

અનુક્રમ

સંપાદકીય	૧
વિકાસલક્ષી મુદ્દાઓ	૨
આપત્તિના સામનાની તૈયારી: પ્રશ્નો અને અભિગમો	
મંત્રાચાર્ય	૭
આતંકવાદ અને અમેરિકનું ઈરાક સામેનું યુદ્ધ: પાચાના પ્રશ્નો	
આપના માટે	
લોકશાહીમાં લોકોની સત્તા	૧૪
અસંગાઠિત ક્ષેત્ર અને સામાજિક સલામતી અંગે મજૂર પંચની ભલામણો	૨૦
આપણી વાત	૨૨
આપત્તિના સામનાની સમુદ્દરાચાર્ય-આધારિત તૈયારી: સામુદ્દરાચાર્ય આકસ્મિકતા યોજના	
સાંપ્રદાયિક પ્રવાહ	૩૨
સંદર્ભ સાહિત્ય	૩૬
અમારા વિશે	૪૧

સંપાદક ટીમ
દીપા સોનપાલ
હેમન્ટાકુમાર શાહ
બિનોય આચાર્ય

વાર્ષિક લવાજમ: રૂ.૨૫/- ડ્રાફ્ટ કે
મની ઓર્ડર 'ઉન્નતિ' વિકાસ શિક્ષણ
સંસ્થાના નામે મોકલવા.

ફક્ત અંગાત વિતરણ માટે

સંપાદકીય

આપત્તિમાં માનવ વિકાસની કાળજી

કુદરતી આપત્તિમાં વંચિતોના વિકાસની ક્ષમતા અને તૈયારી ઘટે છે કારણ કે ગરીબો અને વંચિતો આમેય નબળા હોય છે અને આપત્તિઓ તે નબળાઈને વધારે તીવ્ર બનાવે છે. વિકાસની પ્રક્રિયામાં જે મ વંચિતોને અને ગરીબોને લક્ષ્યાંક બનાવવાની આવશ્યકતા છે તેમ આપત્તિના સમયમાં પડા તેમને લક્ષ્યાંકિત જૂથ બનાવવાની જ રૂર રહે છે. સ્પષ્ટ છે કે ગરીબો અને વંચિતો વિકાસ માટેનો પર્યાપ્ત ભૌતિક પાયો ધરાવતા નથી, તેમની સામાજિક રીતે બાદબાકી થયેલી હોય છે અને તેઓ છેવાડે ફેંકાઈ ગયેલા હોય છે. ઉપરાંત, તેઓ નિર્ણય-પ્રક્રિયામાં પોતાનો કોઈ અવાજ ધરાવતા હોતા નથી. તેથી ખાસ કરીને વારંવાર કુદરતી આપત્તિઓ જે વિસ્તારોમાં આવવાની શક્યતાઓ છે ત્યાં માનવ વિકાસ કરવો એ એક મોટો પડકાર બની રહે છે.

તાજેતરમાં 'સંયુક્ત રાષ્ટ્ર વિકાસ કાર્યક્રમ' (યુનેન્ડીપી) દ્વારા છેલ્લો જે 'માનવ વિકાસ અહેવાલ' બહાર પડાયો તેમાં ભારત માનવ વિકાસની બાબતમાં થોડું નીચું ગાંધું એનું મહંદશે કારણ એ છે કે વારંવાર આવતી આપત્તિઓએ વિકાસની ગતિને ધીમી કરી નાખી છે. આ સંદર્ભમાં કુદરતી આપત્તિઓ સામેનો પ્રતિભાવ અને તેના સામનાની તૈયારી એકંદર વિકાસની પ્રક્રિયાનો ભાગ બને તે અનિવાર્ય લાગે છે. તેથી કુદરતી આપત્તિઓનો તત્કાળ પ્રતિભાવ અપાય એ પૂરતું બનતું નથી. આપત્તિનો સામનો કરવાની લોકોની શક્તિ સાથે માનવ વિકાસ સંકળાયેલો છે એ સમજવું જોઈએ. આપત્તિ શિક્ષણ, આરોગ્ય, રોજગારી, અશ સલામતી વગેરેની બાબતમાં નબળા લોકોને વધુ નબળા બનાવે છે અને તેથી માનવ વિકાસ ઘટે છે. તેથી સમયસર અને અનેક ક્ષેત્રોમાં એકસાથે આપત્તિનો પ્રતિભાવ અપાવો જોઈએ. તેથી જ આપત્તિના સામનાનું તંત્ર સક્ષમ હોવું જોઈએ.

આપત્તિના સામનાની જે વ્યવસ્થા અત્યારે ગોઠવાયેલી છે તેમાં ઉપરથી નીચેનો અભિગમ અપનાવાયેલો છે. આ અભિગમને બદલીને લોક ભાગીદારી પર આધારિત સામુદ્દરાચાર્ય અભિગમ અપનાવવાની જ રૂર છે. આપત્તિનો સામનો કરવાની લોકોની ક્ષમતા તો જ વધી શકે છે જો સામનો કરવાની તૈયારીમાં લોકોને ખુદ સામેલ કરવામાં આવે. તો જ આપત્તિનો સામનો કરવા માટેના જે ઉપાયો અજ માવવામાં આવે છે તે લોકોની જ રૂરિયાતો અનુસારના બને. અનુભવો એમ કહે છે કે આપત્તિના સામના માટે મોટે ભાગે સરકારો જે રાહત કામો ચલાવે છે તે રોજગારલક્ષી હોય છે. પણ ધણી વાર પીવાનું પાણી એ રોજગારી કરતાં વધુ જ રૂરી બાબત હોય છે. દુકાળમાં પીવાનું પાણી લેવા દૂર દૂર જતી સગભ્રી સ્ત્રીઓ ઓછાં વજનવાળાં બાળકોને જ ન્ભ આપે છે કારણ કે તેઓ પોતે જ અપોષણથી પિડાતી હોય છે. એટલે માત્ર રોજગાર સર્જન એ આપત્તિનો સામનો કરવાની રીત ન હોઈ શકે એ સ્વભાવિક છે.

ઉપરોક્ત મુદ્દાઓને ધ્યાનમાં લેતાં એમ સ્પષ્ટપણે જ શાય છે કે આપત્તિનો સામનો કરવા માટે લોકોને જ વધુ ને વધુ સામેલ કરવા જોઈએ કે જેથી તે વધુ અસરકારક રીતે થઈ શકે. એવો સામનો જ રૂરિયાત-આધારિત હશે અને સાથે સાથે માનવ વિકાસના પડકારોને જીલનારો હશે.

આપત્તિના સામનાની તૈયારી: પ્રશ્નો અને અભિગમો

રાજકોટ ખાતે એપ્રિલ-૨૦૦૩ દરમ્યાન 'કન્સર્ન વર્કવાઈઝ' દ્વારા બે હિસેસની એક કાર્યશાળા 'વિકાસલકી કાર્યક્રમોમાં આપત્તિ સંચાલન' વિશે યોજાઈ હતી. તેના અહેવાલ આધારે શ્રી ડેમન્ટકુમાર શાહ દ્વારા આ લેખ તૈયાર કરવામાં આવ્યો છે. તે આપત્તિ સંચાલનના ભાગરૂપે આપત્તિના સામનાની તૈયારી અને તેની વ્યૂહરચનામાં લોકભાગીદારીના પ્રશ્નોની વિશાદ ચર્ચા કરે છે.

પ્રસ્તાવના

૨૦૦૧ના પ્રજાસત્તાક હિને સમગ્ર ગુજરાતમાં ક.દના રિચર સ્કેલ પર ભયાનક ધરતીકુપ થયો. જાનમાલની ભારે હાનિ થઈ. માળખાગત સવલતો અને દોરનો વિનાશ પણ મોટે પાયે થયો. ગુજરાતના ૨૫ જિલ્લામાંથી ૨૧ જિલ્લા અને તેમનાં ૧૮૧ તાલુકા તથા ૭૫૩ ગામોને ભૂકંપની વિપરીત અસર થઈ હતી. ભૂકંપ બાદ ગુજરાતમાં દેશ-વિદેશમાંથી રાહત અને પુનર્વસન માટે ઘણી મદદ આવી. લાંબા ગાળાની પુનર્વસનની જરૂરિયાતના સંદર્ભમાં હજુ પણ ઘણી સંસ્થાઓ મદદ કરી રહી છે અને તે માટે તત્પર છે. રાહત, પુનર્વસન અને પુનર્સ્થાના માટે ઘણું કાર્ય થયું છે પણ ભાવિ આપત્તિઓના સામનાની તૈયારી માટે ખૂબ ઓછું કાર્ય થયું છે. લાંબા ગાળાના વિકાસના પ્રશ્નો અને આપત્તિમાં અપાતો પ્રતિભાવ એ બંને વચ્ચે મોટી ખાઈ પરવર્તતી હોય એમ લાગે છે. સરકારી અને બિન-સરકારી બંને સ્તરે થતા વિકાસ માટેના પ્રયાસોમાં એ દેખાઈ આવે છે કે આપત્તિનો સામનો કેવી રીતે કરવો તે વિશેના ખ્યાલનો સમાવેશ એ પ્રયાસોમાં કરાયો નથી. વિકાસ અને આપત્તિના સામના વચ્ચેના સંબંધને પણ ઘણી સંસ્થાઓ હજુ સમજ શકી નથી. લાંબા ગાળાના વિકાસનાં કાર્યોમાં પણ આપત્તિ સંચાલનનો સમાવેશ કરાયો નથી. ખાસ કરીને જે પ્રદેશોમાં વારંવાર આપત્તિઓ આવતી હોય ત્યાં તો એ અનિવાર્ય બનવું જોઈએ કે વિકાસના કાર્યક્રમોમાં આપત્તિના સામનાની તૈયારીને તેના એક આવશ્યક અંગ તરીકે સામેલ કરવામાં આવે. તેથી આપત્તિના સામનાની સમૃદ્ધાય-આધારિત તૈયારી એક અગત્યની બાબત બની જાય છે અને તે વિકાસની પ્રક્રિયાનું એક અંગભૂત પાસું બને છે. આ પરિપ્રેક્ષયમાં આપત્તિનું સંચાલન, આપત્તિના સામનાની તૈયારી, વિકાસ અને આપત્તિ વચ્ચેનો સંબંધ તથા સમૃદ્ધાય-આધારિત પુનર્વસનને સમજવાની જરૂર ઉભી થાય છે. સરકારી અને બિન-સરકારી સંસ્થાઓના વિકાસલકી કાર્યક્રમોમાં આપત્તિના સામનાની તૈયારીનો સમાવેશ થાય તે તેથી જરૂરી બની જાય છે.

આપત્તિ સંચાલન

આપત્તિ સંચાલનમાં ચાર બાબતોનો સમાવેશ થાય છે: (૧) રાહત. (૨) પુનર્વસન. (૩) નિવારણ અને આપત્તિના સામનાની તૈયારી. (૪) તાકીદા. આપત્તિના સંચાલનમાં આ ચારેય બાબતોનો સમાવેશ વિવિધ તબક્કાઓમાં કરવો પડે તેમ હોય છે. સામાન્યતયા જ્યારે આપત્તિ આવે છે ત્યારે લોકોની જાગૃતિ ખૂબ વધી જાય છે પણ સમય વીતાં તે ઘટે છે અને ફરી જ્યારે આપત્તિ આવે ત્યારે જ તે વધે છે. તેથી પડકાર એ છે કે જાગૃતિનું સ્તર નીચું ન જાય અને તે સતત લાંબા સમય સુધી ટકી રહે. ઘણી વાર એમ પણ બને છે કે દાતા સંસ્થાઓમાં પણ જાગૃતિનું સ્તર ઘટે છે. આપત્તિ આવે ત્યારે જાગૃતિ વધે અને પછી તેમનામાં પણ તે ઘટી જ તું હોય છે. તેથી જાગૃતિનું સ્તર તેમનામાં પણ જળવાઈ રહે અને સાથે સાથે આપત્તિના સામનાની તૈયારીનું કામ ચાલુ રહે તે આવશ્યક બની જાય છે. જો કે, ઘણી વાર એમ પણ બને છે કે આપત્તિ સમયે દાતા સંસ્થાઓનો નાણાં પ્રવાહ વધી જાય છે અને વિકાસ માટેનાં નિયમિત કાર્યો માટે નાણાં ઓછાં ફાળવાય છે. પરંતુ આપત્તિ સંચાલન એ એક સતત ઉપસતી રહેતી પ્રક્રિયા છે. તેથી આપત્તિના સંચાલન માટે કોઈ નિર્ધારિત મોડેલ કે અભિગમ હોઈ શકે નહિ. કયા પ્રકારની આપત્તિ છે અને તેનું સંચાલન કોણ કેવી રીતે કરે છે તેના પર ઘણો બધો આધાર રહે છે.

વિકાસ અને આપત્તિના સામના વર્ચેનો સંબંધ

સામાન્ય રીતે આપત્તિને એક અલગ ઘટના તરીકે જોવામાં અને સમજવામાં આવે છે. પરંતુ તે વિકાસની પ્રક્રિયામાં વિક્ષેપ પાડે છે અને વિકાસની પ્રક્રિયાને વિપરીત અસર કરે છે. તેથી વિકાસના મહત્વના પ્રશ્નો અને આપત્તિના સામનાની તૈયારી વચ્ચેના સહસ્રબધમાં જીવનનિર્વાહની સલામતી, પાયાની સેવાઓનો અભાવ, સામાજિક સલામતીનાં પગલાંનો અમલ ન થવો, નબળ વર્ગો તેમના મૂળભૂત અધિકારો વિશે સંગઠિત પ્રયાસો ન કરે, સંસાધનોની પ્રાપ્તિ અને તેના પરના નિયંત્રણનો અભાવ, નબળું અને બિન-અસરકારક શાસન વગેરેનો સમાવેશ થાય છે. આ સમસ્યાઓના સંદર્ભમાં આપત્તિના સામનાની તૈયારી કરવી પડે. આપત્તિનો સામનો કરતી વખતે જે સમર્યાઓ નકે છે તેમાં પાણી, ઘાસચારો અને અમનો પૂરતો પુરવઠો ન મળવો, રોજગારીની તકોનો અભાવ, સરકારના સામાજિક સલામતીના કાર્યક્રમોની બિન-અસરકારક કામગીરી, નબળાં જુથો છેવાડે ઘડેલાઈ જવાં, વિવિધ સંસ્થાઓ વચ્ચે સંકલનનો અભાવ,

વિવિધ સંસ્થાઓ અને સમુદ્દરયો વચ્ચે આપત્તિના સામનાની તૈયારી વિશેની ઓઈ સમજ, સ્થાનિક સ્વરાજ્યની સંસ્થાઓ અલગ થઈ જવી વગેરેનો સમાવેશ થાય છે. ઉપરોક્ત બાબતોથી એ સ્પષ્ટ રીતે જોઈ શકાય છે કે આપત્તિનો સામનો કરવાની તૈયારી અને વિકાસ વચ્ચે, ખાસ કરીને લાંબા ગાળાના વિકાસ વચ્ચે, સંબંધ છે. એમ પણ કહી શકાય કે બંનેના પ્રશ્નો અલગ અલગ નથી પણ પરસ્પર ગાઢ રીતે સંકળાયેલા છે. માત્ર તેની અસરો અને પ્રતિભાવ જુદાં જુદાં હોય છે. એવું બને છે કે આપત્તિના સમયે વિકાસના પ્રશ્નોની તીવ્રતા અને જટિલતા વધે છે. તેથી આપત્તિના સામના માટે વધુ ક્ષમતા ઊભી કરવાની જરૂર રહે છે.

આમ, આપત્તિ અને વિકાસ બંને એકબીજાને અસર કરે છે. આપત્તિથી સામાન્ય જીવનમાં વિક્ષેપ ઊભી થાય છે. તે જીવનમાલની હાનિ નોતરે છે અને સાથે સાથે સમતાપૂર્ણ વિકાસ માટેના નવા પડકારો ઊભા કરે છે. આપત્તિઓથી અર્થતંત્રને વિપરીત અસર થાય છે અને વિકાસ માટેના નવા પ્રશ્નો પણ ઊભા થાય છે. અને તેથી વધુ આપત્તિ સંભવ વિસ્તારો તરફ વધુ ધ્યાન આપવાની આવશ્યકતા ઊભી થાય છે. ક્યારેક વિકાસ પણ વિવિધ સમુદ્દરયોની નબળાઈ ઊભી કરે એમ પણ બને છે. સ્થળાંતર અને તેને લીધે ઊભા થતા પ્રશ્નો આવી નબળાઈ સર્જે છે.

સ્થાનિક લોકોની ભાગીદારી

ઘણી વાર બહારના લોકો જેને નબળાઈ (વલનરેબિલિટી) સમજે છે અને લોકો જેને ‘જોખમ’ સમજે છે એ બે વચ્ચે મેળ નથી બેસતો. ગરીબ લોકો સૌથી વધુ નબળા હોય છે. તેમને રોજેરોજ રોજગારી, આવક, અન્ની અધ્યત, રોગો વગેરેનો સામનો કરવો પડતો હોય છે. તેમને માટે આપત્તિનું જોખમ કદાચ એટલી અગત્યની બાબત હોતી નથી. નબળાઈ અને જોખમના અંદાજ બાંધવામાં ગરીબો ભાગ્યે જ ભાગીદાર થતા હોય છે. સરકારો અને દાતા સંસ્થાઓ મારફતે આપત્તિનું જોખમ ઘટે તે માટે ખૂબ નાશાં ખર્ચાં છે પણ ઘણી વાર તો તેનો બગાડ જ થાય છે કારણ કે ગરીબ લોકોના જિંદગીનાં જોખમો વિશેના ખ્યાલો તહન જુદા જુદા હોય છે. તેમને માટે પીવાનું પાણી કે સારી આરોગ્ય સંભાળના પ્રશ્નો વધારે રોજિંદાં જોખમો ઊભાં કરતાં હોય છે.

ગરીબોની જીવનની સ્થિતિ તેમને આપત્તિનો યોગ્ય પ્રતિભાવ આપતાં રોકે છે. આ અર્થમાં જોઈએ તો વિકાસ માટેના પ્રયાસોની સાથે જો આપત્તિના જોખમના ઘટાડાને સાંકળવામાં આવે તો તેનાથી તેમને લાભ થાય. આ અર્થમાં ગરીબોની નબળાઈ ઘટાડવી એ વિકાસનો પ્રશ્ન છે અને એમાં લોકોની ભાગીદારી અનિવાર્ય છે.

આપત્તિ સંચાલનનાં અંગભૂત તત્ત્વો

આપત્તિ સંચાલનમાં નીચેના મુદ્દાઓનો સમાવેશ થાય છે:

- (૧) સમુદ્દરયની ભાગીદારી સાથે જોખમનો અંદાજ માંડવો.
- (૨) વિશેષજ્ઞોના જ્ઞાનને સમુદ્દર સુધી લઈ આવવું.
- (૩) લાંબા ગાળા માટે આપત્તિના સામનાની તૈયારી કરવી અને તે સતત ચાલુ રાખવી.
- (૪) તાકીદા ઊભી થાય તે પહેલાં સંકલન ઊભું કરવું.
- (૫) સરકાર પાસે ઘણાં સંસાધનો હોય છે તેથી તેમના પર પ્રભાવ પાડવા વિવિધ સ્તરે હિમાયત કરવી.
- (૬) સંગઠનની ક્ષમતા વિકસાવવા માટે આપત્તિના સામનાની તૈયારી અંગે એક આંતરિક દસ્તાવેજ તૈયાર કરવો. સમયાતરે સંગઠના પ્રયાસોની સમીક્ષા કરવી.
- (૭) આપત્તિના સંચાલન અંગેના અભિગમમાં ફેરફારક્ષમતા રાખવી.

પોતાના વિસ્તાર, તેમાં આવતી આપત્તિઓ વિશેનું જ્ઞાન અને સમય પસાર થતાં આપત્તિ સામેની લાચારી કે નબળાઈ કેવી રીતે બદલાયાં છે તેને વિશેનું જ્ઞાન સ્થાનિક લોકો ધરાવતા હોય છે. પરિણામે તેમના જીવનને અસર કરનારી બાબતો વિશે લેવાતા નિર્ણયોમાં ભાગીદાર થવાનો તેમને અધિકાર છે. લોકભાગીદારી પાયાની બાબત છે કારણ કે સુરક્ષા, જીવનનિર્વાહની સ્થિતા, કલ્યાણ અને આપત્તિ સંચાલન એ તેમની ચિંતાના વિષયો પણ છે, માત્ર નિષ્ણાતો કે વિજ્ઞાનોના વિષયો નથી. અહીં લોકભાગીદારી માત્ર ચર્ચા-વિચારણાના મુદ્દા માટે જ જરૂરી છે એવું નથી. પણ નુકસાનનો અંદાજ મેળવવો, ક્યા પ્રકારની દરખાનગીરી કરવી અને આયોજનનો અમલ એ તમામ બાબતોમાં લોકોની સહભાગિતા અનિવાર્ય બને છે.

આપત્તિના સામનાની તૈયારી

આપત્તિના સામનાની તૈયારીના સંદર્ભમાં બે બાબતો સમજવાની આવશ્યકતા છે: (૧) આપત્તિ શું છે? (૨) તેના સામનાની તૈયારી એટલે શું? આપત્તિની વ્યાખ્યા બાંધવામાં નીચેના મુદ્દાઓનો સમાવેશ થઈ શકે: (૧) આપત્તિ એક એવી ઘટના છે કે જે માં જોખમ છે. (૨) આપત્તિ જીવના અને જીવનનિર્વાહની હાનિ સાથે સંબંધિત હોય છે. (૩) આપત્તિ એક એવા પ્રકારની પરિસ્થિતિ છે કે જે માં સમુદ્દર જાતે તેનો સામનો કરી શકતો નથી અને તેને બહારની મદદની જરૂર રહે છે. (૪) આપત્તિની વિપરીત અસરો લાંબા ગાળા સુધી ચાલે છે અને તે નબળાઈ વધારે છે. (૫) આપત્તિ આકસ્મિક હોઈ શકે, તેની આગાહી થઈ શકે અને ન પણ થઈ શકે અને તે ધીમે ધીમે આવી શકે.

આપત્તિ સંચાલન સાથે સંકળાયેલી હિમાયત

- આપત્તિ સંચાલન સાથે સંકળાયેલા હિમાયત (એડવોકસી)ના મુદ્રાઓ નીચે મુજબ છે:
- (૧) ગુજરાત રાજ્યના આપત્તિ નિવારણ ધારાનો જે મુસદો તૈયાર થયો છે તેના વિશે.
 - (૨) આપત્તિના સામનાની વધુ સારી તૈયારી માટે સ્વૈચ્છિક સંસ્થાઓ અને સરકાર વચ્ચે અસરકારક સંકલન વિશે.
 - (૩) આપત્તિના સંચાલન અને આપત્તિના સામનાની તૈયારી વિશે સરકારી અને બિન-સરકારી સંગઠનો વચ્ચે સમાન સમજ ઉભી કરવા અંગે.
 - (૪) આપત્તિ નિવારણ માટે સ્થાનિક ભંડોળ ઊભું કરવા.
 - (૫) વિવિધ સરકારી ખાતાઓ વચ્ચે સંકલન ઊભું કરવા.
 - (૬) આપત્તિ વધારે તીવ્ર બને તેવી સ્થાનિક અને વૈશ્વિક પ્રક્રિયાઓ પર પ્રભાવ પાડવો.
 - (૭) પંચાયતો અને પાલિકાઓ આપત્તિ સંચાલનમાં અસરકારક રીતે ભાગીદાર બને અને તે સંદર્ભમાં તેમની જવાબદારી ઊભી થાય તે માટે.
 - (૮) ઔપચારિક શિક્ષણ વ્યવસ્થામાં આપત્તિ સંચાલનનો સમાવેશ.
 - (૯) કોઈ પણ આપત્તિમાં નુકસાનની આકારણી માટે સહભાગી પદ્ધતિ.

આપત્તિના સામનાની તૈયારીનો અર્થ એ છે કે તેનો સામનો કરવાની લોકોની ક્ષમતામાં વધારો કરવો. આવી ક્ષમતા વધારવા માટે લાંબા ગાળાના વિકાસલક્ષી કાર્યક્રમોમાં આપત્તિના સંચાલનનો સમાવેશ કરવો જોઈએ. આ સંદર્ભમાં જોખમની આકારણી અને તેના સામનાની વ્યવસ્થા વિચારવી પડે છે. તેમાં અગત્યના મુદ્રાઓ આ મુજબ છે:

- (૧) કેવા પ્રકારનાં જોખમો કેટલી વાર આવી શકે છે તેની આગાહી કરીને લોકો સાથે જ જોખમોની આકારણી કરવી. સ્થાનિક ઐતિહાસિક માહિતી અને અસરગ્રસ્તોના અનુભવો તેમાં અગત્યના સ્થોત બને છે. એ પ્રક્રિયામાં સમુદ્દરાયની ભાગીદારી જેટલી વધારે તેટલા પ્રમાણમાં તેનાં ચોકસાઈ અને અસરકારકતા વધારે.

- (૨) આપત્તિનું નિવારણ કરવા માટેની અને તેના સામનાની તૈયારી કરવાની દિશા જોખમની આકારણીથી નક્કી થાય છે.
- (૩) કેટલી વાર આપત્તિ આવે છે, તેની શક્યતાઓ કેટલી છે અને તેની અસર કેવી હોય છે તેને આધારે આપત્તિઓનું વર્ગીકરણ થાય છે. કોઈક વિસ્તારમાં કોઈક આપત્તિ આવવાની શક્યતાઓ ઓછી હોય પણ જોખમ વધારે હોય એમ બને. જ્યારે કોઈક વિસ્તારમાં કોઈક આપત્તિ આવવાની શક્યતાઓ વધારે હોય પણ જોખમો ઓછાં હોય એમ બને. જ્ઞાતિ, વ્યવસાય અને

નબળાઈનું પ્રમાણ વગેરેને આધારે જુદા જુદા લોકો પર આપત્તિની અસર જુદી જુદી થાય છે.

- (૪) સહભાગી ગ્રામીણ મૂલ્યાંકન (પીઆરએ)ને આધારે આપત્તિના જુદા જુદા પ્રકાર ઓળખી કાઢવા. આ સંદર્ભમાં નીચે મુજબના પ્રકારો પાડી શકાય:
- (અ) ઉંચું જોખમ ધરાવતી આપત્તિઓ: પાંચ વર્ષમાં બે વાર આવે, સમગ્ર ગામને અસર થાય, સ્થળાંતર થાય; દુકાળ અને પાણીની અછત આ પ્રકારની આપત્તિઓ છે.
- (આ) મધ્યમ જોખમ ધરાવતી આપત્તિઓ: પાંચ વર્ષ એકાદ વાર આવે. સમગ્ર ગામને અસર થાય. વાવાઝું, પાણીની ખારાશ, પાકના રોગો વગેરે આવા પ્રકારની આપત્તિઓ છે.
- (ઇ) ઓછું જોખમ ધરાવતી આપત્તિઓ: દસેક વર્ષમાં એકાદ વાર આવે. ગામના અમુક વિસ્તારને કે અમુક લોકોને અસર થાય. ભૂકંપ, ગ્રાણીઓના રોગ, યુદ્ધ, સાપનું કરડવું, જ મીનની ખારાશ વગેરે આવા પ્રકારની આપત્તિઓ છે.

અહીં આપત્તિના સામનાની તૈયારી બે સ્તરે થાય: (૧) સમુદ્દરાય સ્તરે. તેમાં ત્રણ બાબતોનો સમાવેશ થાય: જાગૃતિ, નિવારણ અને તૈયારી. (૨) સંગઠના સ્તરે. તેમાં જાગૃતિ અને તૈયારી એ બે અગત્યનાં ઘટકો છે. આપત્તિના સામના માટે સંગઠના સ્તરે બે પ્રકારનાં જૂથો અગત્યનાં છે: (૧) તાકિદતાની પરિસ્થિતિમાં તત્કાળ પ્રતિભાવ આપનારું જૂથ. (૨) લાંબા ગાળાના વિકાસના સંદર્ભમાં પ્રતિભાવ આપનારું જૂથ. આ બંને પ્રતિભાવો વિકાસ સાથે આપત્તિને સંકળવા માટે અગત્યના છે અને તેથી બંને જૂથો વચ્ચે સંકલન થાય તે અગત્યનું છે. આ સંદર્ભમાં આ મુદ્રાઓ અગત્યના છે: (૧) આપત્તિના સામનાની તૈયારી માટે દાતા સંસ્થાઓ વચ્ચે વધુ સારા સંકલનની જરૂર છે. (૨) તેમાં વૈશ્વિક પ્રક્રિયાઓને પણ ધ્યાનમાં રાખીને નહિ જ લાંબા ગાળાની સમતાપૂર્વ વિકાસની પ્રક્રિયાને પણ ધ્યાનમાં રાખીને આયોજન થવું જોઈએ.

આપત્તિના સામનાની તૈયારીની યોજના

આપત્તિના સામનાની તૈયારી માટેની સર્વગ્રાહી યોજનાના મહત્વનાં ઘટકોની યાદી અહીં આપી છે. આપત્તિનો પ્રતિરોધ અને નુકસાનમાં ઘટાડો, તત્કાળ કરવાની પ્રવૃત્તિઓ, બચાવ કે પુનર્પ્રાપ્તિની કામગીરી અને હાનિ પામેલી સામગ્રીનું પુનર્વસન વગેરેનો સમાવેશ તેમાં થાય છે. એવી યોજના ઉપયોગી થઈ શકે કે જે માં આ બધાં તત્ત્વો હોય. જો કે, આપત્તિના સામનાની તૈયારી માટે તબક્કાવાર પ્રવૃત્તિનો અભિગમ પણ અપનાવી શકાય. જે વધારે ચિંતાજનક બાબતો હોય

વિકાસલક્ષી કાર્ય અને આપત્તિ સમયના પ્રતિભાવ વચ્ચેનો સંબંધ

સામાન્ય વિકાસલક્ષી કાર્ય	વધુ પ્રતિભાવ માટેની જરૂરિયાત	આપત્તિનો પ્રતિભાવ
જીવનનિર્વાહની સલામતી		અજી, પાણી, ઘાસચારો વગેરે દુકાળ દરમ્યાન ન મળવાં/ રોજગારીની તકોનો અભાવ.
પાયાની સવલતોની પ્રાપ્તિનો અભાવ: આરોગ્ય, પાણી, સફાઈ, શિક્ષણ		પાયાની સવલતોની અપ્રાપ્તિ: આરોગ્ય, પાણી, સફાઈ, શિક્ષણ
સામાજિક સલામતીના કાર્યક્રમોનો અમલ ન થવો	તીવ્રતા વધે છે	સામાજિક સલામતીના કાર્યક્રમોની બિન-અસરકારકતા
નબળાં જૂથોના પાયાના અધિકારો માટેના સંગઠિત પ્રયાસોનો અભાવ		નબળાં જૂથો અને તેમનાં સંગઠનો છેવાડે ફેંકાઈ જાય.
નબળું અને બિન-અસરકારક શાસન		સ્થાનિક શાસન સંસ્થાઓ અલગ પડી જાય.
વિકાસલક્ષી કાર્યમાં સામેલ વિવિધ સંસ્થાઓ વચ્ચે સંકલનનો અભાવ	જટિલતા વધે છે	આપત્તિનો પ્રતિભાવ આપવામાં સામેલ વિવિધ સંસ્થાઓ વચ્ચે સંકલનનો અભાવ
વિકાસલક્ષી પ્રશ્નો વિશે સમાન સમજનો અભાવ		આપત્તિ સંચાલન વિશે સમાન સમજનો અભાવ
નબળાં કુટુંબોને સંસાધનો ઓછાં મળે છે અને તેમના પર તેઓ ઓછો અંકુશ ધરાવે છે	વધુ ક્ષમતાની જરૂરિયાત	નબળાં કુટુંબો ઓછાં સંસાધનો ધરાવે છે અને તેમના પર તેઓ ઓછો અંકુશ ધરાવે છે.

તેના પર વધુ ધ્યાન અપાય અને પછીના તબક્કમાં અન્ય મુદ્દાઓ પર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરી શકાય.

યોજનાનું માળખું

(૧) આપત્તિ બાદ તત્કાળ લેવાનાં પગલાં અને જેમનો સંપર્ક કરવાનો હોય તેવી વ્યક્તિઓની યાદી એક પાનામાં તૈયાર

કરવી.

- (૨) યોજનાનો હેતુ, તે તૈયાર કરનાર, સંગઠન અને છેલ્લામાં છેલ્લી વિગતો.
- (૩) સંચારની યોજના. જેમનો સંપર્ક કરવાનો હોય તેમનાં નામ સરનામાં, ઓફિસ અને ઘરના ફોન નંબર, તેમનો સંપર્ક કરવાની વ્યૂહરચના અને ઉપયોગમાં લેવાનાં વાહનો.

આપત્તિના સામનાની વ્યૂહરચના

આપત્તિના સામનાની તૈયારી કરવા માટે અમુક નિશ્ચિત વ્યૂહરચના ઘડવી પડે છે. આ વ્યૂહરચનામાં નીચેની બાબતોનો સમાવેશ થાય છે:

- (૧) જરૂરી વસ્તુઓ સલામત રહે અને મળે તે માટેની વ્યવસ્થા ઉભી કરવી.
- (૨) તે માટે ટેકો મેળવવા માહિતી ઉભી કરવી અને સંબંધો ઉભા કરવા.
- (૩) ધરેણાં અને પ્રાણીઓ સ્વરૂપે અસ્કામતો ઉભી કરવી.
- (૪) આપત્તિ સમયે સહાય આપી શકે તેવી વ્યક્તિઓ અને તેવી સંસ્થાઓ નક્કી કરવાં.
- (૫) આપત્તિની પરિસ્થિતિ અનુસાર જીવનશૈલી બદલવા માટે પ્રેરણાં આપવી.
- (૬) આપત્તિનો સામનો કરવા માટેની વ્યૂહરચના વિશે જગૃતિ ઉભી કરવી.
- (૭) લોકોએ આપત્તિનો સામનો કરવા શી વ્યવસ્થા ઉભી કરી છે તે ધ્યાનપૂર્વક તપાસવી. એવું જરૂરી નથી કે તમામ પરંપરાગત રીતો સારી જ હોય.
- (૮) પરંપરાગત રીતો સમાનતા પર આધારિત છે કે શોષણ પર આધારિત છે તે જોવું. તે ટકાઉ છે કે નહિ તે પણ ચકાસવું.
- (૯) ફરજ બજાવનારા તમામ લોકોને જવાબદાર બનાવવા.
- (૧૦) સામાન્ય સમયમાં અને આપત્તિના સમયમાં સરકારના સામાજિક સલામતીના કાર્યક્રમોનો લાલ્સ નબળા લોકોને મળે તે માટે તેમના પર પ્રભાવ ઉભી કરવો.
- (૧૧) આપત્તિના સામનાની તૈયારીની યોજનાઓ તો જ ટકાઉ બને જો તે વિકાસની કાર્યસ્થૂચિનો ભાગ બને. આપત્તિ સમયે અપાત્તા તમામ પ્રતિભાવો વિકાસના પ્રશ્નો સાથે સંકળાયેલા છે એ બાબતે એક પ્રકારની સામાન્ય સમજ તમામ લોકોમાં ઉભી કરવાની આવશ્યકતા છે.
- (૧૨) આપત્તિના સામનાની તૈયારી માટે નવતર અને શ્રેષ્ઠ રીતો અપનાવવાની જરૂર છે.
- (૧૩) સંસ્થાની અંદર સંગ્રહની પ્રાથમિકતા. સ્થળ, નામ અને ફોન નંબર સાથે વસ્તુઓનો સંગ્રહ કરનારાની યાદી.
- (૧૪) પ્રતિરોધ કે સંરક્ષણની વ્યૂહરચના. રાબેતા મુજબનાં પરીક્ષણ અને તપાસ માટે જવાબદાર વ્યક્તિઓ, કામગીરી અને તેમના સમયપત્રક સાથેની યાદી.
- (૧૫) આપત્તિ પૂર્વનાં કાર્યો. પૂર કે વાવાજોડાની ચેતવણી અપાય ત્યારે કરવાની કામગીરીની રૂપરેખા. એ કામગીરી કોણ

આપત્તિનો સામનો:

સૈચિદ્ધિક સંસ્થાઓ સમક્ષના પ્રશ્નો

- (૧) સૈચિદ્ધિક સંસ્થાઓની સંસ્થાગત ક્ષમતા વધારવી.
- (૨) સૈચિદ્ધિક સંસ્થાઓના અભિગમમાં ફેરફાર.
- (૩) આપત્તિના સામનાની તૈયારી એક લાંબા ગાળાની પ્રક્રિયા છે અને તેથી તેને માટે લાંબા ગાળાની દરમ્યાનગીરીની જરૂર રહે છે.
- (૪) નાણાકીય અવરોધો અને દબાણો.
- (૫) વ્યાપક પ્રક્રિયાઓથી ઉભી થતી પ્રતિકૂળતાઓ.
- (૬) સૈચિદ્ધિક સંસ્થાઓ અને સરકારી સંગઠનો વચ્ચે સંકલનની મુશ્કેલીઓ.

કરશે તે નક્કી કરવું.

- (૭) આપત્તિ સમયે માલસામાન બચાવવા જરૂરી પગલાં કયાં લેવાં.

અગાત્યની બાબતો

- (૧) બચાવ કામગીરી ટુકડીના સભ્યોનાં ધર અને ઓફિસનાં સરનામાં અને ફોન નંબરોની યાદી. તેમની જવાબદારી અને તેમની સત્તા અને તેઓ કોણે જવાબદાર રહેશે તે નક્કી કરવું.
- (૨) વસ્તુઓનો સંગ્રહ કરનારાની વિસ્તારવાર યાદી બનાવવી.
- (૩) પ્રતિરોધ કે સંરક્ષણ માટે તપાસ.
- (૪) બચાવ કામગીરી તબક્કાવાર કેવી રીતે કરવી તેની વિગતો. આગ, પૂર, ગળતર વગેરેના કિસ્સામાં આ કામ કેવી રીતે કરવું તેની માહિતી ભેગી કરવી.
- (૫) લાંબા ગાળાના પુર્વરસન માટેની સૂચનાઓ. નિશાનીઓ કરવી, લેબલ મારવાં, સમારકામ કરવું વગેરે.
- (૬) બાંધકામની વિગતવાર યોજનાઓ. પ્રવેશ, સંગ્રહનું સ્થાન, બારીઓ, અનિશામકો, સ્વિચો વગેરેનું સ્થાન મોટાં મકાનોમાં જરૂરી હોય ત્યાં વિચારવું. નાનાં ધરોમાં આ જરૂરિયાતો બદલાઈ જશે.
- (૭) સંસાધનોની યાદી. સ્થાનિક રીતે પ્રાય સંસાધનો, ખરીદી કરવાની તો કયાંથી કરવાની, કઈ વસ્તુઓની ખરીદી કરવાની, તે કોણ કરશે, તેની ચુકવણીની શરતો નક્કી કરવી.
- (૮) વીમાની વ્યવસ્થા. કઈ કઈ બાબતોને આવરી લેવાઈ છે, દાવો નોંધાવવાની વ્યવસ્થા કઈ છે, દસ્તાવેજો જાળવવાની વ્યવસ્થા શી છે.
- (૯) જેમની આકસ્મિક સંજોગોમાં જરૂર પડે તેવી ઓફિસોનાં નામ-સરનામાંની યાદી તૈયાર હોવી જોઈએ.

જુઓ પૃષ્ઠ ૧૬

આતંકવાદ અને અમેરિકાનું ઈરાક સામેનું યુદ્ધ: પાયાના પ્રશ્નો

અફ્ઘાનિસ્તાન અને ઈરાક પરના અમેરિકાના યુદ્ધે આતંકવાદ, આધુનિક યુદ્ધ અને આધુનિકતાના ઘ્યાલના પણ્યોગ સામે ઈસ્લામી ધર્મજન્મનાની ભૂમિકા અને ઉત્તર-દક્ષિણ ગોળાઈની ચર્ચાઓમાં સામાજિકવાદી લશકરી અને આર્થિક આકમણાની પ્રસ્તુતતા વિશે અનેક પ્રશ્નો ઉભા કર્યા છે. ખાસ કરીને ઈરાક સામેના અમેરિકાના યુદ્ધ અંગે દુનિયાભરમાં ભારે ઉહાપોહ થયો હતો. અમેરિકામાં પણ મોટા દેખાવો યુદ્ધ થાય તે પહેલાં અને તે દરમ્યાન યોજાયા હતા. અમેરિકાના વહીવટી તંત્રમાં પણ ખળખળાટ મચ્યી ગયો હતો અને કેટલાક અધિકારીઓએ રાજીનામાં આખ્યાં હતાં. વૈશ્વિક સ્તરે ભારે લાયારીનો અનુભવ તે દરમ્યાન લોકોએ કર્યો હતો. સ્વૈચ્છક સંસ્થાઓનું કર્તવ્ય શું હોઈ શકે તેને વિશે પણ ચર્ચા ઉભી થઈ હતી. આ અંગેનાં ત્રણ મંત્ર્યો અહીં આખ્યાં છે.

ઇન્સ્ટિટ્યુટ ફોર ઇન્ટરનેશનલ કોઓપરેશન ઓફ ધર્મન એડલ્ટ એજ્યુકેશન એસોસીએશન

ઇરાકના લોકો આ પૃથ્વી પરના સૌથી વધુ શક્તિશાળી યુદ્ધ તંત્રનો ભોગ બન્યા છે. તેઓ એક સર્વસત્તાધીશ સરમુખ્યાર સામેના યુદ્ધનો ભોગ બન્યા છે, એવા યુદ્ધનો તેઓ ભોગ બન્યા છે કે જે દુનિયાભરની પ્રજાની ઈચ્છા વિરુદ્ધ થઈ રહ્યું છે. તેઓ એવા યુદ્ધનો ભોગ બન્યા છે કે જેના લક્ષ્યાંકો સંદિગ્ધ, વિરોધાભાસી અને સતત બદલાતા રહ્યા છે અને તે અવિશ્વસનીય દસ્તાવેજો, બનાવટી પુરાવા અને ઉભા કરાયેલા તરક્કી વિશ્વ મતને આધારે નક્કી કરાયા હતા. આ યુદ્ધ લોકોને મુક્ત કરવાનો દાવો કરે છે, જ્યારે એ જ લોકોના દેશ પર રોકેટમારો અને બોંબમારો કરવામાં આવે છે કે જેનું પરિણામ અનિવાર્યતયા મોત જ હોય. છેલ્લા કેટલાય મહિનાઓથી આ યુદ્ધ ઈરાકની પ્રજામાં ભય ઉભો કરતું રહ્યું છે. આ યુદ્ધમાં જગતની સૌથી વધુ આધુનિક ટેકનોલોજી એવા લોકો સામે વપરાઈ રહી છે કે જેમની પાસે યુદ્ધ પછી પીવાનું પાણી ભરવા માટે ડોલ પણ નહિ હોય. આ એક એવું યુદ્ધ હશે કે જે, તે જે આતંકવાદ સામે જેંગે ચડવાનો દાવો કરે છે એ આતંકવાદને જ પ્રોત્સાહન આપશે. તે આતંકરાષ્ટ્રીય કાન્નુનાનો ભંગ કરે છે અને આ યુદ્ધની તૈયારીએ યુરોપના દેશોને વિભાજિત કર્યા છે અને ‘નાટો’ની પ્રસ્તુતતાને જોખમમાં મૂકી દીધી છે.

અમેરિકાનાં દબાણ અને માગણીઓને પરિણામે એક પછી એક દેશ મુસીબતમાં ફસાઈ રહ્યો છે. પાકિસ્તાનના નેતા લોકશાહી રીતે ચૂંટાયેલા

નથી, પણ તેમને પણ અમેરિકા સાથે અફ્ઘાનિસ્તાન અને તાલિબાન સામે હાથ મિલાવવા બદલ પોતાની મુસ્લિમ વસ્તીને સમજાવતાં નાકે દમ આવી ગયો હતો. ૩૦ અબજ ડોલરની લોન અને અનુદાન તુર્કીની સંસદને અમેરિકાના ૫૦,૦૦૦ સૈનિકોને પોતાની ધરતી પર આવવા દેવા પરવાનગી આપતા કરી શક્યા નહિ. અને હવે પોતાની ૬૦ ટકા વસ્તીની ઈચ્છાની વિરુદ્ધ જઈને તુર્કીની સરકારે અમેરિકાના હવાઈ દળને પોતાની હવાઈ સીમાનો ઉપયોગ કરવાની મંજૂરી આપી. બીજા ઘણા દેશોના લોકો પોતાની સરકારોને અમેરિકાની આગળ ઘૂંટણે પડતી જોતા રહ્યા. પોલેન્ડના લોકોએ તેમની સરકાર બુશના વહીવટી તંત્ર સામે નમી પડે તેની સામે નારાજ વ્યક્ત કરી. તે અમેરિકાને લશકરી થાણાનો ઉપયોગ કરવા દે અને પ્રતીકાત્મક રીતે સૈનિકો મોકલે તેની સામે એ વિરોધ હતો. સ્પેનમાં ૬૦ ટકા લોકો ઈરાક સામેના યુદ્ધનો વિરોધ કરતા હતા અને સ્પેનના લોકોને એ વાતે આશ્વર્ય થયું હતું કે સ્પેનના એટલાંટિક મહાસાગરના ડિનારે તેલના કદાથી ફેલાયેલા મ્રદુભાણને દૂર કરવાનું બાજુ પર મૂકીને તેમના વડા પ્રધાને યુરોપના છ નેતાઓના અમેરિકન નીતિને ટેકો આપતા પત્ર પર સાહીઓ કરી હતી. વધુમાં, તેમણે બુશ અને બ્લેરને એઝોર્સ ખાતે શિખર પરિષદ માટે નિમંત્યા હતા કે જ્યાં યુદ્ધ કરવાનો નિર્ણય લેવાયો હતો અને તે પણ સલામતી સમિતિની મંજૂરી વિના.

આપણો આંતરરાષ્ટ્રીય કાન્નુનો અને પ્રશાલીઓનો વ્યવસ્થિત ભંગ થતો જોઈ રહ્યા છીએ, ટીકાત્મક અભિપ્રાયોને દબાવવા માટે અપમાનજનક રાજકીય યુક્તિઓનો ઉપયોગ થઈ રહ્યો છે, વિનાશ માટે લશકરી રોકાણમાં કરોડો ડોલરનો બગાડ થઈ રહ્યો છે, અને વિકાસ તથા રોગ નિયંત્રણ અને શિક્ષણ માટે ખૂબ જ ઓછાં નાણાંની સહાય થઈ રહી છે. એ જ વંશીય, ધાર્મિક અને રાષ્ટ્રીય પૂર્વગ્રહો ફ્રીથી માથું ઊંચીકી રહ્યા છે કે જેમને નાથવાની આપણો શરૂઆત કરી હતી. આર્થિક વિકાસ વિશેના ડરથી શેર બજારોમાં મંડી આવી છે અને કરોડો લોકો તેમની બયતનું બાખીભવન થતું જોઈ રહ્યા છે. તેથી આ તબક્કે ઘણા પ્રશ્નો ઉભા થાય છે: શા માટે આપણે લોકશાહીના સિદ્ધાંતો શિખવવા જોઈએ કે જ્યારે આપણા નેતાઓ જેમનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે એવા લોકોની જ ઈચ્છાની વિરુદ્ધ નિર્ણયો લેતા હોય? શા માટે આપણે સમાજના સદ્ગર લોકો નબળા વર્ગો માટે આદર કેળવે એવું શિખવવું જોઈએ કે જ્યારે સત્તામાં બેઠેલા શક્તિશાળી લોકો નબળા લોકોના

અધિકારો ઝૂટવી લેતા હોય? શા માટે આપણે છેવાડે પડેલા લોકોના સીમાન્તીકરણ સામે લડવું જોઈએ કે જ્યારે તેમનો અવાજ અને તેમના દિતો પાછળ ઘડેલાઈ જતાં હોય? શા માટે આપણે વિચારોની સ્વતંત્રતા, તાર્કિકતા અને આત્મનિર્ધારને પ્રોત્સાહન આપવું જોઈએ કે જ્યારે લોકોને માહિતી અપાતી જ ન હોય કે પછી ખોટી માહિતી અપાતી હોય અને સ્વતંત્ર નિર્ણયો લેવાની શક્તિથી લોકોને વંચિત કરાતા હોય? લોકતાત્ત્વિક સમાજ ઉભો કરવાનું અને નાગરિકોની ભાગીદારી ઉભી કરવાનું શા માટે આપણે એટલું બધું અગત્યનું સમજીએ છીએ કે જ્યારે રાજકીય નિર્ણયો બજાર દ્વારા નિયંત્રિત થતા આપણે ખુલ્લાખુલ્લા જોતા હોઈએ? આપણે શા માટે લોકોને તેઓ જાતે આત્મનિર્ભર થઈ શકે તેમ છે તેમ શિખવીએ છીએ કે જ્યારે તેમનાં બાળકોને જ ખોટાં કારણોસર મારી નાખવામાં આવતાં હોય અને ગરીબી અને મૃદ્યુ વચ્ચે લોકો જીવતા હોય? પડોશીઓ, દેશો, લોકો અને ધર્મો વચ્ચેની સહિષ્ણુતા સહ-અસ્તિત્વ માટે જરૂરી છે એમ શા માટે આપણે માનીએ છીએ કે જ્યારે બહુ થોડા લોકોનાં ફૂટ્યો અને નિર્ણયો લોકો વચ્ચે ઘૂણા અને તિરસ્કાર જન્માવતાં હોય? આ બધા પ્રશ્નો હાલની કટોકટીમાં આપણે સત્તાદીન છીએ તેની હતાશાની લાગણીમાંથી જન્મે છે. સત્ય એ છે કે આપણું કામ તો ચાલુ જ રહેશે. તેનું મહત્વ વધતું જ શે અને નવાં કાર્યો ઉમેરાતાં જ શે.

આ યુદ્ધ પૂરું થશે ત્યારે ઈરાકનું પુનર્નિર્માણ કરવાનું થશે. ઈરાકના લોકોએ અસ્તિત્વના નવા માર્ગો ઉભા કરતાં શીખવું પડશે, શિયા, સુશ્રી અને કુઈ લોકોએ સહિષ્ણુતા સાથે રહેતાં શીખવું પડશે. આ માટે નાણાં અને ટેકો જોઈએ. પરંતુ આગામી દિવસોમાં માત્ર ઈરાકમાં જ વૈશ્વિક વ્યવસ્થા નહિ બદલાય. લોકો અને રાષ્ટ્રો વચ્ચે શાંતિમય સહ-અસ્તિત્વના પાયા અમેરિકાએ ‘સંયુક્ત રાષ્ટ્રો’ પ્રત્યે જે અનાદર દર્શાવ્યો છે તેનાથી હચ્ચમચ્ચી ગયા છે. અમેરિકાના નેતાઓએ અને તેમના સાથીઓએ જે જડતાપૂર્ણ બેફામ નિર્ણયો લીધા છે તેનાથી આમ બન્યું છે. એમનાં ફૂટ્યોનાં જે જોખમી સૂચિતાર્થો છે તેના પ્રત્યે સૌનું ધ્યાન દરવું પડશે. જ્યાં પણ સરકારો લોકોની ઈચ્છા વિરુદ્ધ વર્તે છે ત્યાં લોકશાહી વ્યવસ્થામાં લોકોનો વિશ્વાસ પુનઃ બેસો તેવું કંઈક કરવું પડશે. દરેકેદરેક અવાજ મહત્વનો છે અને તે સંભાળવો જ જોઈએ.

આપણે જે કંઈ કહીએ છીએ તેના વિશે વધુ સ્પષ્ટ બનતાં શીખવું જોઈએ અને આપણને જે કંઈ કહેવાઈ રવ્યું છે તે ધ્યાનપૂર્વક સાંભળતાં શીખવું જોઈએ. પ્રશ્નો કેવી રીતે પૂછવા અને જવાબો કેવી રીતે તપાસવા તે પણ આપણો શીખવું પડશે. આપણી સરકારો પર વધુ સારું નિયંત્રણ રાખતાં આપણો શીખવું પડશે. તેઓ જો લોકોના દિતમાં જ કામ કરતી હોવાનો દાવો કરતી હોય તો આપણે તેમનાં

ફૂટ્યોનાં પરિણામોથી એ હિતો સંતોષાય તે જોવું જોઈએ. તેમના દાવાઓથી આપણે દેરવાઈ જવું જોઈએ નહિ. આક્ષેપો અને સાબીતીઓ ઘણી વાર માત્ર સત્યની ખોટી રજૂઆત હોય છે એ આપણો જાઇએ છીએ. તેથી જ આપણાને જે કંઈ કહેવામાં આવતું હોય તેના વિશે વધારે સમીક્ષાત્મક રીતે તપાસ કરવી જોઈએ.

અલગ અલગ દેશો પર દબાણો કેવી રીતે કરવામાં આવે છે તે આપણે જોયું છે. સલામતી સમિતિની નૈતિક મંજૂરી અનૈતિક હેતુ માટે મેળવવા આ દબાણો કરવાયાં હતાં. પરિણામે આપણે એ જોવું પડશે કે આપણી સરકારો ખરીદાઈ ના જાય, કોઈ એક મહાસત્તા દ્વારા પણ નહિ. આપણા સહ-અસ્તિત્વને શક્ય બનાવતા નિયમોને ફગાવી દેવાનું સરકારો કેવી રીતે પસંદ કરે છે તે પણ આપણે જોયું છે. તેઓ સગવિયો ધર્મ અપનાવે છે. તેમનું ઉદાહરણ એક પ્રાણાલી ન બની જાય તે જોવું પડશે. પારસ્પરિક આદર અને સહિષ્ણુતા જરૂરી છે. લોકો અને સરકારોનાં મતત્વો જુદાં જુદાં હોય તો પણ તે એક જ છે એમ ઘણી વાર દર્શાવાય છે. તેથી જેઓ આપણાથી અલગ છે તેમને આદર આપતાં આપણો શીખવું પડશે. એક વાર આપણો એકબીજાને વધારે જાઇશું તો ખોટા પ્રચાર અને વિકૃત હકીકતોની નીચે આપણે દબાઈ નહિ જઈએ.

(તા. ૨૧-૩-૨૦૦૭ના રોજના ઉપનિયામક ડૉ. માઈકલ સેમ્લોવસ્કીના સ્વૈચ્છિક સંસ્થાઓને લખેલા પત્રમાંથી)

એક અમેરિકન અધિકારીએ અમેરિકાના વિદેશ પ્રધાનને લખેલો રાજ્ઞાનામાપત્ર

પ્રિય મંત્રી શ્રી પોવેલ,

હું જ્યારે આપને જાન્યુઆરી-૨૦૦૨માં કાબુલમાં મળી ત્યારે આપ અમેરિકાની એલચી કયેરી સત્તાવાર રીતે ખુલ્લી મૂકવા માટે આવ્યા હતા કે જેની પુનર્સ્થાપના કરવા ડિસેમ્બર-૨૦૦૧માં મેં પ્રથમ રાજકીય અધિકારી તરીકે મદદ કરી હતી. તે સમયે હું કલ્યાના કરી શકી ન હોત કે એક વર્ષ પછી હું અમેરિકાની નીતિઓને લીધે વિદેશ સેવામાંથી રાજ્ઞાનામાનો પત્ર લખતી હોઈશ. મારા સંપૂર્ણ પુખ્ત જીવન કાળ દરમયાન હું અમેરિકાની સેવામાં રહી છું. હું ૧૫ વર્ષ સુધી રાજકીય રહી છું અને સ્થિરો લિયોન, માઈકોનેશિયા, અફ્ધાનિસ્તાન અને મૌંગોલિયામાં આપણી એલચી કયેરીઓમાં ડેપ્યુટી ચીફ ઓફ મિશન રહી છું. મેં સોમાલિયા, ઉગ્બોકેસ્તાન, કીર્વિસ્તાન, ગ્રેનેડા અને નિકારાગુઆમાં પણ કર્યું છે. ૧૯૯૭માં સિયેરા લિયોનની હિજરત સમયે ચાર્ચ દ અફેર્સ તરીકે કરેલા કાર્ય બદલ મને વિદેશ ખાતાનો ‘એવોર્ડ ફોર હિરોઈઝમ’ પત્ર મળ્યો છે. અમેરિકન લશ્કર અને આર્મી રિઝર્વમાં મે ૨૯ વર્ષ સેવાઓ આપી છે અને ગ્રેનેડા, પનામા તથા સોમાલિયામાં લશ્કરી કામગીરી બાદ પુનર્ચયનાની પરિયોજનાઓમાં

પણ મેં કામ કર્યું છે. મારી લશકરી સેવા દરમ્યાન મને કન્દળની પદવી અપાઈ હતી. અમેરિકાની સેવા દરમ્યાનનાં મારાં ઘણાં વર્ષો દરમ્યાન આ વખતે પહેલી જ વાર મને એમ લાગ્યું છે કે હું અમેરિકાના વહીવટી તંત્રની નીતિઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરી શકું તેમ નથી. હું વહીવટી તંત્રની ઈરાક, ઈજરાયલ-પેલેસ્ટાઇન સંઘર્ષ, ઉત્તર કોરિયા અંગેની નીતિઓ અને અમેરિકામાં જ નાગરિક સ્વાતંત્ર્યમાં મુકાયેલા કાપ સાથે અસંમત છું. હું માનું છું કે અમેરિકન વહીવટી તંત્રની નીતિઓ જગતને સલામત નહિ પણ વધુ ભ્યગ્રસ્ત બનાવી રહી છે. આ નીતિઓ વિશે મારે ઘણી ગઠન અને મક્કમ ચિંતાઓ વ્યક્ત કરવી જોઈએ અને એ સરકારી સેવામાંથી રાજીનામું આપવું જોઈએ કે જેનો હું બચાવ કરી શકું તેમ નથી કે અમલ કરી શકું તેમ નથી, એમ મારી નૈતિક અને વ્યવસાયી ફરજ છે એવું મને લાગે છે.

મારે શા માટે રાજીનામું આપવું જોઈએ તે અંગેના મારા ખુલાસાને આપ સમજ શો એવી મારી આશા છે. મારા દેશની સેવાનાં ૩૦ વર્ષ બાદ રાજીનામું આપવાનો મારો નિર્ણય એક મોટું પગલું છે અને મારે શા માટે એ લેવો પડ્યો તે વિશે મારાં કારણોની બાબતામાં હું સ્પષ્ટ થવા માંગું છું. હું ઈરાક અંગેની અમેરિકન વહીવટી તંત્રની નીતિઓ સાથે અસંમત છું. મેં આ પત્ર પાંચ સપ્તાહ અગાઉ લખ્યો હતો અને તે એવી આશામાં મૂકી રાખ્યો હતો કે વહીવટી તંત્ર આ વખતે ‘સંયુક્ત રાષ્ટ્રો’ની સલામતી સમિતિની સંમતિ વિના ઈરાક સામે યુદ્ધ નહિ આદરે. હું મક્કમપણો એમ માનું છું કે આ યુદ્ધ કરવાથી જગત વધુ સલામત નહિ, પણ વધુ જોખમી બનશે. એમાં કોઈ શંકા નથી કે સદામ હુસેન એક વિકારપાત્ર સરમુખત્યાર છે અને ઈરાકી પ્રજા તથા એ પ્રદેશના અન્ય લોકોને તેમણે ભારે નુકસાન પહોંચાડ્યું છે. સદામનું શાસન જનવિનાશનાં શસ્ત્રોનો નાશ કરે એવી દુનિયાના લોકોની મારણની હું સંપૂર્ણ સમર્થન આપું છું.

જો કે, હું માનું છું કે સદામ તેમ કરે તે માટે આપણો અમેરિકન દળોનો ઉપયોગ ‘સંયુક્ત રાષ્ટ્રો’ની સલામતી સમિતિની સંમતિ વિના ન કરવો જોઈએ. અત્યારે લશકરી કાર્યવાહી કરવાની આપણી ઉત્તાવળમાં આપણે આંતરરાષ્ટ્રીય સમૃદ્ધયને ઊંડો ઘા પહોંચાડ્યો છે અને અગત્યનાં વૈશ્વિક સંગઠનોને હાનિ પહોંચાડી છે. આપણી નીતિઓએ આપણા ઘણા સાથીઓને આપણાથી અલગ કર્યા છે અને જગતના ઘણા ભાગોમાં આપણા પ્રત્યે ચોડ ઊભી થઈ છે. અમેરિકા ઉપરના ૧૧મી સપ્ટેમ્બરના અલ-કાયદાના હુમલાઓના પ્રતિભાવ તરીકે અફઘાનિસ્તાન પરના અમેરિકાના પગલાને દુનિયાના દેશોએ ટેકો આખ્યો હતો. તે પછી ઈરાક પ્રત્યેની આપણી નીતિને કારણે અમેરિકાએ માન્યામાં ન આવે તે રીતે મોટા ભાગના જગતની સહાનુભૂતિ ગુમાવી છે. મોટા ભાગનું જગત ઈરાક વિશેનાં આપણાં નિવેદનોને જૂઠાં, અભિમાની

અને કોઈ દ્વારા કામના મહોરાવાળાં ગણો છે. ઉદારમતવાદી મુસ્લિમ/આરબ દેશોના નેતાઓ આપણાને, જો અમેરિકા મુસ્લિમો/આરબોના બચાવ માટે નહિ પણ તેમના પર હુમલો કરવાના હેતુ સાથે કોઈ આરબ દેશમાં પ્રવેશો તો તેમના દેશોના યુવાનોના સંભવિત રોષ અને આકોશ વિશે ચેતવણી આપે છે. અત્યારે ઈરાકમાં સદામના શાસન પરનો હુમલો એ આપણો ૧૦ વર્ષ અગાઉ કુવૈતમાંથી તેમને જ હાંકી કાઢવા કરેલા હુમલાથી તદ્દન તિંન છે.

હું એમ દૃઢપણો માનું છું કે જો અમેરિકા ‘સંયુક્ત રાષ્ટ્રો’ની સલામતી સમિતિની સંમતિ વિના ઈરાકમાં પ્રવેશશે તો દુનિયાના મુસ્લિમો અને એ પ્રદેશના ઘણા આરબોનો સંભવિત પ્રતિભાવ અમેરિકા અને અમેરિકનો માટે અસાધારણપણો ખતરનાક હશે. ‘સંયુક્ત રાષ્ટ્રો’ની સલામતી સમિતિની સંમતિ વિના અત્યારે જો લશકરી પગલું ભરાશે તો તે જગત કરતાં અમેરિકા માટે જ વધારે ખતરનાક બનશે. તેથી ‘સંયુક્ત રાષ્ટ્રો’નું શસ્ત્ર નિરીક્ષણ ચાલુ રહેવા હેવાય, અને પછી જ રૂર હોય તો સલામતી સમિતિની મંજૂરી સાથે પગલું લેવાય એ જ ઈચ્છણનીય છે. હું દૃઢપણો એમ માનું છું કે સદામ જનવિનાશનાં શસ્ત્રોનો ઉપયોગ કરતા હોય એવી શક્યતાઓ ઓછી છે કારણ કે તેઓ જાણો છે કે આવાં શસ્ત્રોનો ઉપયોગ તરત જ કડક અને વાજબી આંતરરાષ્ટ્રીય પ્રતિભાવ જન્માવશે. એવા સમયે તો સદામ સામેનાં પગલાંનો વિરોધ થઈ જ ના શકે. ઈરાક પર અગાઉથી હુમલો કરવા બાબતે હું દૃઢપણો અસંમત થાઉં છું. હું માનું છું કે આવો હુમલો અમેરિકા અને અમેરિકન નાગરિકો પર હુમલો કરનારાં જીથો અને વ્યક્તિઓને વાજબી કારણ આપશે અને એ જ નીતિ એ રીતે આપણી સામે ઉપયોગમાં લેવાશે.

આંતરરાષ્ટ્રીય લશકરી જ માવટ તેના પર દબાશ લાવે છે કે જેથી ધીમે ધીમે પણ જનવિનાશનાં શસ્ત્રો બહાર આવે. આપણો શસ્ત્ર નિરીક્ષકોને તેમનું કામ કરવાનો સમય આપવો જોઈએ. આપણો અંતિમવાદી મુસ્લિમો કે આરબોને અમેરિકાને વધુ ધિક્કારવા માટે કે ઉદારમતવાદી મુસ્લિમોને અંતિમવાદીઓ સાથે જોડાવા માટે વધુ કારણો આપવાં ન જોઈએ. વધુમાં, આપણાં લશકરી દળો મધ્યપૂર્વમાં અને ખાસ કરીને સાઉદી અરેબિયામાં રાખવા વિશે પણ પુનર્વિચારણ કરવી જોઈએ. સાઉદી અરેબિયાની પવિત્ર ઈસ્લામી ધરતી પર તેમની હાજરીથી અમેરિકા-વિરોધી લાગણીઓ તે ત્યાં રહેશે ત્યાં સુધી ભડકશે અને તેમના મતે અમેરિકા અને અમેરિકન નાગરિકો સામેના હુમલા માટે તે મજબૂત કારણ બનશે. હું મક્કમપણો માનું છું કે ઈરાકમાં લશકરી પગલા માટેનો યોગ્ય સમય હજુ પાક્યો નથી તેમ છતાં, અનેક લશકરી કામગીરીઓમાં સામેલ એક સૈનિક તરીકે હું આશા રાખ્યું છું કે જનરલ ફંક્સ, અમેરિકા અને સાથી દળો તેમને જ કાર્ય સાંપ્રદાયિક આવશે તે

નાગરિકોની કે સૈનિકોની જાનહાનિ વિના પૂર્ણ કરશે અને ઈરાકી પ્રજાનાં ધર અને જીવનનિર્વાહના નાશ વિના પતાવશે. હું વિદેશ ખાતાને ફરી એક વાર વિનંતી કરું છું કે તે ‘સંયુક્ત રાષ્ટ્રો’ની સલામતી સમિતિની મંજૂરી વિના ઈરાક પર લશકરી હુમલો કરવા તરફ દોરી જનારી નીતિ ત્યજ દે. સમય બહુ અગત્યનો છે અને લશકરી કામગીરી માટે તે હજુ પાક્યો નથી. ઈજરાયલ-પેલેસ્ટાઈન સંઘર્ષ ઉકેલવા માટે વહીવટી તંત્ર પ્રયાસો નથી કરતું એ સાથે હું મારી અસંમતિ પ્રગટ કરું છું. એ જ રીતે ઈજરાયલ-પેલેસ્ટાઈન વચ્ચેની શાંતિ પ્રક્રિયા પર પ્રભાવ પાડવાના તેના બહુ જ ઓછા રહેલા પ્રયાસોને હું સમર્થન આપી શકું નહિ. પેલેસ્ટાઈનના આત્મધાતીઓ ઈજરાયલીઓને મારી નાખે છે અને ઈજરાયલી લશકર પેલેસ્ટાઈનવાસીઓને મારી નાખે છે અને તેમનાં નગરોનો નાશ કરે છે. આ હિંસા રોકવા અમેરિકન વહીવટી તંત્રે કશું કર્યું નથી. ઈજરાયલીઓ નગરોનો નાશ ન કરે અને પેલેસ્ટાઈની યુવાનો આત્મધાતી બોભ્બરો ન બને તે માટે આપણો આપણો નાણાકીય પ્રભાવ પાડવો જ જોઈએ. હું આશા રાખું છું કે વહીવટી તંત્ર લાંબા ગાળાથી જેની જરૂર હતી તેવા તેના ‘શાંતિ માર્ગ’ માટે માનવ સંસાધનોને જોતરશે અને રાજકીય પ્રભાવ પાડશે.

વધુમાં, ઉત્તર કોરિયા અંગેના વહીવટી તંત્રના વલણાને હું ટેકો આપી શકું તેમ નથી. શસ્ત્રો, બોભ્બ અને પ્રક્રિયાસ્ત્રો સાથે ઉત્તર કોરિયા ખૂબ મોટાં જોખમો ઊભાં કરે છે અને તેને અવગણી શકાય તેમ નથી. હું એમ મક્કમપણો માનું છું કે છેલ્લાં બે વર્ષ દરમ્યાન અમેરિકાના વહીવટી તંત્રે યોગ્ય ચર્ચા, સંવાદ અને સામેલગીરીનો અભાવ દર્શાવ્યો છે અને તેથી કોરિયાની ભૂષિર અને પ્રદેશમાં સલામતી જોખમમાં આવી ગઈ છે. ઉત્તર કોરિયા સાથેની પરિસ્થિતિને અવગણવાનું આપણો માટે જોખમી છે. વધુમાં, અમેરિકામાં નાગરિકોના અધિકારો પર જે બિનજરૂરી કાપ વહીવટી તંત્રે મૂક્યો છે તેને હું ટેકો આપી શકું નહિ. આતંકવાદી સંગઠનો સાથેના શંકસ્પદ સંબંધોની તપાસ ઘણી મહત્વની છે પરંતુ ૨૦૦ વર્ષથી અમેરિકાની કાન્નૂની વ્યવસ્થા અમુક ધોરણો પર આધારિત છે કે જે તપાસના ગાળા દરમ્યાન વ્યક્તિઓના અધિકારોનું રક્ષણ કરે છે. કાન્નૂની સહાય વિના વ્યક્તિને એકલા ગાંધી રખાય તે આપણો દેશ જેના પાયા પર ઊભો છે તે કાયદાના પાયાને જ તોડી નાખે છે. વધુમાં, હું એમ માનું છું કે અદાલતી પ્રક્રિયામાં વહીવટી તંત્રે જે ગુપ્તતા રાખી છે તેણે અધિકારોના રક્ષણામાં મુકાતા કાપ સામે બોલવામાં ભય ઊભો કર્યો છે, અને આ રક્ષણ ઉપર તો અમેરિકાનો પાયો છે અને અન્ય દેશો તેમના નાગરિકોને તે રક્ષણો પૂરાં પાડે તે માટે અમેરિકા તેમને પ્રોત્સાહન આપે છે. મેં લાગભગ ૩૦ વર્ષ સુધી વિશ્વાના સૌથી જોખમી અને કેટલાક દૂરના વિસ્તારોમાં મારા દેશની સેવા કરી છે. હું અમેરિકાની સેવા ચાલુ રાખવા માંગું છું. જો

કે, હું વહીવટી તંત્રની નીતિઓમાં માનતી નથી અને તેનો બચાવ કરી શકતી નથી કે તેનો અમલ કરી શકતી નથી. ભારે હંદ્યે મારે અમેરિકાની મારી સેવાનો અંત લાવવો પડે છે અને વહીવટી તંત્રની નીતિઓને કારણે હું તેમાંથી રાજ્ઞામું આપું છું.

માનનીય મંત્રીશ્રી, એક અંગત વાત અંતે કરું. આપના નેતૃત્વ હેઠળ વિદેશ સેવા અને વિદેશ ખાતાના વહીવટ અને સંગઠનને સુધારવામાં આપણે ખૂબ પ્રગતિ સાધી છે. આપના આ અપ્રતિમ પ્રયાસો માટે હું આપનો આભાર માનું છું. વિદેશ સેવા છોડવાનું મને જરાય ગમતું નથી પણ છોડું છું. આપને અને આપના સાથીઓને મારી શુભેચ્છાઓ.

આદરસ્પૂર્વક,

મેરી એ. રાઈટ

એફઓ-૦૧, ડેઝ્યુટી ચીફ ઓફ મિશન, અમેરિકન એલયી ક્યેરી, ઉલાનબતુર, મોંગોલિયા.

આધુનિકતા, આતંકવાદ અને સંઘર્ષનો નાચ

- શ્રી અનિલાંધ્ર દેશપાંડે

પણ્યમનું સમકાલીન યુદ્ધ

ઘણી વાર યુદ્ધો જો આંતરવિગ્રહો ના હોય તો તે દેશનું પોતાનું સર્જન હોતાં નથી. પણ આંતરવિગ્રહો લશકરી સંઘર્ષો બને છે અને તેનાં દૂરોગામી પરિણામો આવે છે. ટૂંકમાં એમ કહી શકાય કે, યુદ્ધ અને ઓળખના સંઘર્ષો પરસ્પરને દૃઢીભૂત કરે છે. જે યુદ્ધો દેશની સામાજિક રચનામાંથી ઊભાં થતાં હોય અને જે યુદ્ધો વિદેશી આકમણને કારણે થતાં હોય એ બે વચ્ચેનો તફાવત બારાબર સમજવો જોઈએ. ગઈ સદીનાં બે વિશ્વ યુદ્ધો સામ્રાજ્યવાદી દેશો વચ્ચેની સ્પર્ધાને લીધે જન્મ્યાં હતાં અને જેઓ એ યુદ્ધમાં જોડાવા માગતા નહોતા તેવા અનેક દેશો પર એ લદાયાં હતાં. એ જ રીતે ૨૦મી સદીની સામ્રાજ્યવાદી સત્તાઓ - અમેરિકા, જાપાન અને ફાન્સ - દ્વારા વિયેતનામ યુદ્ધ અસરગ્રસ્ત પ્રજા પર ઠોકી બેસાડાયું હતું. આ યુદ્ધો અભૂતપૂર્વ રીતે વિનાશક રહ્યાં તેમની અનેક સમાજો પર કાયમી છાપ રહી ગઈ અને આજની ઘણી બધી વૈચારિક અને ઓળખલક્ષી સમસ્યાઓ તેમાંથી ઊભી થઈ હતી.

જીતાયેલા લોકો પર વિદેશી વર્ચસ્વની અસર સામાન્યતયા ઘણી વધારે હોય છે. આકમણખોરો હુમેશાં તદ્દન વિચિત્ર કારણોસર આકમણને વાજબી ઠરાવવાનો પ્રયાસ કરે છે. વિયેતનામ ઉપર અમેરિકાનો કબજો, અફધાનિસ્તાન પર સોવિયેટ સંઘનો કબજો વગેરે જેવાં આધુનિક યુદ્ધો અનુકૂમે લોકશાહી અને સમાજવાદને નામે થયાં. જો કે, વિદેશી આકમણનાં સામાજિક, આર્થિક અને સાંસ્કૃતિક પરિણામો બધે એક્સરખાં

જ રહેતાં હોય છે. સંસ્થાનોમાં અહિસક અસહકાર અને સશક્ત લડતો વચ્ચેનો તફાવત તેને આધારે સમજી શકાય છે કારણ કે આકમણો સામેના પ્રતિભાવ તરીકે તે ઉપસ્થિત થાય છે. ૧૯૪૦-૪૫ દરમ્યાન નાયીઓના આકમણ સામે યુરોપનો પ્રતિકાર, ૧૯૩૧-૪૫ દરમ્યાન જાપાનીઓના આકમણ સામે ચીનાઓનો પ્રતિકાર અને ૧૯૭૮-૮૮ દરમ્યાન સોવિયેત આકમણ સામે અફધાનોનો પ્રતિકાર જુદા જુદા હતા. ઈજરાયલ સામેની પેલેસ્ટાઈનવાસીઓની લડત પણ એ પ્રકારની છે અને આ બધી લડતો ઓળખલક્ષી સંઘર્ષ વિશેની આપણી સમજને વિસ્તારે છે.

વિદેશી વર્યસ્વ કે વર્ગીય વર્યસ્વ સામેની તમામ લડતોમાં જુદો જુદો આતંકવાદી પ્રતિભાવ રહ્યો છે. તેની માંગ સ્વાતંત્ર્ય અને પ્રગતિની રહી છે. રશિયામાં નારોદિનિક્સ, ભારતમાં કાંતિકારીઓ, આયરિશ રિપલિકન આર્મી વગેરે આનાં ઉદાહરણો છે. ઐતિહાસિક રીતે જોઈએ તો આતંકવાદી સમસ્યા ઊભી થતી અને સંગઠિત થતી ઓળખ સાથે સંબંધિત છે. સમાજની અંદર અને જુદા જુદા સમજો વચ્ચે સામાજિક-આર્થિક તફાવતો અને સંઘર્ષ તેમાં સામેલ હોય છે. અફધાન યુદ્ધો, ઈસ્લામી ધર્મજન્મન અને સામાજિક નીતિ અને કેટલીક આધુનિક ઈતિહાસની ઘટનાઓની આ સંદર્ભમાં મુલવણી કરવી પડે.

આધુનિકતા અને યુદ્ધો

યુદ્ધોની એકદર ઉપયોગિતાની તપાસ ઐતિહાસિક અને માનવીય માળખામાં રહીને કરવી પડે. યુદ્ધોનાં નકારાત્મક અને વિધાયક પરિણામો વિશે ઈતિહાસકારો ચર્ચા કર્યા કરતા હોય છે. પરંતુ સમાજ, સંસ્કૃતિ, રાજ કારણ અને સભ્યતાના ઘ્યાલ ઉપર યુદ્ધોએ પ્રભાવ પાડ્યો જ છે. જો કે, એ અસર બહુ-આયામી રહી છે. યુદ્ધો સારા માટે થયાં કે ખરાબ માટે એ પણ ચચ્ચિસ્પદ બાબત છે. ઘણી વાર તમે જે પક્ષે હોવ તે પક્ષને આધારે તમારો યુદ્ધ વિશેનો અભિપ્રાય બંધાય. સમાજ અને સામાજિક વલાણો ઉપર યુદ્ધની અસર નિર્વિવાદ રીતે થાય છે. વિવિધ સમાજોના શાસક વર્ગોએ આ અસરનો ઉપયોગ કર્યો છે અને પોતાનાં સ્થાપિત વર્ગીય હિતો આગળ ધ્યાવાંછે. આંતર-સામાજિક અને અંતર્સર્વમાજિક હિતોને ધ્યાનમાં લીધા વિના યુદ્ધોનું વિશ્વેષણ થઈ જ ના શકે. ઘણી વાર વર્યસ્વવાદી હિતોને આગળ ધ્યાવવા અને વાજબી ઠરાવવા માટે યુદ્ધો થતાં હોય છે.

સામાજિકવાદી સત્તાનું હિત મૂડીવાદી હતું તો સોવિયેત સંઘનું પક્ષીય અને અમલાદારી હતું. લગભગ તમામ રાજ્યોમાં લશકરી નેતાઓ યુદ્ધને ભવ્ય ચીતરે છે અને તેમને રાજ્યીય ફરજ ગણાવે છે. તેથી આધુનિક યુદ્ધોમાં જે ઐતિહાસિક અને વૈચારિક પાસાં છે તેમને લક્ષમાં

લેવાં પડે અને ઓળખલક્ષી રાજ કારણને તો અવગણી શકાય જ નહિ. ૧૮મી સદીમાં જે બે અફધાન યુદ્ધો થયાં તેમાં અથવા પાચ્યિમ એશ્યાના યુદ્ધોમાં જાતિવાદી, લડાયક, આદિવાસી કે મુસ્લિમ શું છે તેની વ્યાખ્યાને આકાર મળ્યો. બહારના આકમણખોરો વિશે વિદેશી કબજો, અંધાર્યધી, મૃત્યુ, લૂંટ અને બળાત્કારને આધારે ઘ્યાલો બંધાયા. અફધાનિસ્તાન એનું એક સરસ ઉદાહરણ છે. ૧૮મી સદીનાં બે અફધાન-બિટિશ યુદ્ધોએ અફધાનો અને અગ્રજો વિશે બંને પક્ષે સામસામે મંતવ્યો ઊભી થયાં. બહારના વિશેનો સંશય અફધાનોના દિમાગમાં સંસ્થાનવાદી સમયથી જ ઊભો થયેલો હતો. સામાજિકવાદી આકમણો અને સંસ્થાનવાદી શોખણ જ્યાં જ્યાં થયાં ત્યાં આવાં વલણો ઊભાં થતાં જ ગયાં.

અમેરિકા ઈસ્લામી ધર્મજન્મનીઓને હરાવે તો વિવિધ ઓળખો વચ્ચેનો વિરોધ શમી જ શે એમ માની લેવું બાલિશતા છે. અમેરિકા ઓળખોનો સંઘર્ષ નિવારવા માટે આ યુદ્ધો કરે છે એમ પણ માનવું જોઈએ નહિ. વાસ્તવમાં, હડીકત તેનાથી તદ્દન વિરુદ્ધની છે. ૧૮મી અને ૨૦મી સદીમાં યુદ્ધનાં વિચારધારાલક્ષી પાસાં વધારે મહત્વનાં બન્યાં છે. પણ યુદ્ધ અને ઓળખાની સમસ્યા ઘણી જૂની છે. વિવિધ વર્ગો સંરક્ષણ, સલામતી, વંશીયતા, ધર્મ અને રાષ્ટ્ર માટે યુદ્ધો કરે છે પણ બધે જ યુદ્ધો ઘણા મોટા પ્રશ્નો ઊભા કરે છે. તમામ ધાર્મિક સમુદ્દ્રાયો બીજા વિશે જે ઘ્યાલો ઘરાવે છે તે આધુનિક સમયમાં લોકશાહી અને શાંતિ માટે સૌથી મોટો અવરોધ છે. મધ્ય યુગનાં ધર્મ યુદ્ધો આનાં ઘણાં સારાં ઉદાહરણો છે. આ યુદ્ધો આરબોની સત્તા અને ઈસ્લામનો પ્રભાવ યુરોપમાં ન વિસ્તરે માટે થયાં એમ કહેવાતું રહ્યું છે. પ્રિસ્ટીઓ બીજા બધા કરતાં શ્રેષ્ઠ છે એવી માન્યતા આ અર્થઘટનની પાદ્ધણ પડેલી છે. અમેરિકાનો ઈતિહાસ કાળા ગુલામો અને રેડ ઈન્ઝિયનોનાં લોહી વડે લખાયેલો છે અને તેઓ આ અર્થઘટન સાથે સંમત થાય છે. આ ધર્મ યુદ્ધો પ્રિસ્ટી જગતના શાસક સામંતો દ્વારા લડાયાં હતાં. પણ તે કેટલાં ફળદારી રહ્યાં તેના વિશે શંકા છે. યુરોપનાં સામંતશાહી રાજ્યો વચ્ચેના વિરોધોને લીધે ઊભાં થયાં હોય અને આરબોના જોખમને લીધે નહિ એમ બને. પ્રિસ્ટી યોદ્ધાઓના જૂથ તરીકેની પોતાની નવી ઓળખ ઊભી કરવા માટે સામંતોએ તે કર્યા હોય એમ પણ બની શકે. અથવા સામંતશાહીની આંતરિક કટોક્ટીનું પણ તે પરિણામ હોઈ શકે. પણ યુરોપ આરબોના સામાજિક-સાંસ્કૃતિક પ્રભાવથી અલગ રહી શક્યું નહિ. યુરોપનાં ભાષાઓ, સમાજો, જીવનશૈલી અને સ્થાપત્ય ઉપર આરબોની અસર તો પડી જ.

વિદેશી પ્રભાવ સામે યુદ્ધો ચડવાની માનસિકતા આજના જે હાદી માનસ જેવી જ છે. હિન્દુત્વ, ગોરાઓની સર્વોચ્ચતા કે જાઓનિસ્ટ વિચાર પણ તે જ પ્રકારના ઈતિહાસ હિંદુ પ્રાચીન, મુસ્લિમ મધ્ય યુગ અને અંગ્રેજ આધુનિક યુગમાં વહેંચાઈ ગયો તેનું કારણ પણ

આ પ્રકારનાં અર્થઘટનો છે. ૧૯૪૭માં ભારતના ભાગલા થયા અને દ્વિરાષ્ટનો સિદ્ધાંત ઉદ્ભબો તેણે પરિસ્થિતિ વધારે વજસ્સાવી. આધુનિક ધાર્મિક જન્મનું દ્વારા નવા જ્યાલો ઊભા થયા અને સભ્યતાઓ વચ્ચેના સંઘર્ષના જ્યાલમાં તે ઉમેરાયા. ૧૧મી સપ્ટેમ્બર-૨૦૦૧ની ઘટનાએ તેને વધારે ઉજાગર કરી આપ્યા. તાલિબાન જેવાં ધાર્મિક સંગઠનોએ દશા બગાડી અને સભ્યતાઓ વચ્ચેનો સંઘર્ષ જાણો કે અનિવાર્ય બની ગયો છે એમ મનાવા માંડિયું. વિવિધ ઓળખો વચ્ચેના વિરોધનો વિરોધ સાર્વત્રિક માનવવાદ, તર્ક અને બહુવાદ તથા સમાન વિકાસને આધારે જ થઈ શકે. તેને માટે ગ્રાણ બાબતો કરવી પડે: (૧) પોતે જ ખરા છે એવા ધાર્મિક અને વૈચારિક વલણનો પ્રતિકાર. (૨) પણ્યમની મૂડીવાદી આધુનિકતાની ચર્ચામાંથી સાર્વત્રિક પ્રબૃદ્ધતાનાં મૂલ્યોને બચાવવાં. (૩) દુનિયાના ઘણા ભાગોમાં અમેરિકા-વિરોધી જે વલણો પ્રસર્યા છે તેનો દુરૂપયોગ કરતા આતંકવાદીઓને પડકારવા.

આગલી સદીમાં યુદ્ધો આવાં જ પ્રશ્નો અને સમસ્યાઓ ખડાં કર્યા હતાં. નાઝી જર્મની અને તેની ભયાનકતા વિશે વિચાર્યા વિના આપણે ઈજરાયલના અસ્તિત્વની કલ્પના કરી જ ના શકીએ. વિસ્તારવાદી ઈજરાયલ સિવાય કદાચ પેલેસ્ટાઈનની સમસ્યા જ ઊભી ના થઈ હોત. અને અમેરિકાના ટેકા વિના કે આરબો વચ્ચેની ફાટફૂટ વિના ઈજરાયલનું અસ્તિત્વ ટક્કું જ ના હોત. સતત પણ્યમનો ટેકો મળતાં ઈજરાયલ અજેય છે એવી છાપ ઊભી થઈ ગઈ. મુસ્લિમ આતંકવાદ સામે સાથીઓની શોધમાં ભારતમાં પડા કમન્સીબે આમ જ માનવામાં આવે છે.

બીજી તરફ, ઈસ્લામ જેને મંજૂરી આપતો નથી એવી રાજશાહીને સાઉદી અરેબિયામાં અમેરિકાએ ટેકો આપ્યો. તેનાથી ઈસ્લામી અસંતોષ જન્મ્યો અને આતંકવાદી સંગઠનોએ તેને અંકે કરી લીધો. કાર્યકરણના સંબંધોની સાંકળ ઘણી લાંબી થતી ગઈ. જો પેલેસ્ટાઈનની સમસ્યા જ ના હોત તો ઈસ્લામી આતંકવાદ પણ એટલો ખતરનાક ના હોત. અંતરરાષ્ટ્રીય કાનૂનો ભંગ થતો જ રહ્યો છે. આ બધા પ્રશ્નો પણ્યમ એશિયા વિશેની પણ્યમની નીતિ સાથે સંબંધિત છે. કહેવાતી આધુનિકતા અને તેના ધાર્મિક વિરોધીઓ વચ્ચેના સંઘર્ષનું સાચું સ્વરૂપ સમજવા એ બધા પ્રશ્નોના જવાબ આપવા પડે તેમ છે. અહીં એ યાદ રાખવું જરૂરી છે કે સામ્રાજ્યવાદ, સંસ્થાનવાદ અને ‘રાષ્ટ્રસંઘ’ (લીગ ઓફ નેશન્સ) એ આપણા ભૂતકાળને આકાર આપ્યો હતો, જ્યારે ‘સંયુક્ત રાષ્ટ્રો’ (યુનાઇટેડ નેશન્સ - યુનેન)ની નિષ્ઠિતા આપણા ભાવિ સામે ખતરો ઊભી કરે છે. ‘સંયુક્ત રાષ્ટ્રો’ની પડતી મહાસત્તા (સુપર પાવર) રહ્યું છે. ત્રીજા વિશ્વના ઘણા દેશોમાં અમેરિકાની ટીકા કરવાનું ૧૯૮૦ના દાયકા પછી મુશ્કેલ બનતું ગયું છે. ‘તમે કાં તો અમારી સાથે છો અથવા તો અમારી સામે છો’ -ની માનવિકતા આ

કમન્સીબ ઘટનાઓનું પરિણામ છે. સોવિયેટ સંધે ૧૯૮૮માં અફઘાનિસ્તાનમાંથી પોતાનું લશ્કર પાછું બેંચી લીધું પછી આ વલણ વિકસતું ગયું.

જો નવી વિશ્વ વ્યવસ્થામાં અમેરિકા અસંમતિ માટેનો અવકાશ નહિ રહેવા દેતો ભવિષ્યમાં ઓળખલક્ષી સંઘર્ષો વધતા જશે. જો જાઓનિઝમ અને અન્ય પ્રકારનો આતંકવાદ ઘટશે નહિ તો મુસ્લિમોમાં ઈસ્લામવાદ વધતો જશે. પરિણામે આતંકવાદ સામેની લડાઈઓ વધતી જશે. એક તરફ, અમેરિકા અને તેના સાથી દેશો છે તો બીજી તરફ, તેમના વિરોધી દેશો છે. જે લોકો દબાઈ ગયેલા છે, કચડાયેલા છે, ગરીબ છે તેમને માટે આતંકવાદ આકોશને વ્યક્ત કરવાનું એક સાધન બન્યું છે. તેથી અમેરિકન નીતિઓનો તર્ક-આધારિત વિરોધ ઘટતો જાય છે. ઈરાકમાં અમેરિકનોના હાલના અત્યાચારો આ મક્કિયાને વધુ તીવ્ર બનાવવશે.

વૈચારિક પ્રક્રિયા

યુદ્ધો વૈચારિક અને ઓળખલક્ષી સમસ્યાઓ ઊભી કરે છે. બે વિશ્વ યુદ્ધોએ સંસ્થાનવાદી સામ્રાજ્યોને નભળાં પાડ્યાં, સંસ્થાનો સ્વતંત્ર થતાં ગયાં અને પરોક્ષ સંસ્થાનવાદી વર્ષસ્વ વધતું ગયું. રાષ્ટ્ર-રાખ્યોની પ્રથા વધતી ગઈ. નવાં રાષ્ટ્રો અને નવી ઓળખો આ યુદ્ધોને કારણો જન્મ્યાં. પણ સત્તા, રાજીવી વર્ષસ્વ, મૂડીવાદ અને આધુનિક યુદ્ધો વચ્ચેનો સંબંધ આ સંદર્ભમાં સમજવાની જરૂર છે. જેઓ શાંતિ અને વિકાસના ચાહકો છે તેઓ હંમેશાં યુદ્ધ એક અતાર્કિક અને અનૈતિક ઘટના છે એમ કહીને તેનો વિરોધ કરે છે. યુદ્ધ સામાન્ય રીતે યુદ્ધને જન્મ આપે છે. સતત થતાં યુદ્ધો માનવ સભ્યતા સામે જ ખતરો ઊભો કરે છે. યુદ્ધો માનવ વિકાસ, માનવ અધિકારો, પર્યાવરણીય સુરક્ષા, ઐતિહાસિક વારસો, સ્ત્રીઓ, બાળકો અને સ્ત્રી-પુરુષ સમાનતાના વિરોધી છે. યુદ્ધો ઘણી વાર વંશનિકંદન, કોમવાદ, સામૂહિક હત્યાઓ અને વંશીય દુર્મનાવટોને જન્મ આપે છે. કખોડિયા, અફઘાનિસ્તાન, ચેચન્યા, યુગોસ્લાવિયા, આફ્કિસા, શ્રીલંકા અને કાશ્મીર એ બધા આનાં ઉદાહરણો છે. યુદ્ધો રોગચાળાની જેમ ફેલાઈ રહ્યાં છે અને આધુનિકતા તેને ખાળી શકતી નથી. શરૂઆતા વેપારે જાણો કે દુનિયા યુદ્ધો ચરી હોય એવી પરિસ્થિતિ ઊભી કરી છે. યુદ્ધોમાં લાખો લોકો મરાયા છે અને લાખોની સ્થિતિ વડાસી છે. તેથી આધુનિકતા જે ધારણાઓ સાથે ચાલે છે તેની સામે જ પ્રશ્નો ખડા થયા છે. વાસ્તવમાં, આધુનિકીકરણ, આધુનિકતા અને પાશ્ચાત્યીકરણ વચ્ચેનો તફાવત જ અત્યારે ભૂસાઈ ગયો છે. ત્યાંથી જે રસ્તો નીકળે છે તેને ભારતમાં કોમવાદના જે અસરગ્રસ્તો છે તે ખૂબ સારી રીતે જાણો છે. સાંસ્કૃતિક પુનરૂત્થાનવાદ, ધાર્મિક સંકુચિતતાવાદ, અમુક લોકોની બાદબાકી કરતો રાષ્ટ્રવાદ વગેરે તેના જ પરિણામો છે. યુદ્ધનો આધુનિક ઈતિહાસ

આપણને એમ કહે છે કે રાજકીય અને સામાજિક સમસ્યાઓ ઉકેલવા માટેના સાધન તરીકે સંઘર્ષનો ઉપયોગ કરાય છે. ત્યારે તે સમસ્યાઓની અસર ઉપર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરે છે, સમસ્યાઓના કારણો ઉપર નહિ. કારગિલ અને અફધાનિસ્તાનમાં પાકિસ્તાનનો નિષ્ફળ પ્રયાસ અને ભારતીય ઉપખંડમાં અણું શસ્ત્રોના વ્યાપમાં વધારો આનાં જ પરિણામો છે. રાજકીય સમસ્યાઓ ઉકેલવા માટે લશ્કરનો ઉપયોગ થાય છે ત્યારે તે રાજકીય અસ્થિરતા જ ન્માંથી અને જાનહાનિ ઊભી કરે છે. ૧૯૭૯થી અફધાનિસ્તાનમાં આ જ બન્યું છે. ઈરાકમાં પણ એમ જ થશે. એક વાર લશ્કરી પ્રક્રિયા શરૂ થાય છે પછી હુમલા, આકમણ, ઘૂસણાઓરી, બોંબમારો, નિર્વાસિતો અને માનવ અધિકારોના ભંગનું ચક શરૂ થાય છે. છેવટે સાધન અને સાધ્ય વચ્ચે ગુંઘવાડો ઊભો થાય છે, અને લશ્કરી વ્યવસ્થા ટકાવવા માટે જ નાણકીય સંસાધનો વપરાય છે.

ઉપરાંત, ઘણી વાર રાષ્ટ્રભક્તિને નામે પ્રચાર કરવા પ્રસાર માધ્યમોનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે. રાષ્ટ્રભક્તિ, પ્રચાર અને યુદ્ધ સહોદર અને સહગામી છે. ૧૯૮૧ના અખાતી યુદ્ધ અને અફધાનિસ્તાન પરના અમેરિકાના આકમણ સમયે યુદ્ધનું આ પાસું ઉપસ્થિત થયું હતું. માધ્યમો સાથેની સાંઠગાંઠને પરિણામે સ્થાપિત હિતો દ્વારા શરૂ થયેલા યુદ્ધને રાષ્ટ્રીય હિતને નામે વાજબી ઠરાવવામાં આવ્યું. લશ્કરી હેતુઓ સાથે રાષ્ટ્રીય હિતની ઓળખ ઊભી કરવા માટે પ્રસાર માધ્યમો કામ કરે છે, અને સંઘર્ષને નફો કમાવાના હેતુથી કેબલ નેટવર્ક ઉપર ધૂમધડાકા સાથે વેચવામાં આવે છે. ઘણી વાર સમાચારનાં સ્વતંત્ર સ્થોતો પર કાતર પણ ફેરવવામાં આવે છે અથવા તો તેમના પર પ્રતિબંધ મૂકવામાં આવે છે. અફધાન યુદ્ધ વખતે અમેરિકાએ અલજીરિયા સાથે એમ જ કર્યું હતું કે જેથી અમેરિકન સરકારને અમેરિકન નાગરિકોનો સંપૂર્ણ અને બિનશરતી ટેકો મળી રહે. ઈરાક પરના આકમણ સમયે પણ આ જ પ્રકારની રીતરસમનો આશરો લેવાયો હતો. લગભગ ૫૦૦ જેટલા પત્રકારોને ઈરાકમાં તાજેતરના યુદ્ધ સમયે અમેરિકન લશ્કર સાથે રાખવામાં આવ્યા હતા કે જેથી યુદ્ધ વિશેનો અમેરિકન દૃષ્ટિકોણ જગતને સતત મળતો રહે.

ટીવીના પડદા પર ગ્રાહકોને યુદ્ધ એક પવિત્ર વસ્તુ તરીકે બતાવવામાં આવે છે. પોતાના લાભ માટે જેઓ યુદ્ધ ખેલે છે તેઓ લોકોનો ટેકો મેળવવા માટે માધ્યમો દ્વારા પ્રયત્ન કરે છે. લોકો પોતાના દેશનો ધ્વજ, લશ્કર અને ભાઈઓને જોઈને એમ સમજે છે કે યુદ્ધમાં પોતે પણ સામેલ છે બોંબ ફેકવા માટે ઊડતાં વિમાનો જે ટલી જ જડપથી બોંબની અસર જે મના પર થાય છે તેમને ટીવી પર બતાવતા નથી. તેથી લોકો બોંબ ફેકનારા પાયલોટ સાથે પોતાનું અનુસંધાન ઊભું કરે છે. છેલ્લાં ૨૦ વર્ષથી ચાલતા યુદ્ધને પરિણામે અફધાન બાળકોની જે

વસમી શારીરિક અને માનસિક હાલત થઈ છે તેના ઉપર જો કેમેરાની આંખો મંડાઈ હોત તો યુદ્ધની છાપ કંઈક જુદી જ ઊભી થાત. ટીવી અને રેડિયો પર અફધાન લેખકો, કલાકારો અને શિક્ષકોનાં મંતવ્યો દર્શાવાયાં હોત તો પણ અફધાનિસ્તાન વિશે જુદી છાપ ઊભી થઈ હોત. એ જ રીતે પ્રતિબંધોને કારણે દવાઓની ઊભી થયેલી અછતને પરિણામે મરતાં બાળકો ટીવીના પડદે બતાવાયાં હોત તો પણ ઈરાક પરના અમેરિકી આકમણ સામે હાલના કરતાંથી વધારે વિરોધ થયો હોત. આમ, યુદ્ધની તરફેણામાં જનસમૂહનું માનસ ઊભું કરવામાં પ્રસાર માધ્યમો અગત્યની ભૂમિકા ભજવે છે.

સામાન્યતયા રાજ્યની નીતિ વર્ચસ્વવાદી જૂથો અને તેઓ જે વ્યવસ્થા ઉપર અંકુશ ધરાવે છે તેમાંથી ઊભી થાય છે. તેથી તેમની વિચારધારા અને વ્યૂહરચનાથી તેને અલગ પાડી શકાય નહિ. વૈશ્વિક ધાર્મિક આતંકવાદ સામે અમેરિકાનું યુદ્ધ તેની પસંદગી પ્રમાણેનું છે. એને અમેરિકાની લાંબા ગાળાની નીતિના સંદર્ભમાં જ સમજી શકાય. અમેરિકાની વિદેશ નીતિએ ઈરાયલ અને પાકિસ્તાનને જે ભૂમિકા આપી છે તેને પરિણામે જે હાદી અને જાઓનિસ્ટ આતંક ઊભો થયો છે. ધાર્મિક જનૂન અને આધુનિકતા વચ્ચેનો સંઘર્ષ તેમાં સમજી શકાય છે. અત્યારે અમેરિકા વૈશ્વિક સ્તરે લશ્કરી અને આર્થિક સત્તા છે. જગતના અનેક વિસ્તારોમાં તેને આધુનિકતાના તારણાહાર તરીકે જોવામાં આવે છે. તેથી આંતરરાષ્ટ્રીય ઈતિહાસ પર તેનો પ્રભાવ ઘણો જ છે. પૂર્વ અને પણ્યામં બંનેમાં એમ માનવામાં આવે છે કે અમેરિકા ધાર્મિક આતંકવાદ સામે આધુનિકતાનું યુદ્ધ લડી રહ્યું છે અને તેનું નેતૃત્વ લઈ રહ્યું છે. પણ આધુનિકતા માટેની પણ્યામની આકંક્ષાઓ અને સમકાળીન આતંકવાદ વચ્ચેના કાર્યકારણ સંબંધોને આ બાબતમાં આસાનીથી નજરાંદાઝ કરવામાં આવે છે. સંસ્થાનવાદી અને નવસંસ્થાનવાદી આધુનિકતા અને ધાર્મિક આતંકવાદની સમસ્યા આ જ વૈશ્વિક વ્યવસ્થામાંથી ઊભી થઈ છે એ સમજવું જોઈએ.

જો કે, આતંકવાદનો ઉપાય યુદ્ધ કે રાજ્ય-પ્રેરિત આતંકવાદ નથી પરંતુ લોકશાહીનો વિકાસ છે અને સામાજિક-આર્થિક વિકાસની ઉચિત તરાફ છે. તેમાં ઈતિહાસનું પણ માનાણિક મૂલ્યાંકન થવું જોઈએ. ભારતમાં અત્યારે તકવાદ અને વ્યવહારતાના દિવસો છે. તેથી આદર્શોને સેક્યુલર બકવાસ ગણવામાં આવે છે. અમેરિકા પ્રત્યે મિત્રતા રાખનાર મધ્યમ વર્ગનો આ દૃષ્ટિકોણ છે. ગુજરાતમાં ૨૦૦૨માં જે કલેઅભા થઈ તેમાં રાજકીય તકવાદ છે અને ઐતિહાસિક રીતે બદલાની ભાવના છે, મુસ્લિમ-વિરોધી પ્રચારનું સાતત્ય છે અને તેમાં આતંકવાદનું અમુક નિશ્ચિત અર્થધટન કરવામાં આવે છે. આંતરરાષ્ટ્રીય સ્તરે ઈરાક પરનું આકમણ સભ્યતાના સાધન અને વાહન તરીકે જોવામાં આવે છે જ્યારે વાસ્તવમાં તે સાગ્રાજ્યવાદ પ્રસરાવવા માટે હક્કારાતો રથ છે.

લોકશાહીમાં લોકોની સત્તા

આ લેખ ‘ઉન્નતિ’માં પ્રોગ્રામ એસોસીએટ તરીકે કામ કરતાં ચુશ્રી સ્વાતિ સિંહા દ્વારા લખવામાં આવ્યો છે. મે-૨૦૦૩ દરમાન અમદાવાદમાં ‘એસોસીએશન ફોર ટેમોકેટિક રિફોર્મ્સ’ દ્વારા આયોજિત ‘ચુંટણી સુધારા અને માહિતીનો અધિકાર’ વિશેની પ્રથમ રાષ્ટ્રીય કાર્યશાળાનાં તારણો પર આ લેખ આધારિત છે. તે મુજબ ચુંટણી સુધારાની જરૂરિયાત, કાનૂની સુધારા દ્વારા કરવામાં આવેલા પ્રયાસો અને તેને કાર્યરત કરવા માટે સમુદાય-આધારિત સંગઠનો દ્વારા કરાયેલા પ્રયાસોની ચર્ચા કરે છે.

પ્રસ્તાવના

ભારતનું બંધારણ ભારતને એક સાર્વભૌમ રાજ્ય તરીકે જાહેર કરે છે, મતલબ કે તે સંપૂર્ણ સ્વાતંત્ર્ય ધરાવે છે, કોઈ અન્ય સત્તા દ્વારા તે અંકુશિત નથી. બંધારણ ભારતમાં લોકશાહી સમાજ માટેની જોગવાઈ પણ કરે છે. એક વ્યાખ્યા અનુસાર લોકશાહી સરકારનું એવું સ્વરૂપ છે કે જેમાં સર્વોચ્ચ સત્તા લોકોમાં રહેલી છે અને મુક્ત ચુંટણી વ્યવસ્થા હેઠળ તેમના દ્વારા કે તેમના ચુંટાયેલા પ્રતિનિધિઓ દ્વારા તેનો ઉપયોગ થાય છે. તે એક પ્રજાસત્તાક રાજ્ય પણ છે કે જેમાં સર્વોચ્ચ સત્તા મતાધિકાર ધરાવતા નાગરિકોમાં રહેલી છે અને તેમના દ્વારા પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ રીતે ચુંટાયેલા પ્રતિનિધિઓ દ્વારા તેનો ઉપયોગ કરાય છે. લોકશાહી માળખામાં સરકાર ત્યાં સુધી સત્તા પર રહે છે કે જ્યાં સુધી લોકો તેવી ઈચ્છા ધરાવે છે. તે તમામ નાગરિકોને સ્વતંત્રતા અને રાજકીય સમાનતાની ખાતરી આપે છે. આ લેખમાં ભારતમાં કેટલે અંશે લોકોની સત્તાનો ઉપયોગ થાય છે તેની વાત કરાઈ છે.

સામાન્યતાયા સરકારનાં ગ્રાણ સુવ્યાખ્યાયિત અંગો છે: ધારાસભા, કારોબારી અને ન્યાયતંત્ર. ધારાસભા કાયદો ઘડે છે. કારોબારી કાયદાનો અમલ કરે છે અને ન્યાયતંત્ર વર્તમાન કાયદાનો અમલ યોગ્ય રીતે થાય છે કે નહિ તે નક્કી કરે છે. ભારતમાં કારોબારી સતત ધારાસભા સાથે સંપર્કમાં હોય છે. સંસદ લોકોનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે અને તે કારોબારી પર અંકુશ રાખે છે. રાષ્ટ્રપતિ કારોબારીના બંધારણીય વડા છે. ઔપયારિક રીતે સરકારનું બધું જ કામકાજ રાષ્ટ્રપતિના નામે થાય છે અને બધી જ સત્તાઓ તેમની પાસે છે. જો કે, વાસ્તવમાં નિઃખ્યાત વડા પ્રધાનના નેતૃત્વ હેઠળનું પ્રધાનમંડળ લે છે કારણ કે તેઓ સીધા લોકો દ્વારા ચુંટાયેલા હોય છે અને લોકો પ્રત્યે જવાબદાર હોય છે. ભારતમાં ન્યાયતંત્રની એક જ અને સંગઠિત વ્યવસ્થા છે.

સૌથી ઉપર સર્વોચ્ચ અદાલત છે. પછી રાજ્ય સત્તરે વડી અદાલતો છે અને તેમની નીચે નીચલી અદાલતો છે. સૈદ્ધાંતિક રીતે કારોબારી ન્યાયતંત્ર પર કોઈ પ્રભાવ ધરાવતી નથી. પરંતુ વાસ્તવમાં કારોબારી અને ન્યાયતંત્ર ધારાસભા દ્વારા નક્કી થયેલા માળખાની બહાર જઈ શકતાં નથી, અને ધારાસભા તો લોકોનું પ્રતિનિધિત્વ કરતી સંસ્થા છે. આ સંદર્ભમાં દેશને નેતૃત્વ પૂરું પાડવાનો બોજો ધારાસભા પર છે. ધારાસભાની અસરકારકતા ધારાસભ્યો એટલે કે ચુંટાયેલા પ્રતિનિધિઓ પર આધાર રાખે છે. તેથી એવા પ્રતિનિધિઓ પસંદ થવા જોઈએ કે જેઓ રાષ્ટ્રીય મહત્વના સવાલો સમજ શકતા હોય, જેમનો કોઈ ગુનાખોરીનો ભૂતકાળ ના હોય અને ભષ્ટાચારથી સંપત્તિ ભેગી કરવા સત્તાનો દુરૂપયોગ ના કરે. જો અયોગ્ય લોકો ધારાસભામાં પ્રવેશો તો જાગૃત લોકો સરકારને હસ્તી કાઢે.

ભારત જેવા લોકશાહી દેશમાં લોકોના પ્રતિનિધિઓની ચુંટણી કરવામાં ચુંટણી વ્યવસ્થા અગત્યની ભૂમિકા ભજવે છે. તેમાં માત્ર ચુંટણી યોજવાનો જ સમાવેશ નથી થતો, પણ તેમાં કોણ મત આપી શકે અને ન આપી શકે, મતદાર યાદીઓ કયારે તૈયાર થવી જોઈએ, સુધારવી જોઈએ અને કેવી રીતે એ થવું જોઈએ વગેરેનો પણ સમાવેશ થાય છે. રાજકીય પક્ષોની રચના, તેમના કાર્યો, તેમની નાશકીય વ્યવસ્થા, કોણ ચુંટણી લડી શકે, શાના આધારે વિજેતા નક્કી થાય અને ચુંટણી પછીની પ્રક્રિયાઓ વગેરેનો સમાવેશ પણ તેમાં થાય છે.

હાલ એમ જણાયું છે કે ચુંટણી પ્રક્રિયામાં ભારે ગંભીર ગેરરીતિઓ થતી હોય છે. સજ્જ પામેલા ગુનાખોરો ધારાસભાની ચુંટણીમાં ભાગ લે છે. નાણાં અને બળ બંને ચુંટણીની પ્રક્રિયાને વિકૃત કરે છે. તે બંને ચુંટણીની સ્પર્ધાને અશુદ્ધ કરે છે અને ચુંટણી મુક્ત અને ન્યાયી રહેતી નથી. રાષ્ટ્રીય બંધારણ સમીક્ષા પંચે મની, મસલ અને માફિયા (તણ એમ)ની તાકાત અને ગુનાકરણ, ભષ્ટાચાર, કોમવાદ અને જ્ઞાતિવાદ (ચાર સી) ભારતમાં ચુંટણી પ્રથાને વિકૃત કરે છે એમ જણાયું છે.

લોકોના પ્રતિનિધિ બનવા માટે જેઓ ચુંટણી લડે છે એમને ચુંટણી લડવા માટે ખૂબ મોટા પ્રમાણમાં નાણાંની જરૂર પડે છે. તેથી ઉમેદવારોને ચુંટણીમાં રોકાણ કરવા માફિયાઓની મદદ લેવાની ફરજ પડે છે. ચુંટાયેલા ઉમેદવારો પાસેથી પછી આ માફિયાઓ પોતાની તરફદારી હોય છે. ચુંટાયેલા ઉમેદવારો પોતાની સત્તાનો ઉપયોગ કરીને ગુનેગારો

મતદાતાઓની જવાબદારીઓ

- મતદાર યાદીમાં તમારું નામ સાર્થી રીતે છે કે નહિ તે તપાસો.
- મતદાન મથકનો નંબર, તમારો કમ અને મતદાન બૂધ અગાઉથી જાણી લો. જો તમે એ ન જાણતા હોવ તો મતદાનના દિવસે તમે તમારા વિસ્તારના કોઈ રાજકીય પક્ષના કાર્યકર પાસેથી એ જાણી શકો છો.
- તમારે મતદાન કરવા જવું જ જોઈએ. જો તમે નહિ જવ તો તમારે બદલે ગેરકાયદે કોઈ બીજી વ્યક્તિ મત આપી દે એમ બને. માટે તમારે નામે બીજી વ્યક્તિ મતદાન કરે તો તેની પસંદગીના ઉમેદવારને મત મળશે અને તમારી પસંદગીના ઉમેદવારને મત નહિ મળે.
- જો રાજકીય પક્ષના કાર્યકરો તમને તેમના વાહનમાં લઈ જવા આવે કે તમને રોકડ કે વસ્તુના સ્વરૂપમાં લાંચ આપે તો તમે તે ન સ્વીકારો.
- તમારો મત બીજા કોઈએ આપી દીધો છે એવી તમને ખબર પડે તો તમારે તમારી ઓળખ આપવી. તે માટે રેશન કાર્ડ, ડ્રાઇવિંગ લાયસન્સ, કેડિટ કાર્ડ, પાસપોર્ટ, મતદાતાના ઓળખ પત્ર, પાન કાર્ડ વગેરે ચાલે. તમે પછી મતપત્ર પર નિશાની કરીને તે મતદાન અધિકારીને આપો. આ ટેન્ડર વોટ છે. જ્યારે ચૂંટણીનું પરિણામ જાહેર કરવામાં આવે છે ત્યારે આ મત ગણતરીમાં લેવાતા નથી. પણ બોગસ મતદાનના આધારે ચૂંટણી અરજ કરવામાં તેનો આધાર લઈ શકાય છે. ઘણાં સંગઠનો એવી માગણી કરી રહ્યાં છે કે કોઈ બૂધમાં થયેલા કુલ મતદાનના એક ટકા જેટલા જો આવા ટેન્ડર વોટ હોય તો એ બૂધનું મતદાન રદ કરવું જોઈએ. ચૂંટણી પંચે હજુ આને વિશે કોઈ નિર્ણય લીધો નથી.
- જો સંગઠિત રીતે ગેરરીતિ થઈ હોય, બૂધ કબજે કરાયાં હોય, લોકોને મતદાન કરતાં બળપૂર્વક અટકાવાયા હોય, અમુક મતદાર માટે મતદાન કરવા ચૂંટણી અધિકારીઓએ પ્રોત્સાહન આપ્યું હોય તો તમે ચૂંટણી અધિકારીને, મદદનીશ ચૂંટણી અધિકારીને, ચૂંટણી નિરીક્ષકોને કે પ્રવાસી અધિકારીઓને તેની જાણ કરો. જો પૂરતા પુરાવા હોય તો ચૂંટણી પંચ ફેરમતદાન કરાવે છે.

કે માફિયાઓની તરફેણ પેદા કરે છે તેથી શાસનમાં ભ્રષ્ટાચાર અને ગુનાખોરી ફેલાય છે. ચૂંટાયેલા ઉમેદવારોને ચૂંટણીનું ખર્ચ પાછું મેળવવા અને ફરી ચૂંટાવા માટે માફિયાઓની તરફેણ કરવાની ફરજ પડે છે. આ એક પ્રકારનું વિષયક છે અને તેને તોડવાની જરૂર છે.

કાયદાની છટકબારીઓ અને કાયદાની તોડમરોડ ચૂંટણી પ્રથાના વર્તમાન સ્વરૂપ માટે જવાબદાર છે. તેથી ચૂંટણી પ્રથાની વિકૃતિઓ દૂર કરવા માટે સંબંધિત કાનૂનોમાં સુધારો કરવાની જરૂર છે. પણ સૌથી મોટો અવરોધ સંસદ પોતે જ છે કે જે ચૂંટાયેલા પ્રતિનિધિઓની બનેલી છે અને જેને કાયદા ઘડવાની કે સુધારવાની સત્તા છે. આ ચૂંટાયેલા પ્રતિનિધિઓ વર્તમાન વ્યવસ્થાથી માહિતગાર છે અને તેમને તે અનુકૂળ આવી ગઈ છે, અને તેઓ કાયદા બદલવા તૈયાર નથી.

ચૂંટણી પ્રથા સુધારવાના પ્રયાસો અને અવરોધો

ચૂંટણી પ્રથા સુધારવા માટે અને લોકો ખરેખરા અર્થમાં તેમની સત્તાનો ઉપયોગ કરી શકે તે માટે ચૂંટણી પ્રથાને સુધારવાના પ્રયાસો થયા છે. પરંતુ આ સુધારા અમલી બનાવવા આડે ધાણા બધા અવરોધો છે તેમ છાતાં લોકશાહીમાં લોકોની સત્તા જાળવવા માટેનું એ એક અગત્યનું કદમ છે.

લોક પ્રતિનિધિત્વ ધારો - ૧૯૫૧

ચૂંટણીની હાલની ગ્રંથિયા લોક પ્રતિનિધિત્વ ધારા-૧૯૫૧ અન્વયે નક્કી થયેલી છે. આ ધારાની કલમ ૭૭(૧)ની સમજૂતી (૧)માં ચૂંટણીના ખર્ચ વિશેની જોગવાઈ છે. તેમાં ચૂંટણી પ્રથામાં બિનહિસાબી નાશું દાખલ ન થાય તેવી જોગવાઈ છે. તેથી રાજકીય પક્ષો, મિત્રો અને ઉમેદવારના ટેકેદારો દ્વારા થતા ખર્ચનો સમાવેશ ઉમેદવારના ચૂંટણી ખર્ચમાં થતો નથી. તેમાં આજ સુધી સુધારો કરવામાં આવ્યો નથી કારણ કે ચૂંટણી જીતવા માટે મોટા પ્રમાણમાં ખર્ચ કરવાની તક ઉમેદવારોને પૂરી પાડે છે. ગુનેગારો દ્વારા આ નાણાં પૂરાં પડાય છે કે જેઓ ચૂંટાયેલા ઉમેદવારો પોતાની તરફદારી કરે એમ ઈચ્છે છે.

કલમ-૭૭માં એવી જોગવાઈ છે કે ઉમેદવાર ચૂંટણી સંબંધી તમામ ખર્ચનો સંપૂર્ણ હિસાબ રાખે. તેમાં તેના દ્વારા કે તેના ચૂંટણી એજન્ટ દ્વારા અધિકૃત થતા તમામ ખર્ચનો સમાવેશ થઈ જાય છે. પરંતુ રાજકારણીઓ એમ કહે છે કે “અન્યો” દ્વારા થતું ખર્ચ ઉમેદવારનું ખર્ચ ન ગણાય. પછી એ વટહુકમ સંસદે પસાર કર્યો અને એ રીતે સર્વોચ્ચ અદાલતનો ચુકાદો તદ્દન બિન-અસરકારક બની ગયો.

કાયદા પંચનો અહેવાલ

ભારત સરકાર દ્વારા કાયદા પંચની નિમણૂક કરવામાં આવી હતી. તેના ૧૫માં અહેવાલમાં ચૂંટણી પ્રથા સંબંધી કાયદાઓની સમીક્ષા કરવામાં આવી છે. તેનો હેતુ ચૂંટણીની ગ્રંથિયા વધુ ન્યાયી, પારદર્શિ અને સમતાપૂર્ણ બને તેમ જ ભારતની ચૂંટણી પ્રથામાં જે વિકૃતિઓ અને દૂષણો ધૂસી ગયાં છે તે ઘટે તેનો હતો. પંચે અનેક ભલામણો કરી છે અને તેને ગ્રાણ ભાગમાં વહેંચી શકાય.

પહેલી તો રાજકીય પક્ષોની કામગીરી અંગેની છે. રાજકીય પક્ષો સંસદીય લોકશાહીનો અંતર્ગત ભાગ છે તેથી તેમની કામગીરીમાં આંતરિક લોકશાહી, નાણાકીય પારદર્શિતા અને ઉત્તરદાયિત્વ દાખલ કરવાની જરૂરિયાત પર તેમાં ભાર મુકાયો છે અને તેને માટે કાનૂની જોગવાઈઓ કરવાનું સુચવાયું છે.

વીજા પ્રકારની ભલામણો રાજકીય પ્રકિયાના પરિણામ તરીકે પ્રતિનિધિત્વ ઊભું થાય તે અંગેની છે. અનેક રાજકીય પક્ષો છે તેથી માન્ય મતના ૩૦ ટકા કે તેથી પણ ઓછા મત જે ઉમેદવારને મળે છે તે ઘણી વાર ચૂંટાઈ આવે છે. બાકીના ૭૦ ટકા મત બહુમતી છે પણ તે નકામા જાય છે, અને ચૂંટાયેલી સંસ્થામાં તેનું તો પ્રતિનિધિત્વ જ હોતું નથી. કાયદા પંચે એવી ભલામણ કરી છે કે સંસદમાં ૨૫ ટકા બેઠકો એવી હોય કે જે રાજકીય પક્ષોને મળેલા મતના ટકાવારી પ્રમાણને આધારે ભરાય અને તેને માટે યાદી પ્રથા દાખલ કરાય.

વીજા પ્રકારની ભલામણો રાજકીય શાસનને સ્થિરતા આપવા અંગેની છે. તેમાં સંસદમાં અવિશ્વાસની દરખાસ્ત અને પક્ષપલટા-વિરોધી ધારા સંબંધી ભલામણો કરવામાં આવી છે.

આ અહેવાલ કાયદો, ન્યાય અને કંપની બાબતોના પ્રધાનને સુપરત કરવામાં આવ્યો હતો. હવે તેનો અમલ કરવાનું કામ સરકારે કરવાનું છે. આ ભલામણોનો અમલ કરવો કે ન કરવો તે નક્કી કરવાની આખરી સત્તા રાજકારણીઓ પાસે છે. હાલનું રાજકીય વાતાવરણ જોતાં આ ભલામણોનો અમલ થવાની શક્યતાઓ ઓછી છે. અસરકારક લોકમત ઊભો થાય તો જ રાજકારણીઓ પર દબાણ આવે તેમ છે.

માહિતીના અધિકારનો ખરડો

દેશના દરેક નાગરિકને માહિતી મળવાથી સરકાર ગરીબ થઈ જતી નથી પણ નાગરિક શક્તિશાહી બને છે. સમાજના શાસનમાં ભાગીદાર થવા માટે દરેક નાગરિક પાસે માહિતી નામનું ચલાડા હોવું જરૂરી છે. નાગરિકોને જેમ વધારે માહિતી મળે તેમ સરકાર સમુદ્દર પ્રત્યે વધુ પ્રતિભાવાત્મક બને. માહિતીથી શાસનમાં ખૂલ્ખાપણું, પારદર્શિતા અને ઉત્તરદાયિત્વને પ્રોત્સાહન મળે છે. માહિતી સુશાસનનો એક અગત્યનો ભાગ છે અને તે માટે રાખ્યી સ્તરે માહિતીના અધિકારનો ખરડો લવાયો. પણ અત્યારે સરકાર તરફથી નાગરિકો તરફનો માહિતીનો પ્રવાહ ઘટયો છે.

ડિસેમ્બર-૨૦૦૨ દરમ્યાન માહિતીના અધિકારનો ખરડો પસાર કરાયો છે તે એક નોંધનીય ઘટના છે. તામિલનાડુ, ગોવા, રાજસ્થાન, મહારાષ્ટ્ર, કર્ણાટક, આસામ અને હિન્દુલીમાં વિધાનસભાઓએ પણ

સ્વાતંત્ર્ય બાદ ચૂંટણી પ્રકિયામાં આવેલા મોટા ફેરફારો

- મતાદાતાની યોગ્યતા ઉંમર ૨૧ વર્ષથી ઘટાડીને ૧૮ કરાઈ.
- રાજકીય પક્ષોની ફરજિયાત નોંધણી.
- ચૂંટણી પંચને બૂધ કબજે થવાના ડિસ્સામાં સમગ્ર મતવિસ્તારમાં ચૂંટણી રદ કરવાની સત્તા અપાઈ.
- મુખ્ય ચૂંટણી કમિશનરની સેવાની શરતોને સર્વોચ્ચ અદાલતના ન્યાયમૂર્તિની કક્ષાની બનાવાઈ અને એ રીતે તેમના હોદાની પ્રતિષ્ઠા વધારાઈ.
- ચૂંટણી ખર્ચની મર્યાદા વધારવામાં આવી.
- વીજાનું મતદાન યંત્રોનો વ્યાપક ઉપયોગ, મતદારોને ઓળખ પત્ર તથા બોગસ મતદાન, બૂધ કબજે કરવા ઉપર કડક દેખરેખ અને મતગણતરીના સમયમાં ઘટાડો.

આવા કાયદા પસાર કર્યા છે.

સર્વોચ્ચ અદાલતનો ચુકાદો

સર્વોચ્ચ અદાલતના તા.૧૩-૩-૨૦૦૨ના ચુકાદા અનુસાર દરેક ઉમેદવારે ઉમેદવારી પત્ર ભરતી વખતે એક સોંદંનામામાં નીચેની વિગતો જાહેર કરવી પડે:

- ભૂતકાળમાં થયેલી સજાઓ.
- આરોપ મુકાયા હોય તેવા તમામ કેસો.
- ઉમેદવાર, પત્ર કે પત્ની અને આશીર્વાદ બાળકોની અસ્કમતો.
- જવાબદારીઓ. તેમાં સરકાર અને જાહેર નાણાં સંસ્થાઓ પ્રત્યેની જવાબદારીઓનો સમાવેશ થઈ જાય.
- શૈક્ષણિક લાયકાત.

આ ચુકાદામાં એમ જ જાવાયું છે કે મતદારોને માહિતીનો અધિકાર છે કે જેથી તેઓ વિવિધ ઉમેદવારો વચ્ચે માહિતીપ્રદ પસંદગી કરી શકે. મતદારોને ખાસ કરીને શુનાખોરીના ભૂતકાળ વિશે અંધારામાં રાખવામાં આવે તો તે મુક્ત અને ન્યાયી ચૂંટણી સાથે સુસંગત બાબત નથી.

ચૂંટણી પંચે એ માટે હુકમો જારી કર્યા છે કે લોકોને વિનંતી કરવાથી માહિતી મળે. પાલિકાઓ અને પંચાયતોની ચૂંટણીમાં આ આદેશોનું પાલન થશે. ચૂંટણી પંચના આ હુકમોથી કંઈક અંશે પારદર્શિતા ઊભી થશે. જો કે, આ હુકમ માહિતી મેળવવા માટે નાગરિકોને સ્વતંત્રતા આપે છે. નાગરિક જૂથો હવે મજબૂત બને અને પોતાના અધિકાર માગે અને માહિતીની માગણી કરે એ જરૂરી છે.

આ હુકમ માહિતીની જાહેરાત વિશે છે, ઉમેદવારની ગેરલાયકાત વિશે નથી. તે ધારાણૂઠને શૈક્ષણિક લાયકાત નક્કી કરતો કાયદો કરવા કહેતો નથી. વળી, તે ગુનાઈત ભૂતકાળ ધરાવનાર વ્યક્તિ ગેરલાયક હરશે તેમ પણ કહેતો નથી. ઉપરાંત, કઈ રીતે સંપત્તિ ભેગી કરાઈ છે તેને વિશે પણ પ્રશ્ન ઉઠાવતો નથી. દેશનું શાસન કરવા સ્વચ્છ અને ઓછો ખરાબ માણસ આવે તે માટે જાહેર તપાસ થાય તે જરૂરી છે. મતદાન કરવું એ અભિવ્યક્તિ છે. મતદાન કરીને વ્યક્તિ ઉમેદવાર માટેની પોતાની પસંદગી વ્યક્ત કરે છે. મતદાર જે અભિવ્યક્તિનો અધિકાર ધરાવે છે તેમાંથી જ આ રીતે માહિતીનો અધિકાર પરિણામે છે. અસ્કામતો અને જવાબદારીઓ જાહેર થાય તો નાશાં એકત્ર કરવા માટે સત્તાનો દુઃખપ્યોગ થતો ઘટે. આ દૂષણ આપણા રાજકીય પરિવેશમાં ખૂબ જ વ્યાપક બની ગયું છે.

નાગરિક સમાજના જૂથોના પ્રયાસો

છેલ્લાં કેટલાંક વર્ષો દરમ્યાન ચૂંટણી સુધારા માટે ધૂટાધ્વાયા પ્રયાસો થયા છે. જાહેર હિતની અરજીઓ, માહિતીના અધિકાર અંગેના કાયદા અને બંધારણીય જોગવાઈઓનો અમલ વગેરેનો તેમાં સમાવેશ થાય છે. આ પ્રયાસો સફળ થાય તે માટે ઘડો લાંબો સમય લાગ્યો છે અને નાગરિક સમાજના સંગઠનોએ તે માટે ઘડા પ્રયત્નો કર્યા છે. રાજસ્થાનમાં ‘મઝદૂર કિસાન શક્તિ સંગઠન’, હિલ્લીમાં ‘પરિવર્તન’, આંધ્ર પ્રદેશમાં ‘લોકસત્તા’, મહારાષ્ટ્રમાં અસા હજારેનું ભ્રષ્ટાચાર વિરોધી આંદોલન, મુંબઈમાં ‘અભિન’, બેંગલૂરુમાં પીએસી, હિલ્લીમાં ‘દ્રાન્સપેરન્સી ઇન્ટરનેશનલ’ અને ‘કોમનવેલ્થ વ્યુમન રાઈટ્સ ઇનિશ્યેટિવ્ઝ’ વગેરેએ આ પ્રયત્નો કર્યા છે. સુશાસન માટેના આ પ્રયાસો સાચી દિશાના છે પણ મોટે પાયે જો આવા પ્રયાસો ના થાય તો એવા ધૂટાધ્વાયા પ્રયાસોથી કામ સરશે નહિ. ચાર સંગઠનોએ જે પ્રયાસો કર્યા છે તેની વિગતો અહીં આપવામાં આવી છે.

મજદૂર કિસાન શક્તિ સંગઠન

આ સંગઠને માહિતીના અધિકાર માટેની ઝુંબેશ ચલાવી અને રાજસ્થાનમાં ગામ તથા તાલુકા સ્તરે જાહેર કામોમાં થતા ભ્રષ્ટાચારને બહાર પાડવા ‘જન સુનવાઈ’નો ખ્યાલ પ્રસારિત કર્યો. સંગઠન કામદારો અને ખેડૂતો સાથે કામ કરે છે. તે સહભાગી લોકશાહીની પ્રક્રિયાને મજબૂત કરે છે કે જેથી તેઓ ગૌરવ અને ન્યાય સાથે પોતાનું જીવન જીવી શકે. શાસન વ્યવસ્થામાં પારદર્શિતા અને ઉત્તરદાયિત્વ લાવવા માટેની અંતર્દૃષ્ટિ તેણે ગરીબ લોકોને આપી છે. પારદર્શિતા અને ઉત્તરદાયિત્વ ઊભાં કરવામાં માહિતીની પ્રાપ્તિ પાયાની બાબત છે એ તેણે સાબિત કરી બતાવ્યું છે. વિકાસલક્ષી ભંડોળનો લાભ લાભાર્થીઓ સુધી પહોંચણો નહોતો કારણ કે સરકારી યોજનાઓના અમલમાં ભ્રષ્ટાચાર અને છેતરપણી થતાં હતાં એ પણ તેણે બતાવી આપ્યું.

આ રંભમાં આ સંગઠને લોકોને પંચાયતો દ્વારા થયેલા ખર્ચના દસ્તાવેજોની નકલો માગવા માટે પ્રેરિત કર્યા. જો કે, પંચાયતમાંથી માહિતી મેળવવા માટે લોકો પાસે કોઈ કાનૂની અધિકાર નહોતો તેથી તેમણે પોતાના પ્રત્યે સહાનુભૂતિ ધરાવનાર અધિકારીઓ પર આધાર રાખવો પડતો હતો. એક વાર આ દસ્તાવેજો મળી જાય પછી સંબંધિત પંચાયતના લોકોની બારીક તપાસ કરવામાં આવે અને પછી લોક સુનાવણી રાખવામાં આવે. લોક સુનાવણીમાં પંચાયતે કરેલું કામ તપાસવામાં આવે. તેનાથી લોકોને પારદર્શિતા અને ઉત્તરદાયિત્વ ઊભાં કરવા પોતાનો અધિકાર પ્રસ્થાપિત કરવાની તક મળી. લોકોનો મંચ ઊભો કરવાનું તે એક સાધન બની ગયું. ત્યાં બધા જ હિતધારકોને નિમંત્રવામાં આવતા હતા અને માહિતીને ચકસવામાં આવતી હતી. વારંવાર લોક સુનાવણી યોજાય અને તેથી સ્થાનિક સ્તરે સ્વશાસન માટેનો લોકોનો અધિકાર પ્રસ્થાપિત થાય.

છેવટે જુલાઈ-૧૯૮૭માં રાજસ્થાન સરકારે પંચાયતી રાજના નિયમોમાં સુધારો કર્યો અને મે-૨૦૦૨માં માહિતીના અધિકારનો કાયદો ઘડાયો. સામાન્ય લોકો આ કાયદાનો ઉપયોગ કરી શકે તે માટે માહિતીના અધિકાર માટેની ઝુંબેશ રાજસ્થાનમાં ચાલુ જ રહી છે.

પરિવર્તન

હિલ્લીની આ સંસ્થાએ રાજસ્થાનના ‘મઝદૂર કિસાન શક્તિ સંગઠન’ સાથે સહયોગ સાધ્યો અને તેણે હિલ્લીમાં રસ્તા, પાણી પુરવઠો, વીજળી વગેરે જેવી માળખાગત સવલતોના ખરાબ કામ વિશે લોક સુનાવણીઓ યોજી. લોકોનું ધ્યાન તેના તરફ જોયાયું. લોકોને એ વાતની ખબર પડી કે પૈસા કયાં જાય છે અને કેવી રીતે જાય છે તે જાણવાનો પોતાને અધિકાર છે. પૈસા આપણા છે અને આપણો હિસાબો જાણવા જ જોઈએ એમ લોકોને લાગ્યું. તેનાથી લોકો માનસિક રીતે મજબૂત બન્યા. ‘આપણા પૈસા, આપણો હિસાબ’ ઝુંબેશથી લોકોને માહિતીનો અધિકાર હોવા વિશેની જરૂરિયાત સમજાઈ.

લોકસત્તા

૧૯૮૮માં આ સંગઠને ચૂંટણી પર દેખરેખ રાખવાનું કામ કર્યું અને તેણે લોકસભાની ચૂંટણી દરમ્યાન ૪૫ ઉમેદવારોનો ગુનાખોરીનો ભૂતકાળ જાહેર કર્યો. તેમના પ્રયાસ રાજકારણના ગુનાકરણથી આગળ વધ્યા અને સુશાસન માટે તેણે પ્રયાસ શરૂ કર્યા. તેણી ઝુંબેશનું નામ હતું ‘લોકસત્તા, આપકી સત્તા’. આંધ્ર પ્રદેશના પ્રશ્નો વિશે તેનાથી લોકોમાં જગ્યાતી ફેલાઈ. ‘લોકસત્તા’ને એ સમજાયું છે કે ચૂંટણી પ્રથાની ખોટી રીતોથી મુક્ત અને ન્યાયી ચૂંટણી ઉપર વિપરીત અસર ઊભો થાય છે. પરિણામે સુશાસન આડે અવરોધ ઊભો થાય છે. આમાં ચૂંટણીની ગેરરતિઓ, ઊંચુ ખર્ચ, સત્તાનું ગુનાકરણ, પારદર્શિતાનો

અભાવ, અપર્યાપ્ત ઉત્તરદાયિત્વ, અસરકારક તંત્રનો અભાવ વગેરે અવરોધો છે. ગુનાખોરીની તપાસ ઉપર રાજકીય નિયત્રણ છે અને બ્રહ્માચારનું એક કારણ એ પણ છે.

‘લોકસત્તા’એ શાસન સુધારામાં ચૂંટણી સુધારાને કેન્દ્રીય મુદ્દો બનાવ્યો છે. તે ઉમેદવારો અને રાજકીય પક્ષો દ્વારા જાહેરાતનાં કડક ધોરણોની હિમાયત કરે છે અને ફરજિયાત ઓડિટિંગ દ્વારા છે. પરંતુ પ્રમાણસર પ્રતિનિધિત્વ ઊભું થાય તો તે ખરો ચૂંટણી સુધારો કહેવાય. નિર્ણય પ્રક્રિયાની સાંકળની કરીઓ ઘટાડવા માટે સત્તાનું વિકેન્દ્રીકરણ થાય અને સ્થાનિક સરકારને સત્તા મળો તે જરૂરી છે. તેનાથી જાહેર નાણાનું શું થઈ રહ્યું છે તેની લોકોને ખબર પડશે. વળી, ગેરશાસન અને બ્રહ્માચારનાં પરિણામોની પણ તેમને ખબર પડશે. હાલ મત વેચવાની રીત અસ્તિત્વમાં છે અનું કારણ એ છે કે મતદારોને એમ લાગે છે કે ચૂંટણીના પરિણામથી કશું ખરેખર બદલાતું નથી. તેથી તેઓ ઢૂંકા ગાળાનો નાણાકીય લાભ મેળવી દેવા માગે છે. વિકેન્દ્રિત સરકારમાં મતદાર પોતાનું લાંબા ગાળાનું હિત જુએ છે અને તે પૈસા માટે મત આપે એવી શક્યતાઓ ઓછી રહે છે.

ચૂંટણી સુધારા માટે ‘લોકસત્તા’એ ઘણી પ્રવૃત્તિઓ હાથ ધરી છે. લોક દેખરેખ, સ્વરાજ આંદોલન, ચૂંટણી દેખરેખ વગેરે. ચૂંટણી દેખરેખનું કામ ખૂબ જ જાણીતું થયું છે. લોક જાગૃતિ વધારવા મુક્ત અને ન્યાયી ચૂંટણી માટે લોક ભાગીદારીને પ્રોત્સાહન આપવા, વધુ સારા ઉમેદવારોની પસંદગીને પ્રોત્સાહન આપવા અને શાસન સુધારા કે ચૂંટણી સુધારા ઉપર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવા તે અનેક પ્રવૃત્તિઓ હાથ ધરે છે.

તેની કેટલીક મુખ્ય પ્રવૃત્તિઓ આ મુજબ છે:

- ચૂંટણી પર દેખરેખના ભાગરૂપે મેન્યુઅલ બહાર પાડવું કે જે નાગરિકો માટે માર્ગદર્શક બને.
- મતદાર યાદીઓની ચકાસણી અને મતદારોની નોંધણી માટે નાગરિકોની સામેલગીરી.
- ન્યાયવિદ્યા, પત્રકારો અને નિષ્ણાતોની બનેલી સમિતિ ઉમેદવારોનો ગુનાખોરીનો ભૂતકાળ તપાસો.
- શાસન સુધારા અને ચૂંટણી સુધારા માટે ચૂંટણી સમયે લોકમત ઊભો કરવો.
- તમારા ઉમેદવારને જાણો: તમામ ઉમેદવારોને પ્રશ્નાવલી મોકલવી. તેમાં રાજકીય ક્ષેત્રની કામગીરી, ગુનાખોરી અને નાણાકીય દરજાની માહિતી મેળવવી. મતદારો માહિતીપ્રદ પસંદગી કરે તે માટે તેનું વ્યાપક પ્રકાશન કરવું.
- સાર્વજનિક મંચો: ૧૩૦ વિધાનસભા મતવિસ્તારોમાં જાહેર ચર્ચા ગોઠવવામાં આવી. અખબારો અને ટીવીમાં તેને વ્યાપક પ્રસિદ્ધિ

મળી.

- મતદાર ચુંબેશા: નાગરિકોને બહાર નીકળવા અને મત આપવા માટે પ્રોત્સાહન. કોઈ ઉમેદવાર પસંદ ના હોય તો મત ખરાબ કરવા પ્રોત્સાહન. તેનાથી બીજો કોઈ તેમનો મત ના આપી શકે.
- લગભગ ૧૦,૦૦૦ જેટલા પ્રશિક્ષિત સ્વયંસેવકોને મતદાન ઉપર દેખરેખ રાખવા અને ગેરરીતિઓ થતી અટકાવવા સામેલ કરવામાં આવ્યા.
- જીવંત ટીવી પ્રસારણ: રાજ્ય સ્તરીય ચર્ચા ગોઠવવામાં આવી કે જેમાં બે અગ્રણી પક્ષોના નેતાઓએ ભાગ લીધો અને ટીવી પર તેનું જીવંત પ્રસારણ થયું. ચૂંટણી પ્રચારનું સ્વરૂપ તેનાથી બદલાઈ ગયું.

એમ જણાયું છે કે સત્તાના વિકેન્દ્રીકરણનો કોઈ વિકલ્ય નથી. માહિતીઓ અધિકાર, ઉત્તરદાયિત્વ અને બ્રષ્ટ લોકોને સજા કરવા માટેનું અસરકારક તંત્ર એ જ લોકશાહીને મજબૂત કરવાની રીત છે. આ બધી અનિવાર્ય બાબતો છે પણ પર્યાપ્ત નથી. આર્થિક નિર્ણય પ્રક્રિયામાં રાજકારણીઓ અને અમલદારોની સામેલગીરી ઘટાડવાનું પૂરતું નથી. જો બ્રહ્માચારને પ્રોત્સાહન આપનારી પરિસ્થિતિ પ્રવર્તમાન હોય તો બ્રહ્માચાર ચાલુ જ રહે છે, માત્ર તેનું સ્વરૂપ બદલાઈ શકે છે. અનેક મોરચે હુમલો કરવામાં આવે તો જ બ્રહ્માચારને ડામી શકાય છે.

એસોસીએશન ફોર ડેમોકેટિક રિફોર્મ્સ

ગુજરાતમાં આ સંસ્થાની સ્થાપના ૧૯૮૮માં લોકશાહીને અને શાસનને સુધારવા માટે કરવામાં આવી. તેના પ્રયાસો નીચે મુજબ છે:

- તેણે ડિસેમ્બર-૧૯૮૮માં કામની જ્યસ્વાલ નામના વડીલ મારફતે દિલ્હીની વડી અદાલતમાં એક અરજી કરી હતી અને તેમાં તેણે ઉમેદવારોની નાણાકીય બાબતો, ગુનાખોરી અને શૈક્ષણિક લાયકાત વિશે માહિતી જાહેર થાય તેની માગણી કરી હતી. આ જાહેર હિતની અરજી દિલ્હીની વડી અદાલતે માન્ય રાખી અને સર્વોચ્ચ અદાલતે તેનો નોંધપાત્ર ચુકાદો આયો. તેમાં તેણે બંધારણાની કલમ-૧૮ અન્વયે જે અભિવ્યક્તિનું સ્વાતંત્ર્ય છે તે માહિતીના અધિકાર વિના શક્ય નથી એમ કહું. તા. ૨૪-૮-૨૦૦૨ના રોજ સરકારે એક વટફુકમ બહાર પાડ્યો અને આ ચુકાદાને આંશિક રીતે રદ્દાતલ ઠરાવ્યો. તેમાં ગુનાખોરીની વિગતો જાહેર કરવાનું મુનાસિબ મનાયું પણ શૈક્ષણિક લાયકાત અને નાણાકીય અસ્કામતોની જાહેરાત યોગ્ય મનાઈ નહિ. ડિસેમ્બર-૨૦૦૨માં આ વટફુકમને સંસદે પસાર કર્યો. જો કે, સર્વોચ્ચ અદાલતે તે રદ્દ કર્યો અને એમ કહું કે આ કાયદો ગેરબંધારણીય છે, કારણ કે ઉમેદવારો વિશેની માહિતી જાણવાના મતદારોના અધિકારને જ તે નિયત્રિત કરે છે.

- ગુજરાતમાં મતદાર યાદીઓની ખરાઈ તપાસવા માટે તોણે એક નમૂનારૂપ સર્વેક્ષણ હાથ ધર્યું. ડિસેમ્બર-૨૦૦૨માં ગુજરાત વિધાનસભાની ચૂંટણી યોજાઈ તે પહેલાં આ સર્વેક્ષણ હાથ ધરાયું હતું. પાંચ મતદાન મથકોની મતદાર યાદીઓની ચકાસણી તેના સ્વયંસેવકોએ ઘેરે ઘેરે ફરીને કરી હતી. તેમાંનાં ત્રણ શહેરી મતદાન મથકો હતાં અને બે ગ્રામીણ હતાં. સર્વેક્ષણમાં જણાયું હતું કે મતદાર યાદીઓમાં ઉર ટકા જેટલી ભૂલો છે. જાણી જોઈને થઈ હોય અથવા સરતચૂકથી થઈ હોય તેવી બંને પ્રકારની ભૂલો તેમાં જણાઈ છે.
- તોણે ચૂંટણી પર દેખરેખ રાખવાનું કામ કર્યું. વિધાનસભાની ચૂંટણી સમયે ગુનાખોરીનો ભૂતકાળ ધરાવતા ઉમેદવારોની યાદી તોણે જાહેર કરી. તેના કાર્યકરોએ ઉમેદવારોના ગુનાઈત ભૂતકાળની વિગતો અનેક સોતો પાસેથી મેળવી હતી, અને સોંગંદનામાંઓ સાથે તેની ચકાસણી કરી હતી. આ માહિતી ચકાસવા માટે ગુજરાતના અગ્રણી નાગરિકોની બનેલી એક સભિતિની રચના કરવામાં આવી હતી. ગુનાઈત ભૂતકાળ ધરાવતા ઉમેદવારોની માહિતી પછી પ્રસાર-પ્રચાર માધ્યમો માટે જારી કરવામાં આવી હતી. સંસ્થાની વેબસાઈટ ઉપર પણ આ યાદી મૂકવામાં આવી હતી.

ઉપસંહાર

નાગરિક સામાજનાં જૂથો દ્વારા જે પ્રયાસો થયા છે તે પ્રશંસનીય છે.

પૃષ્ઠ દનું શેષ

ઉપરોક્ત બાબતો આપત્તિ આવે તે પૂર્વે તેના સામનાની તૈયારી કરવાના સંદર્ભમાં અગત્યની છે. એમાં સ્થાનિક સમુદાયને જેટલા વધુ પ્રમાણમાં સામેલ કરી શકાય તેટલા વધુ પ્રમાણમાં સામેલ કરવો જોઈએ. તેની પાસે આપત્તિના સામનાના સંદર્ભમાં જરૂરી તમામ માહિતી હોવી આવશ્યક છે.

સ્થાનિક સ્વરાજ્યની સંસ્થાઓ અને આપત્તિ સંચાલન

ભારતમાં ઉત્તમા અને ઉચ્ચમા બંધારણ સુધારાથી ૧૯૮૮માં પંચાયતો અને પાલિકાઓ ગ્રીજા સ્તરની સરકાર બની છે. તેઓ આપત્તિ સંચાલનમાં સ્થાનિક સ્વશાસનની સંસ્થાઓ તરીકે અગત્યની ભૂમિકા ભજવી શકે છે. આ સંસ્થાઓ બંધારણીય દરજાને ધરાવે છે અને લોકોનું પ્રતિનિધિત્વ ધરાવે છે. તેઓ લોકોને સીધી રીતે જવાબદાર પણ છે. વળી, તેમનું કાર્યક્ષેત્ર પણ નિય્યિત છે અને બહુ આસાનીથી તે લોકોની વચ્ચે છે, એટલે કે તેમનો સંપર્ક આસાનીથી સાધી શકે છે. તેથી જ તેઓ લોકોને સ્પર્શતા તમામ પ્રશ્નોના ઉકેલ માટેની સંભાવ્ય

પરંતુ આ છૂટાછવાયા પ્રયાસો પૂરતા નથી. ખરા અર્થમાં પરિવર્તન લાવવા માટે લોકોને અને નાગરિક સમાજનાં જૂથોને જાગૃત કરવાનું જરૂરી છે. તો જ ભારતમાં સાચી લોકશાહી અને સુશાસન ઊભાં થઈ શકે. જો કે, આ પ્રક્રિયા શરૂ થઈ ચૂકી છે અને વિવિધ સૈચિદ્ધક સંસ્થાઓએ તે માટેની કાર્યલક્ષી યોજના ઘરી કાઢી છે. તેમાં નાગરિકોની ચૂંટણી રખેવાળ સભિતિઓ બનાવવી, ઉમેદવારો વિશે માહિતી ભેગી કરવી અને વિતરિત કરવી, જાગૃત માટે જુંબેશ ચલાવવી, ભ્રષ્ટાચાર અને લોકોના જીવન વચ્ચેનો સંબંધ પ્રસ્થાપિત કરવો અને મતદાર યાદીની ચકાસણી કરવી વગેરે કાર્યોનો સમાવેશ થાય છે. આ બધી જ પ્રવૃત્તિઓ અંતે તો સુશાસન લાવવાનો હેતુ સિદ્ધ કરવા માટે છે.

વધુ વિગતો માટે સંપર્ક સાધો:

- મજદૂર કિસાન શક્તિ સંગઠન, દેવદુંગારી, પો: બારાર, તાલુકા: ભીમ, રાજસામંદ-૩૧૩૩૪૧, રાજસ્થાન. ફોન: ૦૨૮૫૧-૨૫૦૧૮૦, ઈમેલ: mkssrajasthan@yahoo.com
- પરિવર્તન, ઈ-૧૦૮, પાંડવનગાર, દિલ્હી - ૧૧૦૦૮૨. ફોન: ૦૧૧-૫૫૨૫૪૦૭૭. ઈમેલ: parivartan@parivartan.com
- લોકસત્તા, ૪૦૧-૪૦૮, નિર્મલ ટાવર્સ, દારકાપુરી કોલોની, પુંજાગુટટા, હૈદરાબાદ - ૫૦૦ ૦૮૨. ફોન: ૦૪૦-૨૩૫૦૭૭૮/૨૩૫૦૭૮૦. ઈમેલ: loksatta@satyam.net.in
- એસોસીએશન ફોર ટેમોકેટિક રિઝોર્સ, વીંગ નં. ૧૨, ઈન્ડિયન ઇન્સ્ટટ્યુટ ઓફ મેનેજમેન્ટ, વસ્ત્રાપુર, અમદાવાદ ૩૮૦ ૦૧૫. ફોન: ૦૭૯-૯૩૨૪૮૯૩, ઈમેલ: adr@icenet.net

શક્તિ ધરાવે છે. પરંતુ તેમની પાસે સંસાધનોનો અભાવ છે, તેમની કોઈ વિશ્વસનીયતા હજુ સુધી ઊભી થઈ નથી. વળી, ગામના વિકાસનાં કાર્યો કરવાની તેમની પાસે વહીવટી સત્તા જ નથી. મોટે ભાગે તેઓ સરકારી કાર્યક્રમો પર આધાર રાખનારી સંસ્થાઓ છે. આ સમસ્યાઓનું મુખ્ય કારણ એ છે કે સમુદાય અને સરકારી વ્યવસ્થામાં રાજ કીય ઈચ્છાશક્તિનો અભાવ છે અને તેમની લોકસ્વીકૃતિ ઊભી થઈ નથી.

ઉપસંહાર

આપત્તિના સામનાની તૈયારી અંગે અત્યારે જે વ્યવસ્થા ગોઠવાઈ છે તેમાં મોટે ભાગે ઉપરથી નીચેનો અભિગમ જોવા મળે છે. સરકાર ડેન્યુની રીતે આપત્તિના સામના માટેનું આયોજન કરે છે અને લોકોએ પછી તેનો અમલ કરવાનો રહે છે. વાસ્તવમાં આવું આયોજન લોકો દ્વારા થાય, સ્થાનિક સ્વરાજ્યની સંસ્થાઓ તેમાં સક્રિય ભૂમિકા ભજવે અને લોકો જ તેનો અમલ કરે તો આપત્તિનો સામનો વધારે અસરકારક રીતે લોકો કરી શકશે.

અસંગાઠિત ક્ષેત્ર અને સામાજિક સલામતી અંગે મજૂર પંચની ભલામણો

કેન્દ્ર સરકારે ૨૦૦૨માં એક રાષ્ટ્રીય મજૂર પંચ નીમું હતું. આ મજૂર પંચે તેની ભલામણો તાજેતરમાં જ કેન્દ્ર સરકારને સુપરત કરી છે. અસંગાઠિત ક્ષેત્ર માટે અને સામાજિક સલામતીના સંદર્ભમાં તેણે જે અગત્યની ભલામણો પોતાના અહેવાલમાં રજૂ કરી છે તેનો સારાંશ અતે શ્રી હેમન્તકુમાર શાહ દ્વારા રજૂ કરાયો છે.

પ્રસ્તાવના

ભારતમાં ઔદ્યોગિક મજૂરોની સ્થિતિ સુધરે તે માટે કેન્દ્ર સરકાર જુદા જુદા સમયે મજૂર પંચની નિમણૂક કરતી રહી છે. સ્વતંત્ર ભારતમાં ૧૯૬૭ અને ૧૯૮૧માં એમ બે મજૂર પંચો નિમાયાં હતાં. ૨૦૦૨માં ભારત સરકારે ભૂતપૂર્વ શ્રમ પ્રધાન અને જાડીતા સર્વોદય નેતા શ્રી રવીન્દ્ર વર્માના અધ્યક્ષપદે વધુ એક મજૂર પંચની નિમણૂક કરી હતી. આ મજૂર પંચે તેનો અહેવાલ ભારત સરકારને સુપરત કરી દીધો છે. ભારત સરકારે આ પંચની નિમણૂક કરવા માટે જે ઠરાવ જાહેર કર્યો હતો તેમાં આ પંચનાં બે મુખ્ય કાર્યો ગણાવાયાં હતાં: (૧) સંગાઠિત ક્ષેત્રમાંના મજૂરો સંબંધી વર્તમાન કાયદાઓમાં સુચયિત ફેરફારો સૂચવવા. (૨) અસંગાઠિત ક્ષેત્રમાં કામદારોના લઘુતમ રક્ષણની ખાતરી આપે તેવા સર્વગ્રાહી કાયદા માટે સૂચન કરવું.

આ મજૂર પંચ પહેલાંનાં બે પંચોએ પણ અસંગાઠિત ક્ષેત્રના મજૂરોને માટે તપાસ કરી હતી અને ભલામણો કરી હતી. પરંતુ પહેલી જ વાર ભારત સરકારે આ ગ્રીજા મજૂર પંચને અસંગાઠિત ક્ષેત્રના મજૂરોના કલ્યાણ અને રક્ષણ માટે એક સર્વગ્રાહી કાનૂન સૂચવવાનું કર્યું હતું. મજૂર પંચે તે મુજબ એક ખરડો તેના અહેવાલમાં સૂચયો છે અને તે ઉપરાંત કેટલીક ભલામણો પણ કરી છે.

૧૯૮૧માં ભારતમાં નવી આર્થિક નીતિનો આરંભ થયો. વૈશ્વિકીકરણ, ઉદારીકરણ અને ખાનગીકરણ તેનાં ઘટકો છે. આ નવા માહોલમાં મજૂરો વિશેનું અને મજૂર મંડળો વિશેનું ચિંતન બદલાયું છે. મજૂર મંડળોની ભૂમિકા વિશે પણ હવે તદ્દન નવી જ રીતે વિચારવામાં આવે છે. બજારલક્ષી અર્થતંત્ર ઊભું કરવા માટે ભારતમાં જે પ્રયાસો થઈ રહ્યા છે તેમાં મજૂરોનું કલ્યાણ બજાર પર છોડી દેવું એમ જ્યારે કહેવામાં આવે છે ત્યારે મજૂર પંચે મજૂરોની આર્થિક અને સામાજિક સલામતી વિશે જે ભલામણો કરી છે તેના પર વિશેષ ધ્યાન આપવાની જરૂર છે.

મજૂર પંચે તેના અહેવાલમાં અસંગાઠિત ક્ષેત્રના સંદર્ભમાં ચાર બાબતો પર ભાર મૂક્યો છે: લઘુતમ વેતન, કામની સલામતી, સુરક્ષા અને સામાજિક સલામતી. પંચે અસંગાઠિત ક્ષેત્રમાં થતાં કામોને વિવિધ જીથોમાં વહેંચ્યાં છે અને તેની કામચલાઉ પણ એક સર્વગ્રાહી યાદી આપી છે. તેનો ઉપયોગ વેતન નક્કી કરવા માટે થઈ શકે એમ તેણે જણાવ્યું છે. જો કે સામાજિક સલામતીનાં પગલાં અને તે માટેનો સેસ ઉધરાવવા માટે અલગ જીથ-આધારિત વિચારણ થવી જોઈએ એમ પંચે કહ્યું છે. આ સંદર્ભમાં મજૂર પંચે જે વિવિધ ભલામણો કરી છે તેમનો સારાંશ અતે આપવામાં આવ્યો છે.

૧૯૮૧માં જે મજૂર પંચની રચના કરવામાં આવી હતી તે તો માત્ર ગ્રામ મજૂરો માટે હતું. એટલે સર્વગ્રાહી મજૂર પંચની રચના દેશમાં લગભગ સાડા ત્રણ દાયદા પઢી થઈ. વૈશ્વિકીકરણ, ઉદારીકરણ અને ખાનગીકરણના નવા માહોલમાં પણ મજૂરોના કલ્યાણ માટે રાજ્યની ભૂમિકા ભારતમાં શી છે તે સ્પષ્ટ થઈ જાય છે.

અસંગાઠિત ક્ષેત્ર

- (૧) અસંગાઠિત ક્ષેત્રના કામદારોને કામદારો જ ગણવામાં આવતા નથી. તેથી આ કામદારોને સત્તાવાર સર્વેક્ષણોમાં કામદાર તરીકેનું સ્થાન મળવું જોઈએ.
- (૨) અસંગાઠિત ક્ષેત્રમાં કામ કરનારા દરેક કામદારને સત્તાવાર ઓળખપત્ર મળવું જોઈએ. આવું ઓળખપત્ર તેમને કાનૂની ઓળખ અને માન્યતા બક્ષણે.
- (૩) કામના અધિકારને સામાજિક સલામતીના અધિકારની સાથે સાથે જોવાવો જોઈએ. સામાજિક સલામતીમાં આરોગ્ય સંભાળ, બાળ સંભાળ, આવાસ અને વૃદ્ધાવસ્થામાં ટેકાનો સમાવેશ થઈ જાય છે. આરોગ્ય સંભાળમાં માતૃત્વ અને ઈજા સમયની સારવારનો પણ સમાવેશ થવો જોઈએ.
- (૪) અસંગાઠિત કામદારો માટેના કાયદામાં નીતિવિષયક માળખું એવું હોવું જોઈએ કે જેથી નોકરીઓ ઊભી થાય, તેનું રક્ષણ થાય અને તે મળે. ઉપરાંત, ગરીબીના કારણો અને સંગઠનના અભાવે શોષણ થતું અટકે અને તેની સામે રક્ષણ મળે, સમયસર વેતન મળે, લઘુતમ વેતન મળે અને તેમને આદેધ નોકરીમાંથી બારતરફ ના કરાય.
- (૫) કલ્યાણની વ્યવસ્થામાં કામ દરખાન થતી ઈજા સામે વળતર,

- પ્રોવિંટ ફેદ, તબીબી સંભાળ, પેન્શનનો લાભ, માતૃત્વ લાભ અને બાળ સંભાળનો સમાવેશ થવો જોઈએ.
- (૬) અસંગઠિત ક્ષેત્ર માટેનો કાયદો એવો હોવો જોઈએ કે તેનો આસાનીથી અમલ થઈ શકે અને અમલ પર આસાનીથી દેખરેખ રાખી શકાય. દાવાઓ અને ફરિયાદોનો નિકાલ જડપથી થવો જોઈએ અને તેનું સ્થળ કામદારના કામના સ્થળથી બહુ દૂર ના હોવું જોઈએ.
- (૭) સામાજિક સલામતીની વ્યવસ્થા એવી હોવી જોઈએ કે કામદાર તેના ખર્ચમાં પોતાનો ફાળો આપી શકે. તેમાં તેની જરૂરિયાતોને ધ્યાનમાં રખાવી જોઈએ અને તેના કામના સ્થળની નજીક તેની સેવાઓ મળવી જોઈએ. ઉપરાંત, તે કંટાળાજનક, ખર્ચળ, ડેન્નિત વ્યવસ્થાવાળી અને વહીવટી ગુંઘોવાળી ન હોવી જોઈએ.
- (૮) સામાજિક સલામતીનાં પગલાંમાં બાળ મજૂરી, વેઠ મજૂરી અને ગેરવાજબી શ્રમ સંબંધો અને વ્યવહારો દૂર કરવાનો સમાવેશ થવો જોઈએ.
- (૯) અસંગઠિત ક્ષેત્રમાં કામ કરનારાનું વર્ગીકરણ સતત કરતા રહેવું જોઈએ. નવા વર્ગો ઉમેરાતા જાય અને જૂના તેમાંથી દૂર થતા જાય તેવી વ્યવસ્થા થવી જોઈએ.
- (૧૦) અસંગઠિત ક્ષેત્રના કામદારોનું એક બોર્ડ રચવું જોઈએ અને તેમાં પંચાયત સુધીની સંસ્થાઓનો સમાવેશ કરવો જોઈએ.
- (૧૧) જે માલિકો પાંચ કામદારોથી વધુ કામદારોને કામે રાખતા હોય તેમણે કામદારોની નોંધણી ઉપરોક્ત બોર્ડમાં થાય અને તેમને બોર્ડ દ્વારા ઓળખપત્ર અપાય તે જોવું જોઈએ. જે એકમોમાં પાંચ કરતાં ઓછા કામદારો હોય ત્યાં પણ માલિકોએ તેમને નોંધણી કરાવવા અને ઓળખપત્ર મેળવવામાં મદદ કરવી જોઈએ.

સામાજિક સલામતી

- (૧) પ્રાથમિક અથવા પાયાની સલામતી પૂરી પાડવાનું કામ રાજ્ય કરે અને કામદારોના આંશિક કે પૂર્ણ ફાળાવાળી યોજનાઓ માટે અવકાશ પૂરો પાડે. આનો અર્થ એ છે કે મજૂરોને અમુક લઘુત્તમ સલામતી પૂરી પાડવાની જવાબદારી રાજ્યની છે અને વધુ ઊંચી સલામતી મેળવવાનું જે તે વ્યક્તિ પર છોડવામાં આવે છે.
- (૨) ‘વર્કમેન’ શબ્દને બદલે ‘એમ્પલોઈ’ શબ્દનો ઉપયોગ કરવો કે જેથી કામદાર વળતર ધારો તમામ પ્રકારના ‘કર્મચારી’ (એમ્પલોઈ)ને લાગુ પડે. આ ધારાની અનુસૂચિ-૨માં જે પણ રોજગારી દર્શાવાઈ છે તેમાં કામ કરનાર દરેક વ્યક્તિને એમ્પલોઈ ગણવામાં આવે.
- (૩) કામદાર વળતર ધારો અત્યારે માલિકની જવાબદારીની યોજના

- ધરાવે છે. તેને બદલે તે સામાજિક વીમાની યોજનાનો કાયદો બનવો જોઈએ. અને તેની જોગવાઈઓ વધુ ને વધુ કર્મચારીઓને લાગુ પડે તેવી વ્યવસ્થા થવી જોઈએ.
- (૪) સંગઠિત ક્ષેત્રમાં માતૃત્વ લાભની જે જોગવાઈઓ છે તે તમામ મહિલા કામદારોને લાગુ પડાવી જોઈએ.
- (૫) અસંગઠિત ક્ષેત્રની મહિલાઓ માટે માતૃત્વ લાભની યોજના માટે અલગ કાયદો કરવાની જરૂર છે.
- (૬) કામદાર રાજ્ય વીમા (ઇએસઆઈ) યોજનાનો હેતુ અને તેના કાર્યક્રમની સમીક્ષા કરવી.
- (૭) પ્રોવિંટ ફેદ ધારો તમામ પ્રકારના એકમોને લાગુ પડે તે જરૂરી છે. તેમાં રોજગારીની મર્યાદા ૧૦ વર્ષની કરવી જોઈએ. તે પણથી ઉથી ૫ વર્ષમાં ૫ વર્ષની કરવી જોઈએ અને તે પણના ટૂંક ગાળામાં તે ૧ વર્ષની કરવી જોઈએ.
- (૮) કામદાર ભવિષ્ય નિધિ (ઇપીએફ)માંથી નાણાં વહેલાં ઉપાડવા માટેની જોગવાઈઓ મર્યાદિત કરવી જોઈએ.
- (૯) ગ્રેજ્યુરી ચુકવણી ધારાને કામદાર ભવિષ્ય નિધિ ધારામાં સમાવી લેવો જોઈએ અને તેનું સામાજિક વીમા યોજનામાં રૂપાંતરણ થયું જોઈએ.
- (૧૦) ગ્રેજ્યુરી, બેકારી લાભ, લે-ઓફ અને છટણીના વળતર માટેની જોગવાઈ કરતી એક સંકલિત વીમા યોજના ધરવી જોઈએ અને તેનો અમલ કામદાર ભવિષ્ય નિધિ સંગઠન કરે.
- (૧૧) વૃદ્ધાવસ્થા માટે બચત સાથે સંકળાયેલી પેન્શન યોજના ઊભી કરવી જોઈએ. વૃદ્ધો માટે રાષ્ટ્રીય નીતિ ધરવી જોઈએ.
- (૧૨) ખેતમજૂરો માટે કલ્યાણ ભંડોળ અને રોજગાર બોર્ડની રચના કરવી.
- (૧૩) શારીરિક રીતે અપંગ લોકો માટે પેન્શનની એક રાષ્ટ્રીય યોજના ધરવી. એ જ રીતે રક્તપીતિયાઓ માટે પણ રાષ્ટ્રીય પેન્શન યોજના ધરવી. અને તેમાં માસિક પેન્શન રૂ. ૨૦૦ નક્કી કરવું.
- (૧૪) વડા પ્રધાનના અધ્યક્ષપદે ‘રાષ્ટ્રીય સામાજિક સલામતી સત્તામંડળ’ની રચના કરવી. તે સામાજિક સલામતી અંગેની રાષ્ટ્રીય નીતિ ધરી કાઢે અને કેન્દ્ર તથા રાજ્ય સત્તરના કાર્યક્રમોનું સંચાલન કરે. શ્રમ મંત્રાલયમાં પણ સામાજિક સલામતી ખાતું શરૂ કરવામાં આવે.
- (૧૫) જુદા જુદા મંત્રાલયો અને ખાતાં દ્વારા સામાજિક સલામતી અંગેના જે વિવિધ કાર્યક્રમો ચાલે છે તે તમામને આવરી લેતી સામાજિક સલામતી વ્યવસ્થા ઊભી કરવી જોઈએ.
- (૧૬) ‘ભારતીય સામાજિક સલામતી ભંડોળ’ની રચના કેન્દ્રીય સ્તરે થાય અને તે જ રીતે દરેક રાજ્ય સ્તરે તેવા ભંડોળની સ્થાપના થાય.

આપત્તિના સામનાની સમુદ્દરાય-આધારિત તૈયારી: સામુદ્દરિક આકસ્મિકતા યોજના

‘ઉન્નતિ’ના પ્રોગ્રામ કોઓર્ડિનેટર સુશ્રી એલિસ મોરિસ દ્વારા આ લેખ તૈયાર કરવામાં આવેલો છે. આપત્તિના સામનાની સમુદ્દરાય-આધારિત તૈયારીમાં પંચાયતોના ક્ષમતા વર્ધન વિશેની કાર્યલક્ષી સંશોધન પરિયોજનાના ભાગરૂપે આ કામ કરાયું છે અને તેને યુએનઅફીએ દ્વારા ટેકો પૂરો પડાયો છે.

પ્રસ્તાવના

૨૬મી જાન્યુઆરી, ૨૦૦૧ના રોજ ગુજરાતમાં આવેલા ભૂકુપે જાનમાલની ભારે હાનિ ઉભી કરી હતી. ગુજરાતના ૨૫ જિલ્લામાંથી ૨૧ને અસર થઈ હતી. લગભગ ૨૦,૦૦૦ લોકોએ જાન ગુમાવ્યા હતા અને ભિલકતો તથા અસ્કામતોને થયેલા નુકસાનનો અંદાજ રૂ. ૮,૬૦૦ કરોડનો મૂકવામાં આવ્યો હતો. ભૂકુપ પછી ગુજરાતને રાહત માટે અને પુનર્વસન માટે રાષ્ટ્રીય અને આંતરરાષ્ટ્રીય સમુદ્દરાયનો ટેકો મળ્યો હતો. આ પ્રતિભાવ હજુ પણ ચાલુ છે.

સમુદ્રાય અને પંચાયતો તેમ જ પાલિકાઓ જેવી સ્થાનિક સંસ્થાઓએ આ આપત્તિનો સૌંપ્રથમ પ્રતિભાવ આપ્યો હતો. આરંભના દિવસોમાં તેમણે રાહતની સામગ્રી એકત્ર કરી હતી. તેમાં અનાજ, દવાઓ, ક્રપદાં વગેરેનો સમાવેશ થતો હતો. આ સંદર્ભમાં આપત્તિના સંચાલનમાં સ્થાનિક લોકો અને સ્થાનિક સ્વશાસનની સંસ્થાઓને સામેલ કરવાની ઉપર ભાર મૂકવામાં આવે છે. સ્થાનિક સ્તરે જાનમાલ પર વિનાશક અસરો લઘુત્તમ થાય તે માટે આપત્તિના સામનાની તૈયારી અને નિવારણનાં પગલાં વિકસાવવા તેમને સંવેદનશીલ બનાવવાની બાબત તેથી અગત્યની બની જાય છે.

આપત્તિના સામનાની સમુદ્રાય-આધારિત તૈયારી એક અગત્યનો મુદ્દો બન્યો છે. તે અનેક પ્રકારની ગ્રવૃત્તિઓ અને સંસાધનોનું પરિણામ છે. પણ તે એક અલગ જ પ્રકારની ક્ષેત્રીય ગ્રવૃત્તિ નથી. ઈરાદો તૈયાર થવાનો છે. એટલે કે આપત્તિની આગાહી કરવી, શક્ય હોય ત્યાં તેને રોકવી અને શક્ય હોય તેટલા પ્રમાણમાં નબળા સમુદ્રાય પર થતી તેની વિપરીત અસરો ઘટાડવી. આપત્તિના સામનો અસરકારક રીતે અસરગ્રસ્ત સમુદ્રાય કરી શકે તે માટે તેને સક્ષમ બનાવવાનો અને તેની પશ્ચાત્વતી અસરોનો સામનો કરવાનો પણ તેમાં સમાવેશ થાય છે. આપત્તિના સામનાની તૈયારીમાં અનેક પરિબળો ધ્યાનમાં લેવાનાં હોય છે. તેમાં જોખમ અને નબળાઈનો અંદાજ, સમુદ્રાયની

યોજનાનું ઘડતર, આપત્તિના સંચાલન માટે વિવિધ સંગઠનો સાથે નેટવર્ક, કુશળતાની તાલીમ પૂરી પાડવી, આગાહી અને ચેતવણીની યોગ વ્યવસ્થા અને સંચાર વ્યવસ્થા, સમુદ્રાયમાં જાગૃતિ લાવવી, પર્યાપ્ત નાણાકીય સંસાધનોની પ્રાપ્તિ વગેરેનો સમાવેશ થાય છે. ‘સામુદ્રાયિક આકસ્મિકતા યોજના’ (કોમ્યુનિટી કન્ટિન્જન્સી પ્લાન) તૈયાર કરવાનું કામ એ એક રીતે આપત્તિના સામનાની તૈયારી કરવાનું જ કામ છે.

સામુદ્રાયિક આકસ્મિકતા યોજના

સામુદ્રાયિક આકસ્મિકતા યોજના એ સમુદ્રાય દ્વારા તૈયાર થયેલી સ્થાનિક કાર્યલક્ષી યોજના છે. આપત્તિ આવે ત્યારે સમયસર અને અસરકારક રીતે બચાવ, રાહત અને પુનર્વસનની કામગીરી કરવા માટે તે યોજના હેઠળ લોકો સંગઠિત થાય છે અને કામ કરે છે. જાનમાલની હાનિ ઘટાડવા માટે તે આપત્તિ સાથે સંબંધિત તમામ પાસાં માટેની સમુદ્રાયની તૈયારી ઉભી કરે છે. આકસ્મિકતા યોજનામાં જોખમનો અંદાજ, નબળાઈનું વિશ્લેષણ, સંસાધનોની ઓળખ, કાર્ય દળની રચના અને તાલીમ, નિવારણ અને સંચાલનની વ્યૂહરચના, સમુદ્રાયની ભૂમિકાઓ અને જવાબદારીઓનું નિર્ધારણ, સંસ્થાઓ અને અન્ય સહભાગીઓની ભૂમિકાઓ અને જવાબદારીઓનું નિર્ધારણ વગેરેનો સમાવેશ થાય છે. તેમાં વાવાજોડું, ભૂકુપ અને ફુકાળ જેવી તમામ પ્રકારની આપત્તિઓને આવરી લેવામાં આવે.

સામુદ્રાયિક આકસ્મિકતા યોજના સ્પષ્ટ, વાસ્તવિક, ફેરફારક્ષમ, અમલમાં મૂકવામાં આસાન, તમામ હિતધારકોને તકો પૂરી પાડનારી અને સ્થાનિક રીતે પ્રાપ્ત સંસાધનો પર આધારિત હોવી જોઈએ. આપત્તિનો અસરકારક અને સમયસર પ્રતિભાવ આપવા માટે અને આપત્તિના અસરકારક સંચાલન માટે અનિવાર્ય છે. તે આપત્તિ સંચાલનના કાર્યક્રમોમાં સામેલ સંસ્થાઓને માર્ગદર્શન પૂરું પાડે છે. તે સ્થાનિક સંસાધનોનો યોગ ઉપયોગ કરવાનો અવકાશ, ગ્રવૃત્તિઓનું સંકલન અને સામેલ તમામ સંસ્થાઓની ભૂમિકાઓ અને જવાબદારીઓ સંબંધી પારદર્શિતા પણ પૂરાં પાડે છે. તે ઉપયોગી માહિતીના વિશ્લેષણ દ્વારા વર્તમાન અને ભવિષ્યના આપત્તિના સંચાલનનું મૂલ્યાંકન કરવામાં મદદ કરે છે. ઉપરાંત, તે યોજનાને ટકાઉ બનાવવા માટે યોજનાનાં ઘડતર, અમલ અને દેખરેખમાં સમુદ્રાયની ભાગીદારી સુનિશ્ચિત કરે છે.

સમુદાય આકસ્મિકતા યોજના તૈયાર કરે છે. બહારની સંસ્થા તો એ પ્રક્રિયા માટેનો માર્ગ મોકળો કરી આપે છે. સમુદાયને યોજનામાંની પ્રવૃત્તિઓ હાથ ધરવા માટે પ્રેરણા અપાય છે અને તે માટે તેને સંવેદનશીલ બનાવવામાં આવે છે. ગામના સ્વયંસેવકો અને સમુદાયના નેતાઓને તે દરમ્યાન ઓળખી કઢાય છે કે જેમને યોજનાના અમલના સંચાલન માટે તાલીમ આપી શકાય. તેઓ આપત્તિ નિવારણ અને સંચાલન માટે તાલીમ મેળવે. યોજનાના તમામ તબક્કામાં સમુદાય, પંચાયતા, સરકારી ખાતાં અને અન્ય તમામ સ્થાનિક સંગઠનોને સામેલ કરવાની જરૂર છે. આપત્તિના સામના માટેની સમગ્રલક્ષી યોજના તૈયાર કરવા માટે કેટલીક સહભાગી પદ્ધતિઓનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે.

ભૂક્ંપ બાદ 'ઉન્નતિ' એ કટોકટીની કાણોએ સમુદાયે અને પંચાયતોએ ભજવેલી ભૂમિકા તપાસવા માટે તથા અસર કારક પ્રતિભાવ આપવામાં મદદરૂપ થનારાં અને અવરોધરૂપ બનનારાં પરિબળો કર્યાં છે તે તપાસવા માટે એક કાર્યાલક્ષી સંશોધન અભ્યાસ હાથ ધર્યો હતો. પછી ગામ સ્તરે આકસ્મિકતા યોજના વિકસાવવાની પ્રક્રિયા શરૂ કરાઈ. અર્થાત્ અને અન્ય તાલુકાના લુણવા અને મોરગર ગામો માટે આવી યોજનાઓ તૈયાર કરાઈ છે. અહીં લુણવા ગામની યોજના તેની પ્રક્રિયા સાથે રજૂ કરાઈ છે.

લુણવા ગામની આકસ્મિકતા યોજના

કોઈ પણ કુદરતી કે મનુષ્ય નિર્ભિત દુર્ઘટના જાનમાલની ડાનિ મોટા પ્રમાણમાં કરે તો તે આપત્તિ કહેવાય. લુણવાના રહીશો ભૂક્ંપ અને વાવાજોડાને આપત્તિ ગણે છે પણ તેઓ દુકાળને એવી મોટી આપત્તિ ગણતા નથી.

આપત્તિનો ઇતિહાસ અને તેના સામનાનું તંત્ર

લુણવા દુકાળ, વાવાજોડું અને ભૂક્ંપ સંભવ ગામ છે. ગામની આપત્તિઓનો છેલ્લાં ૪૦ વર્ષોનો ઇતિહાસ જાણવા માટે અને તેની આવૃત્તિ તથા તેના પ્રકાર સમજવા માટે સમુદાયના વડીલો અને અન્ય લોકો સાથે અનૌપચારિક ચર્ચાઓ કરવામાં આવી. દરેક આપત્તિ સમયે સમુદાય અને ગામ પર થયેલી અસર અને તેના સામનાની વિવસ્થા વિરો ચર્ચા કરવામાં આવી.

વાવાજોડું

વાવાજોડું મોટે ભાગે માર્ગથી મે અને ઓક્ટોબર-નવેમ્બર દરમ્યાન આવે છે. ગામની અજિ અને દક્ષિણ દિશામાં અરબી સમુદ્ર આવેલો છે. ૧૯૮૮માં જ્યારે વાવાજોડું આવ્યું ત્યારે ગામના પૂર્વ વિસ્તારને ભારે નુકસાન થયું હતું. કાચાં અને પાકાં ઘરો બંને નાશ પામ્યાં હતાં. આરસીસી બાંધકામવાળાં ઘરોને જ તેની અસર થઈ નહોતી. વાવાજોડા દરમ્યાન લોકોએ આ ઘરોમાં આશરો લીધો હતો. વૃક્ષો પડી ગયાં હતાં અને ઊભા પાકને પણ નુકસાન થયું હતું. જાનહાનિ ઓછી થઈ હતી પણ ઘણા લોકો ઘવાયા હતા. ગામનાં ફોર નાશ પામ્યાં હતાં. વાવાજોડા અગાઉ લોકોને ચેતવણી અપાઈ નહોતી, અને તેથી તેઓ તેનો સામનો કરવા માટે તૈયાર નહોતા. ભારે પવનની સાથે વરસાદ હતો અને તેને કારણે ઘરોમાં ભરેલા અનાજને નુકસાન થયું હતું. ઘરમાં અનાજ સરી ગયું અને તેથી તેનો ઉપયોગ થઈ શક્યો નહિ. આ વાવાજોડા દરમ્યાન લોકોએ આપત્તિનો અનુભવ કર્યો પણ તેમને એની ખબર નહોતી કે શું કરવાથી નુકસાન ન થાય અથવા ઘટી શકે. ટેલિફોન લાઈનો અને વીજ પુરવઠો કપાઈ ગયાં હતાં. ગ્રાશ દિવસ પછી સેન્ટ જેવિયર્સ શાળાની એક ટુકડી ગામમાં પહોંચી હતી અને તેમના ઘરોનું પુનર્બાંધકામ કરવામાં તેમને ટેકો પૂરો પાડ્યો હતો. પણ ભૂક્ંપે આ ઘરો તોડી નાખ્યાં. ૨૦૦૧માં સમગ્ર કચ્છ માટે વાવાજોડાની ચેતવણી અપાઈ હતી અને ગામલોકો આપત્તિનો સામનો કરવા માટે તૈયાર હતા. જો કે, વાવાજોડાની દિશા બદલાઈ ગઈ અને તે કચ્છ પર ગાટકયું નહિ.

ભૂક્ંપ

૧૯૮૫માં લુણવાથી ૪ કિ.મી. દૂર સુખપર ગામ ભૂક્ંપથી સંપૂર્ણપણે નાશ પામ્યું હતું. પણ લુણવા ગામમાં તેની અસર તુલનાત્મક રીતે ઓછી થઈ હતી, અને માત્ર કાચાં ઘરો જ તૂટી ગયાં હતાં. જો કે, ૨૦૦૧ના ભૂક્ંપમાં આખું ગામ નાશ પામ્યું અને જાનમાલની ભારે હાનિ થઈ. તે જ્યાં માર્ગ ગયા અને બીજા ઘણા ઘવાયા અને ઘણા લોકો અપંગ બન્યા. ભૂક્ંપ બાદ અને, આવાસ અને પાણીની ભારે અદ્ભુત સર્જાઈ. ઘરોમાં જે અનાજ અને ખાદ્યાખોરાકીની ચીજો ભરેલી હતી તે બધીમાં પથરા અને ધૂળ ભરાઈ ગયાં. લોકોએ યોડું અનાજ

બચાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો અને તેનો ઉપયોગ પણ કર્યો. સ્થાનિક દુકાનોએથી પણ ખાધાખોરાકીની વસ્તુઓ મેળવાઈ. રેતી અને ધૂળ ભરેલાં ભાત અને રોટલી ખાવાં પડ્યાં હોય એવા ઘણા દિવસો ગયા હતા. અત્રજળની વ્યવસ્થા સ્થાનિક રીતે કરવામાં આવી અને બાળકો અને સ્ત્રીઓને તેમાં પ્રાથમિકતા અપાઈ.

યુવાનો અને સ્થાનિક નેતાઓ બચાવ અને રાહત કામગીરીમાં લાગી ગયા. કાટમાળ નીચે દટાયેલા અનેક લોકોને બચાવી લેવાયા. ગામના નાકે થોડાક લોકોની દુકદી ઊભી રહેતી હતી અને ગામમાં આવતી તમામ રાહત સામગ્રી એકત્ર કરતી હતી અને જરૂરિયાત મુજબ તેની વહેંચાણી થતી હતી. તેઓ આમ કરી શક્યા કારણ કે જે મને સૌથી વધુ અસર થઈ હતી એવા લોકોની યાદી તેમની પાસે હતી.

દુકાણ

છેલ્લાં આઈ વર્ષથી કચ્છમાં વરસાદ ઓછો થયો છે. તેને પરિણામે જે દૂઠો કોઈ પાક લઈ શક્યા નથી. જમીનની ખારાશ વધી રહી છે અને તેથી બિનખેડાળાલાયક જમીનનું ટકાવારી પ્રમાણ વધતું જાય છે. અત્યારે લોકો પશુપાલન અને ધૂટક મજૂરીમાં વધારે રોકાયેલા છે. સ્થાનાંતર પણ વધતું જાય છે. લોકોના અનુભવના આધારે વરસાદની સ્થિતિ નીચે મુજબ રહી છે:

- દસ વર્ષમાં એક વખત ભારે વરસાદ થાય છે.
- ત્રણાથી પાંચ વર્ષમાં એક વાર મધ્યમ વરસાદ થાય છે.
- બાકીનાં વર્ષોમાં વરસાદ ખૂબ ઓછો થાય છે અને તેથી દુકાણની સ્થિતિ ઊભી થાય છે.

દુકાણનો સામનો કરવા માટે કોઈ લાંબા ગાળાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું નથી. દુકાણ દરમ્યાન પીવાના પાણીનો પુરવઠો ટેન્કર દ્વારા પૂરો પાડવામાં આવે છે. આમ, ગામ અનેક આપત્તિઓ માટે સંભવિત વિસ્તાર છે. તેથી જાનમાલની હાનિ ઓછામાં ઓછી થાય તે માટે આપત્તિના સામનાની તૈયારી કરવાનું જરૂરી બની જાય છે. આપત્તિ સંચાલન કાર્યકર્મનો અમલ કરવો અને સામુદ્દરિક આકસ્મેકતા યોજના તૈયાર કરવી એ આ કાર્યનો ભાગ હોઈ શકે. ગામની સામુદ્દરિક આકસ્મેકતા યોજના માટે લોકોને તૈયાર કરવા ગામલોકોની એક સભા યોજવામાં આવી. ગામના તમામ વર્ગોના પ્રતિનિધિઓ તેમાં હાજર રહ્યા હતા અને એ સભા ગામના મુખ્ય ચોકમાં યોજવામાં આવી હતી. આ સભા દરમ્યાન આવી યોજના તૈયાર કરવા માટે જુદા જુદા દેશોના અને જુદાં જુદાં રાજ્યોના અનુભવો પણ જણાવવામાં આવ્યા. વાવાજોડા અને ભૂકુંપ દરમ્યાન જે નુકસાનનો અનુભવ લોકોને થયો હતો તેનાથી લોકોને આવી યોજના તૈયાર કરવાની જરૂરિયાત અનુભવાઈ.

પરિસ્થિતિનું વિશ્લેષણ

ગામનો સામાજિક નકશો તૈયાર કરવામાં આવે તો ગામની તળભૂમિ, સ્થળ, જમીનના પ્રકારો, ઘરો, જીવનનિર્વાહની પદ્ધતિ અને પ્રાપ્ત સંસાધનો તેમ જ દરેક ઘરની વિગતવાર માહિતીનું ચિત્ર ઊભું થાય. તેમાં કયાં ઘરો, જૂથો, વિસ્તારો અને માળખાં આપત્તિ આવે ત્યારે નબળાં સાબિત થાય તેમ છે તેની ખબર પડે. સમયરેખા પદ્ધતિ અને ગામમાં પદયાત્રા દ્વારા પણ આ માહિતી મેળવી શકાય. ગામનો સામાજિક નકશો આ રીતે તૈયાર કરવામાં આવ્યો. તેમાં ગામની ઉપરોક્ત તમામ માહિતી ભેગી કરાઈ. આ ઉપરાંત સમુદ્દરયાના જોખમો અને નબળાઈઓ પણ તેમાં ઓળખી કઢાયાં અને તે સમુદ્દરયાના મંતવ્યોને આધારે હતાં.

સ્થાન અને ઈતિહાસ

લુણવા ગામનાં લોકગીતો અને જણાવે છે કે ગામ ૩૦૦ વર્ષ જૂનું છે. અમે મનાય છે કે ૩૦૦ વર્ષ અગાઉ ચંગા આહિર જ્ઞાતિનાં સાત પરિવારો ત્યાં રહેવા આવ્યાં હતાં. સમુદ્દરયાનું એક કોળી જ્ઞાતિનું કુટુંબ ચિરાઈ ગામ ગયું અને વોકરા નામના જરણા પાસે સ્થાયી થયું. લુણવાના પ્રથમ વસાહતીઓએ ચિરાઈના સમુદ્દરય સાથેના તેમના સંબંધોની વાત કરી. જો કે, પછીની પેઢીઓમાં તદ્વન ક્ષુલ્લક બાબતો માટે બે સમુદ્દરો વચ્ચે ઝડપ થયા. તેનાથી પેટા જ્ઞાતિઓ પડી ગઈ. તેમાં ચાવડા, વારચંદ, ઢીલા, માતા, ચંગા, ખાગ્રા વગેરેનો સમાવેશ થાય છે. એ ઉપરાંત, સુથાર, લુહાર, દલિતો, રબારીઓ, કોળી, આહિર અને મુસ્લિમો ગામમાં સ્થાયી થયા છે. કચ્છમાં આ ગામ ભચાઉથી ૨૧ કિ.મી. દૂર પણ્યિમે ઊંચા ટેકરા પર વસેલું છે. તે ભુજ-અમદાવાદ રાજ્યીય ધોરીમાર્ગથી ૮ કિ.મી. દૂર છે. તે બસ અને ખાનગી વાહનોથી સંકળાયેલું છે. ગામનો કુલ વિસ્તાર ૨૪૮૪.૨૫ હેક્ટરનો છે અને તેમાંથી ૭.૮૨ હેક્ટરનો વિસ્તાર નિવાસી વિસ્તાર છે. બાકીના વિસ્તારમાં જેતીની જમીન, પડતર જમીન, ગૌચરની જમીન, જંગલ અને પાણીનાં ખોતોનો સમાવેશ થાય છે. ગામની સરહદો નીચે મુજબ છે:

ઉત્તર → ટેકરીઓ અને ખરાબાની જમીન.

દીશાન → ટેકરીઓ, નહેર, ખરાબાની જમીન અને ખેતરો.

પૂર્વ → સિંચાઈ માટે ઉપયોગમાં લેવાતી નહેર 'વોકરા'.

અજિન → અરબી સમુદ્ર, નદી અને ખેતરો.

દક્ષિણ → જુના ગામથી ૨૦ કિ.મી. દૂર અરબી સમુદ્ર, રાજ્યીય ધોરી માર્ગથી ૮ કિ.મી. દૂર.

નૈऋત્ય → ખેતરો, મોટી ચિરાઈ ગામ.

પણ્યિમ → ટેકરીઓ અને ખેતરો.

વાયવ્ય → જૂનું તળાવ, ખેતરો, ટેકરીઓ, સુખપર ગામ.

૨૦૦૧માં ધરતીકુપ બાદ ગામ ત્રણ ભાગમાં વહેંચાઈ ગયું: જૂનું લુણવા, નવું લુણવા અને રામેશ્વર. જૂના લુણવામાં લગભગ ૨૦૦ ઘર છે. તે મોટે ભાગે કોળી, રબારી, મુસ્લિમ અને દલિતોનાં છે. નવું લુણવા જૂના ગામથી અડધો કિ.મી. દૂર છે. ત્યાં ૧૩૦ ઘર છે, જે આહિર અને ગોસાંઈ સમુદાયનાં છે. ખુલ્લી જગ્યાનો અભાવ છે અને ગીયતા વધારે છે તેથી જ નવું લુણવા ગામ સ્થપાયું છે. રામેશ્વરમાં ડાડ આહિરનાં ઘર છે. તે જૂના લુણવાથી ડાડ કિ.મી. દૂર છે. જ્ઞાતિના આધારે ગામ વહેંચાઈ ગયું છે. પુનર્વસન માટે જૂના લુણવાને કોઈએ દટક લીધું નથી. લોકો સરકારના વળતરની મદદથી આપમેળે પોતાનાં ઘર ફરી બાંધી રહ્યાં છે. કલકતાની ‘લ્યુથરન વર્લ્ડ સર્વિસ’ દ્વારા કામચલાઉ આવાસ પૂરાં પડાયાં હતાં. ‘ઉન્નતિ’ ભૂકુપ સામે ટકી શકે તેવાં ઘર બાંધવામાં ટેકનિકલ ટેકો પૂરો પાડે છે. નવું લુણવા પણ લોકોનાં પોતાનાં નાણાં અને સરકારી વળતરની સહાયે પુનઃ બંધાઈ રહ્યું છે. રામેશ્વરને ‘કાસા’ નામની સંસ્થાએ દટક લીધું છે.

વસ્તી

૨૦૦૧ના ભૂકુપ બાદ જૂના લુણવા ગામની વસ્તી આ મુજબ છે:

૧. ૧૬થી ૫૦ વર્ષની ઉંમરના પુખ્તો

સ્ત્રીઓ: ૧૮૮

પુરુષો: ૧૭૦

૨. ૫૦ વર્ષથી વધુ વધુ વયના લોકો

સ્ત્રીઓ: ૧૦

પુરુષો: ૦૮

૩. ૧૬થી ઓછી વયનાં બાળકો

સ્ત્રીઓ: ૧૩૭

પુરુષો: ૧૯૯

૪. વિકલાંગો

સ્ત્રીઓ: ૦૪

પુરુષો: ૦૫

૫. વિધવાઓ: ૩૩

૬. સગાર્ભા સ્ત્રીઓ: ૦૬

૭. કુલ: ૭૩૮

ઘરો

ભૂકુપ પહેલાં ગામનાં લગભગ બધાં ઘર કાચાં અથવા અર્ધાં કાચાં હતાં. ભૂકુપમાં તમામ ઘરો નાશ પામ્યાં હતાં. ભૂકુપ બાદ ગામ ત્રણ ભાગમાં વહેંચાઈ ગયું: જૂનું લુણવા, નવું લુણવા અને રામેશ્વર. નવા લુણવા અને રામેશ્વરનું પુનર્બાંધકામ પૂરું થઈ ગયું છે. જૂના લુણવામાં હજુ પુનર્બાંધકામનું કામ ચાલી રહ્યું છે.

ઘરની સંખ્યા	
પ્રકાર	સંખ્યા
પતરાંવાળું ઘર (કામચલાઉ)	૧૫૭
બાંધકામ ચાલુ છે	૮૨
પૂરાં થયેલાં ટાઈલ્સવાળાં ઘર	૮૧
પૂરાં થયેલાં આરસીસી ઘર	૨૦૦

કેટલાંક ઘરોનું પુનર્બાંધકામ હજુ પૂરું થયું નથી અને આ પરિવારો કામચલાઉ આવાસમાં રહે છે. જે ઘરોનું બાંધકામ થઈ રહ્યું છે તેમાંનાં મોટા ભાગનાં મુસ્લિમો અને કોળી સમુદાયનાં છે.

જીવન નિર્વાહ

ખેતી

જીવનનિર્વાહનો મુખ્ય ખોત ખેતી છે. માત્ર ૭ જ કોળી પરિવારો એવાં છે કે જેઓ જાતે ખેતી કરે છે. ઘઉં, રાઈ, કપાસ, જુવાર અને તલ મુખ્ય પાક છે. જો કે, ૧૫૩ જણા ખેત મજૂરી અને આકસ્મિક મજૂરી પર જીવનનિર્વાહ ચલાવે છે. તેઓ કોળી, રબારી, મુસ્લિમ અને દલિત સમુદાયના છે.

પાકની તરાફ		
ક્રિટુ	મુખ્ય પાક	વપરાશ
ખરીફ	તલ બાજરી મગ કપાસ અરંડા ગવાર	વેચાણ માટે સ્વાવપરાશ સ્વાવપરાશ વેચાણ માટે વેચાણ માટે ઢોર માટે
રવી	ઘઉં જારું ઇસબગુલ	સ્વાવપરાશ વેચાણ અને સ્વાવપરાશ વેચાણ અને સ્વાવપરાશ
ચોમાસું	મગફળી	વેચાણ માટે તેલ

ઢોરની સંખ્યા	
ક્રિટુ	સંખ્યા
બકરાં-ઘેટાં	૮૫૬
ગાય-ભેંસ-બળદ	૨૩
કુલ	૮૭૮

રબારીઓ પાસે બકરાં-ઘેટાં છે અને તેમને માટે તે જીવનનિર્વાહનું એક સાધન છે. તેઓ પશુપાલકો છે અને બકરીનું દૂધ તથા ઘેટાંનું ઉન વેચે છે. આહિર રબારીઓ, કોળી અને મુસ્લિમો સામાન્યતયા ગાયો-ભેંસ અને બળદ પાળે છે. તેમનો ઉપયોગ વ્યાપારી હેતુઓ માટે થતો નથી.

જીવનનિર્વાહનાં અન્ય સ્તોતો

કેટલાક દ્શૂટક મજૂરી કરે છે. તેઓ કરિયા તરીકે કામ કરે છે અને માલ ચાડાવવા-ઉતારવાનું કામ કરે છે. મોટે ભાગે ગામની બહાર અને ભચાઉ નગરમાં મજૂરી કામ મળી રહે છે. એક જ જણા નોકરી કરે છે. તડ જણા સ્વરોજગારી ધરાવે છે. તેમાંના કેટલાક નાની દુકાનો

ધરાવે છે. ગામમાં ગ્રાણ દુકાનો છે. એક ઘંટી છે અને એક રેશનિંગની દુકાન છે. ચાર જણા છકડા ચલાવે છે અને ગામના લોકોને અન્ય ગામોમાં કે ભચાઉ જવા માટે પરિવહન સેવા પૂરી પાડે છે.

જોખમનો અંદાજ

ભૂંકપ અને વાવાજોડા દરમ્યાન જે લોકો અને માળખાંને નુકસાન થવાનું જોખમ છે તેની વિગતો નીચેના કોઈમાં આપવામાં આવી છે. તેમાં શું અને કોના દ્વારા કરવાની જરૂર છે અને કયાં સાધનો પ્રાપ્ય છે અને નબળાઈ ઘટાડવા માટે શું કરવાની જરૂર છે તથા કાર્ય દળની શી ભૂમિકા હોઈ શકે તેની વિગતો આપવામાં આવી છે:

આપત્તિનો પ્રકાર	જોખમ કોને છે?	શું કરવાની જરૂર છે?	સંસાધનો પ્રાપ્ય	કોણા કરશે?
વાવાજોડું	વૃદ્ધો-૧૮	વાવાજોડાની ચેતવણી અપાય ત્યારે તેમને સલામત રથણે ખસેડો	હાલાંનું સામનાનું તંત્ર અને ભૂતકાળનો અનુભવ	શોધ, બચાવ તંત્ર અને હિજરત માટેના કૌશલ્ય અને પદ્ધતિઓ વિશે ક્ષમતા વર્ધન
ભૂંકપ	વિકલાંગો-૮	ભૂંકપ બાદ કે વારંવારની દ્શુજારી બાદ તેમને ભૂંકપની હણ્ણાએ સલામત મકાનમાં ખસેડવા	આકસ્મિકતાના કિરસામાં પ્રાથમિક સારવારની પદ્ધતિઓ	
	વિધવા અને એકાડી સ્ત્રીઓ-૩૩			ઉપર મુજબ
	સગાઈ સ્ત્રીઓ-૫	તબીબી ટેકો		ઉપર મુજબ
	બાળકો અને ખાસ કરીને નવજાત શિશુઓ	ખોરાક અને પીવાનું પાણી		ઉપર મુજબ
	બીમાર વ્યક્તિઓ	તબીબી ટેકો		ઉપર મુજબ
	પદ્ધતાં સમુદ્દરાયના	પદ્ધતાં પરિવારો		

આપત્તિનો પ્રકાર	જોખમ શાનું ઇ?	શું કરવાની જરૂર ઇ?	પ્રાય	સંસાધનો જરૂરી	કોણ કરશે?
વાવાજોડું	ઇત પરથી ઉડતાં પટરાં અને નળિયાં	હૂક દ્વારા તે મજબૂત બાંધવાં	આપત્તિ દરમ્યાન કામ કરવાનો ભૂતકાળનો અનુભવ	હૂક દ્વારા બાંધવાની તાલીમ	સૈચિછિક સંસ્થાઓ નાના જૂથને આ માટે તાલીમ આપે છે અને તેઓ અન્યોને પણ તાલીમ આપશે.
આપત્તિનો પ્રકાર	જોખમ શાનું ઇ?	શું કરવાની જરૂર ઇ?	પ્રાય	સંસાધનો જરૂરી	કોણ કરશે?
વાવાજોડું	જૂનાં વૃક્ષો	વાવાજોડાના સમય સમય પહેલાં જૂનાં વૃક્ષોની શાખા-પ્રશાખાઓ કાપી નાખવી		સમુદ્દરાયના લોકો	
ઉભો પાક	પાક તૈયાર હોય તો લાણાણીમાં મોડું ન કરવું	પાકની વર્તમાન રીતનું જ્ઞાન	વાવાજોડાની જગતું પહેલાં લાણાણી કરી નાખવી અને માલનો સંઘરો કરવો	પાકની વૈકલ્પિક તરાફ વિશે માહિતી	
બોરવેલ અને પંપ	તે સલામત ઊંચાઈએ બાંધવા		બોરવેલના સમારકામની તાલીમ	આવી તાલીમ પૂરી પાડવા વિશિષ્ટ સંસ્થા	
ઢોર-ઢાંખર	તેમને માટે આશ્રયસ્થાન. ધાસચારનો સંગ્રહ કરવો.		સલામત સ્થળોની માહિતી. સ્થાનિક રીતે પ્રાય ધાસચારો	ધાસચારાની વખાર વિશે માહિતી	સ્થાનિક સંસ્થાઓ અને પંચાયતો માહિતી આપી શકે
ગામ અને ઘરના મહિના દસ્તાવેજો	સલામત સ્થળો રાખો, ભારે વરસાદના કિસ્સામાં પાણીથી બચો તેવી જગ્યાએ રાખો		સુરક્ષિત જગ્યાઓની ખબર		
મૂલ્યવાન ચીજો	સુરક્ષિત જગ્યાએ રાખો	સુરક્ષિત જગ્યાઓની ખબર			
ખીચાના પાણીના શોતાને નુકસાન	આવાસમાં ખીચાના પાણીનો સંગ્રહ				સંચાલન વિશે તાલીમ, પાણીના ટેન્કર માટે તાલુકા અને જિલ્લા સ્તરે સંપર્ક

	સંધરેલા અનાજનો નુકસાન	સલામત સ્થળે સંગ્રહ અને રેશનિંગની ફુકાન	ત્રણ સ્થાનિક ફુકાનો અને રેશનિંગની ફુકાન	બહારની સંસ્થાઓ સાથે સંપર્ક
	વીજળીની લાઈનો નુકસાન	વીજ પુરવડો ખોરવવાની શક્યતા. મીણબતી, માચિસ અને ટોર્ચ વગેરે રાખો.		
	ટેલિફોન લાઈનને નુકસાન			
	રોગચાળો ફેલાય અને પ્રકાર	પ્રાથમિક સારવારની પેટી અને પ્રાથમિક આરોગ્ય સંભાળની ખબર	પ્રાથમિક આરોગ્ય સંભાળ વિશે તાલીમ અને રોગચાળો ન ફેલાય તે માટે પ્રતિરોધાત્મક પગલાં	
આપત્તિનો પ્રકાર	જોખમ શાનું છે?	શું કરવાની જરૂર છે?	સંસાધનો પ્રાપ્ય	કોણ કરશે?
ભૂંક્પ	બાંધકામ હેઠળના ઘર	એવાં ધરોમાં આશ્રય ન લેવા સમુદાયને માહિતી આપવી. ભૂંક્પની ફુષ્ટિએ સલામત રીતે બાંધવા	સ્થાનિક સંસ્થાઓ સુરક્ષા વિશે માહિતી આપે. તે માટે સમુદાયને તાલીમ અપાય.	વધારાની તાલીમ સામગ્રીનો ટેકો સ્તરનાં સરકારી ખાતાં
	ટેલિફોન લાઈન	તેનાથી ફૂર રહો	માહિતી	
	વીજળીના તાર	તેનાથી ફૂર રહો	માહિતી	
	પીવાના પાણીના સ્થોત અને અનાજનો સંગ્રહ	સુરક્ષિત વસ્તુઓમાં સંગ્રહ	સ્થાનિક ફુકાનો અને વધારાના અનાજ રેશનિંગની ફુકાનનો સંપર્ક	પંચાયતો અને સ્થાનિક સંસ્થાઓ
	રોગચાળો	સલામત સ્થળે પ્રાથમિક સારવારની પેટી	પ્રશિક્ષિત આરોગ્ય ક્રમચારીઓ કટોકટીની	વધારાની કટોકટીની સેવાઓ

નબળાઈ

સામાજિક અને વલણાની નબળાઈ

ગામમાં અનેક નબળાં જૂથો છે. તેમાં વૃદ્ધો, બાળકો, વિકલાંગો, વિધવાઓ અને સગર્ભા સ્ત્રીઓનો સમાવેશ થાય છે. હાલનાં નબળાં જૂથોની વિગતો નીચે આપવામાં આવી છે. જો કે, આ માહિતી સતત

બદલતા રહેવું પડે. દલિતો અને સમુદાયના અન્ય નબળા વગ્ઝાનો પણ સમાવેશ તેમાં થાય છે. આપત્તિનાં વિવિધ પાસાં વિશે લોકોમાં જાગૃતિનો અભાવ છે. વળી, કટોકટીના સમયે કેવી રીતે વર્તવું તેની પણ લોકોને ખબર હોતી નથી. ગામમાં કૌશલ્ય અને વિશ્વાસનો અભાવ પ્રવર્ત્ત છે. તેથી તેમની નબળાઈ વધે છે.

ક્રમ	મુખ્ય કાર્ય	આપત્તિ			સભ્યો	સંસાધનો
		પહેલાં	દરમ્યાન	પછી		
૧	ચેતવણી અને માહિતી	✓	✓		બીજલભાઈ, બાબુભાઈ મોહનભાઈ, લક્ષ્મણભાઈ	ટીવી, રેડિયો, પોલિસ સ્ટેશન ટેલિફોન, સાયકલ, મોબાઇલ ફોન
૨	શોધ, બચાવ, ડિજિટલ	✓	✓		વેલજ્જભાઈ કોળી, રમેશભાઈ કોળી	માહિતી, નબળાં જૂથોની યાદી, સુરક્ષિત આશ્રય સ્થાન, જોખમી સ્થળો, સુરક્ષિત માર્ગ, અંતરની વિગતો
૩	આરોગ્ય અને સફાઈ	✓	✓	✓	બાબુભાઈ, વીરમભાઈ	આરોગ્ય સેવા પૂરી પાડનારા કાર્યકરો-૪, પ્રાથમિક આરોગ્ય કેન્દ્ર
૪	આશ્રય અને એકંદર સંચાલન	✓	✓	✓	કરમસિંહ, શામજ્જભાઈ	૧૭ સુરક્ષિત આશ્રય સ્થાનો, સામુદ્દર્યિક કેન્દ્ર અને પંચાયત સાથે સંપર્ક
૫.	નુકસાનનો અંદાજ			✓	નારણભાઈ, રાવજ્જભાઈ	આવો અંદાજ મેળવવાની સમજ અને માહિતી

માટે જરૂરી માહિતી સહભાગી અભિગમથી ભેગી કરાઈ. સમુદ્દરની સભા ભરવામાં આવી અને માહિતી ભેગી કરવામાં આવી અને તેનું વિશ્વેષણ કરવામાં આવ્યું. સભામાં એ સ્પષ્ટ કરવામાં આવ્યું કે સ્થાનિક સ્તરે કાર્ય જૂથની રચના એ આ યોજનાનો જ એક ભાગ છે. કાર્ય જૂથ યોજના ઘડવામાં, તેનો અમલ કરવામાં અને તેને આનુભંગિક પ્રવૃત્તિઓ કરવામાં કેવી રીતે સામેલ થશે તેની ચર્ચા કરવામાં આવી. તેમનાં ભૂમિકા અને જવાબદારીઓ નક્કી કરવામાં આવ્યાં. તેમને જરૂરિયાતને આધારે તાલીમ અપાશે. કાર્ય જૂથની રચનાનો માપદંડ પણ નક્કી કરવામાં આવ્યો. લોકોએ જ પછી તે માટે સ્થાનિક યુવાનોનાં નામ આપ્યાં અને તેઓ સૈચિંહ રીતે તે જૂથમાં કામ કરવા માટે તૈયાર થયા. આમ, કામચાલાઉ ધોરણે કાર્ય જૂથની રચના થઈ.

દૂષાવા ગામનું કાર્ય જૂથ

કાર્ય જૂથના સભ્યો આ મુજબ છે: બીજલ વાસ્તા કોળી, રમેશ મોનજી કોળી, રાવજ્જ મોનજી કોળી, નાનજી સામંત કોળી, કરમસિંહ મનુભાઈ કોળી, હરજી જાવા કોળી, નારણ વાસ્તા કોળી, રણકોર

ભચાઉ કોળી, લક્ષ્મણ હીરા કોળી, સામંત હીરા કોળી, રાસંગ રામા કોળી, બાબુ સુમર કોળી, સામજ છગન કોળી, બીજલ સાલુ કોળી, બાબુ ભચાઉ કોળી, મોહનભાઈ, મેલા ધના કોળી, ખેતા ધના, વીરન ખેલા કોળી, વવહા કાનજી.

કાર્ય જૂથનાં ભૂમિકાઓ અને જવાબદારીઓ

કાર્ય જૂથની રચના થયા પછી તેની સાથે કોમ્પ્યુનિટી સેન્ટરમાં ચર્ચા કરવામાં આવી. જે કંઈ માહિતી ભેગી કરવામાં આવી છે તેનો ઉપયોગ સામુદ્રયિક આકસ્મેકતા યોજના બનાવવા કેવી રીતે કરવો અને પછી શી પ્રક્રિયા કરવી તેની ચર્ચા તેમાં થઈ. તેમને તેમની કુશળતા અને ક્ષમતા અનુસાર ભૂમિકાઓ અને જવાબદારીઓ સૌંપાશે તેમ તેમને કહેવામાં આવ્યું. આપત્તિ પહેલાં, આપત્તિ દરમ્યાન અને આપત્તિ પછી કાર્ય જૂથની ભૂમિકા ઉપરના કોઠા મુજબ નક્કી કરવામાં આવી. દરેક ભૂમિકા માટે જૂથમાંથી બે નેતાઓ નક્કી કરાયા. આપત્તિનો પ્રતિભાવ, વર્તમાન ક્ષમતા અને આંતરિક અને બાહ્ય સંસાધનો તથા જરૂરી સંસાધનો માટે એક એક કાર્યલક્ષી જૂથની રચના કરવામાં આવી.

શ્રીમતી સૂરજ કુવરને વિશિષ્ટ મહિલા પંચાયત પ્રતિનિધિ સમાન

દિલ્હીની 'ઈન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ સોશિલ સાયન્સ' દ્વારા દર વર્ષે રાષ્ટ્રીય સ્તરે પંચાયતી રાજ ક્ષેત્રે નોંધપાત્ર કાર્ય કરનારી મહિલા સરપંચનું 'વિશિષ્ટ મહિલા પંચાયત પ્રતિનિધિ સમાન'થી સમાન કરવામાં આવે છે. ૨૭માં એપ્રિલ, ૧૯૯૮ના રોજ ૭૩માં બંધારણ સુધારાનો અમલ શરૂ થયો હતો. તેથી એ દિવસે 'ઈન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ સોશિલ સાયન્સ' દ્વારા દર વર્ષે 'મહિલા રાજ કીય સશક્તિકરણ દિન'ની ઉજવાણી કરવામાં આવે છે અને તે નિભિતે યોજાતા સમારંભમાં આ સંમાન પારિતોષિક એનાયત કરવામાં આવે છે.

આ વર્ષે પણ રાજસ્થાનના જોધપુર જિલ્લાના ઓસિયા તાલુકાના નેતર ગ્રામ પંચાયતનાં સરપંચ શ્રીમતી સૂરજ કુવરને આ સમાન એ દિવસે એનાયત કરાયું. તેમાં એક સ્મૃતિ ચિહ્ન, પ્રશસ્તિપત્ર

અને રૂ. ૧૦,૦૦૦નો સમાવેશ થાય છે. રાષ્ટ્રીય માનવ અધિકાર પંચના સત્ય શ્રીમતી સુજાતા મનોહરના હસ્તે આ પારિતોષિક તેમને અપાયું.

આઠમું ધોરણ ભણોલાં શ્રીમતી સૂરજ કુવર એવા રાજપુત છે કે જે જ્ઞાતિમાં આજે પણ ધૂંઘટ પ્રથા અસ્તિત્વમાં છે. તેમ છતાં તેમણે આત્મવિશ્વાસ, સાહસ અને નિર્ભયતાથી છેલ્લાં ૧૫ વર્ષથી ગ્રામ વિસ્તારોમાં અને ખાસ કરીને પોતાના ગામ અને તેની આસપાસના ગામોમાં મહિલાઓને સહન કરવા પડતા ત્રાસ, બાળ લગ્ન, નશાબંધી, બારમું-તેરમું વગેરે જેવા કુરિવાજો વિરુદ્ધ મહિલાઓને સંગઠિત કરવાનું કામ કર્યું છે.

૭૩માં બંધારણ સુધારા અન્વયે ૧૯૯૫માં તેમણે પહેલી વાર પંચાયતનું સત્યપદ મેળવ્યું પછી ૨૦૦૦માં તેઓ સરપંચપદે ચૂંટાયાં. તેમણે ૧૫૦ ગરીબ અને અસહાય પરિવારોને સરકારી યોજનાઓનો લાભ અપાવ્યો છે. ગ્રામ સભા અને વોર્ડ સભામાં મહિલાઓ સહભાગી થાય તેના પ્રત્યે ધ્યાન આપ્યું. છોકરીઓના ઉચ્ચ શિક્ષણ માટે તેમણે ઉચ્યતર માધ્યમિક શાળા પોતાની પંચાયતમાં શરૂ કરાલી કે જેથી આધમા ધોરણ પછી છોકરીઓ શિક્ષણથી વંચિત ના રહે. આવાં કામો ઉપરાંત તેમણે મહિલાઓમાં આત્મવિશ્વાસ ઊભો થાય અને તેઓ સ્વાવલંબી બને તે માટે સ્વસહાય જૂથોની રચના કરી અને તેમને બેંકો મારફતે લોન અપાવી. એક નિશ્ચિત દિવસે બેંકવાળાને પોતાના ગામમાં બોલાવીને દેવું પરત પણ કરાયું.

ખૂબ જ સારો વિકલ્પ છે. આ માટે સંપર્ક સાધો: સેન્ટ ઐવિયર્સ, નોન ફોર્મલ એજયુકેશન સોસાયટી, બિહેવિયરલ સાયન્સ સેન્ટર, સેન્ટ ઐવિયર્સ કોલેજ કેમ્પસ, નવરંગપુરા, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૮. ફોન: ૦૭૯-૯૩૦૪૮૮૮, ૯૩૦૩૫૭૭, ફેક્સ: ૯૩૦૭૮૪૫, ઈમેલ: ppdmbsc@icenet.net

‘રામપાત્ર છોડો, ભીમપાત્ર અપનાવો’ પદ્યાત્રા

ગુજરાતમાંથી આભડછેટને મૂળમાંથી ખેંચી કાઢવાના નિર્ધાર સાથે આ પદ્યાત્રા રૂપમાં જાન્યુઆરી, ૨૦૦૩ના રોજ ખંભાત તાલુકાના ગોલાણાથી શરૂ થઈ હતી અને તે ગુજરાતના સ્થાપના હિન પહેલી મેના રોજ અમદાવાદ જિલ્લાના સાણંદ તાલુકાના નાની દેવતી ગામે પૂરી થઈ હતી. આ પદ્યાત્રા ગુજરાતના ૪૫ તાલુકાનાં ૫૦૦ ગામોમાં ફરી હતી. આજે પણ ગામડાંઓમાં દલિતોને અલગ રકાબીમાં ચા આપવામાં આવે છે. તેને ‘રામપાત્ર’ તરીકે ઓળખવામાં આવે

